GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0569
4	Work Number	D 2212
5	Page No (From... To)	1 to 128
6	Name of the Work	VEDANTA RASAYANAMU WITH ENGLISH
7	Subject	A CHRISTIAN POEMS

4 - 1 - 30

Telugu.

11 14-1-53

వేదాంతరసాయనం   అవతారిక

౧ శ్రీమంతుండు సమస్తలోకజనస్తోమ సంహారక
లీలామాన్యుండు శ్రితాపసాదరగుణాలంకారుడా
మ్నాయచూడామణిజ్ఞానైకవేద్యుడద్వయుడఖం
డజ్ఞాంతిసర్వేశ్వరుం డాద్యుండభవుండు ప్రోచు నెల్లపు
౨ డుదాసానామాత్మమూర్తి శామునీన్॥ చ॥ అనుపమితా
చరస్తుముని యోగిబృందనందసుకృత లోకపావను
లు మహానుభావుల నవద్య చరిత్రులు సన్నుతులున్
దను గారలు వర నిజాశ్రిత వితానము బ్రోచిన యోగు
నా దుర్దంత్రుని నెంచగుర్ విరంతర విభూతి ధీవరుల

౧ దాసమంత్రికి॥ శ్రీ॥ శక్తివిఖిల ప్రపంచరక్షాచణయం
డు। తంత్రి సర్వశ్రేయుండు నందనుడు భావార। తీరపు మహి
లనంత్యపుమున్ స్ఫురితి సాంత్వ। విద్యుత్కాదాసమంత్రి కభి
౨ షితములు॥ మ॥ అనఘునత్యంతమయులన్ సదా యతిని
వేదాంతాదిసాధ్యముని రుల్। దనుబూజింప చరాచ
రాన్వితజగత్రక్షాచణుండెసుగా। ధునకున్ భక్తి తమా
విభావిజితవిద్యుద్భక్తిసాకీర్తిగాం। చినమూర్తింబి
౩ శ్రీచుగా తమభక్తిష్టిన్ దాసయమావాంత్సునన్॥ కే॥ దా
సివినుతింపదగు జ్ఞాని। స్నేసుప్రముఖాచనాస్తిష్టి బుద్ధి
శ్రీంతములు। ల్లాసమతి దాసఘుసునను శ్రీసుజ్ఞాన
౪ ములాసంగాశ్రేపబోధములిల్లన్॥ ఉ॥ మానిమనస్సరో
రుహాసమాహితమున్నేయమున్నియంబవా। జ్ఞాన

సగోచరంబను పవమానమునంతమద్భక్తి మిద్బలి।
దానివిశుద్ధిజమహాశ్రీతముర్భరపాపప్రంజ
మెంతేనిరతిన్ భజించెదమదియముమనోభిమతార్థ
౫ సిద్ధికిన్॥ చ॥ గానకుని జల్లుపాల్లులానగూర్చినయి
కానికపద్యమల్లనే। చిన కుకవింద్రు తంచితవిశేషప
దార్థసమృద్ధికాప్తికల్పన నుతిగాంచునెపుడమి
పై పులుబోచలమూఢమూర్ఖబూ। నినగజిగా మగల్లు
౬ దగునేమునికాంచనసాధకజమున్॥ వ॥ అనియి
ష్ట దేవతాప్రార్థనంబును కుకవినిందనంబును గావించి
౭ యున్నసమయంబునా॥ సీ॥ దికవంకనిగమాంగవి
జృంభితశయాదిన్ దిధాదికౌశలద్విజనికాయ।
మొకచాయ సన్నియమ సామ్రాదాత్మవాక్ప్రసంగజ్ఞ
భక్తిప్రజావితానమొకచేబసంస్కృత మునియంత్ర

భాషాకవిత్వప్రవీణా కవిప్రకాండా మొరచెంత సత్కవి
౮ రాద్ధితగీతికావైచిత్రవిస్ఫురద్వైశికాఘుమ్ముల్గా
సిలవక్రకాంత్యాయ తేపహాన వైభవస్ఫూర్తిగనుక
శుభవాసరమున మహిత గుణంపాళి దాసయా...
హాత్నవాళి ప్రముదము పొంగ బేరాలగమున
౧౦ నుందే॥ మ॥ నను సర్వేశ పదాంబుజ ధ్యాయ నితాంత
ధ్యాన పారీణు భూరినయోపేత చరిత్రుమంగ
కగరి శ్రీవంశవారాశిపూర్ణ నిశానాథు సుధీ
జనాభిహితు నానందాఖ్య సత్పుంభవు కృపుసా
హిత్యకళా విశారదు నబిల్లన్ బంచి పల్లె గ్రామస్తున్॥
౧౧ చ॥ తరుమలభి సత్సంతతులు దారక నెచ్చెలు నిల్వ
నచ్చెలర్ బరగు సమస్త దిక్కులకు బ్రాకట భావరసా

సుతూలవాగ్గరిమ దినచర్య సత్కృతిమలు ఖంబునవా
నికి తారకేందు భాస్కరులు గలంతగాలముని కంబుగ
౧౨ రంబు ప్రసిద్ధి కెక్కిన హరుస్॥ మ॥ ప్రాభవసర్వ భువుఘురవా
గను బంధంబుగా వేదాంతరసాయనంబను నుక్త
ప్రబంధంబు రచించి మాకంకితంబు జేయుమని సా
రఘునసారతాంబూలజాంబూనదాంబరాభ
రణాది సత్కారంబులొసంగిన సంతుష్టాంతరంగు
ండనై కృతిపతి వంశావతారంబు భివర్ణించెదా॥
౧౩ మ॥ కరుణాంభోనిధి వారిరాశిగతరంగద్వేషుదా
ప్యాయమా శిరహాస్యదర్శ విధి జ్ఞుడూర్జిత
నయస్నిష్టత్రయాశావిభాసుర విజ్ఞాన వివేకశా
తనిధి సుశ్లోకుండగణ్యుండనా హరితాభిఖ్య-

మునీంద్రు శాస్త్ర కవి బృహస్పతి నచిత్తాబ్జ హేళి॥ =
౧౪ శా॥ దిగ్వ్యాప్తమౌ కుచ పాత్రైక సాంద్రయుత యశస్సమున్
తేఁ సుధామాధురీ। వాక్సృష్టి చిత్రి నిరామృత ద్విరసన
స్రావమున్ కలాచార సవ్యస్థితి త్యూన్ బ్రభవం
చి రుత్తమములు తన్మానేంద్రు గాంత్రంబునన్। బు
ద్ధ్యాదాంబుధి పారగుల్ సుజనదారిద్ర్యాంధకా
౧౫ రార్కుల్ హేళి॥ తత్సంతాన క్రమంబున॥ మ॥ లలితశ్రీ
నిలయుండు సద్గుణగణాలంకారు తద్భార్గవుం।
దలకల్పద్రుమమిందు కుందఘనిరాశిస్ఫూర్తి జేయుభాషా
వధూ। హాలక్షణ్య పుణ్యయశస్సుధాధవళితాజాం
డుండు గాంభీర్యధైర్యలతావాలము బుద్ధిమద్భారస
౧౬ నాశా మాహాత్మ్యదుర్వ్యస్థితీశ్॥ సీ॥ ఎవ్వాని యశము

రాకేందు మందార చంద్రికా కుంద శరములుల కనుగు జుట్లు
మెవ్వాని సంపత్సమృద్ధి నానాహారి। త్యాలాగతాధ్యు
లకెంగు పసిడి। యెవ్వాని పరిపూర్ణకృప నిరంతరసు
హృజ్జనలతా వనికి వసంతసమయు। మెవ్వాని కైలాధం
బుహీనదుర్జనమదేభ పరంపరకు సింహపోతలంబు।
తే॥
౧౭ ప్రబలినాతండు నిగమశాస్త్రప్రసంగ। చతురతాశాలి
సకలదేశస్థదేశమండలాంస్థాన రంగసన్మానితుండు।
౧౮ మల్లరసమంత్రిమణి ధరామండలమున॥ ఉ॥ ఎల్లప్రశ
స్తి విశిష్టిత మహాజన సన్నుతిగాంచె నా భళీ। మల్లరసా
భిధాను డభిమానధనుండు రుధీ వివేకవాం। శ్రీల్లభు
డింద్రభుల్ల విభవస్ఫురితాలయు డబ్జలోచనా। వల్ల
వశాంకముఖ్ కుండు పరిపాలితబంధుసుహృజ్జనుండనన్॥
౧౯॥ తే॥ ఆతని యర్ధాంగి గలక్ష్మి మలదాంబయులుర।

వేదాంతరసాయనం ఉపహారిక

సిద్ధునకెరుంధతియుపాలి జెన్నుసంగ। నాత్మపతిహి
తకార్థధుర్యస్వభావ। మునవిజ్ఞాత్రిత రత్నాంముఁనథ
౧౦ రత్రి॥ కె॥ ఆమహాద్భుతంబితెతానె నిధి। మాయిల్లనుల
బెప్పొంకిరమాచందు తనంగా। మల్లరసా ఝ్యదు
గారిత్రాము దవి సకలసంపదల భాసిలుచుండు॥ శా॥
౧౧ ఆజ్ఞాయనామి యేరుంధుమున్నరసనామామా
ర్థ్యవర్ణ్యందుచే। తేజాదప్రతిమానరూపనిధియు
త్రుఁ బర్ఫితా భిక్ష్యరా। రాజ్యైవ తుత తారకహీ
రసవమలుత్తా స్వచ్ఛ తైర్థిఁ మహారేవే జస్విఁగుణారత్నా
౧౨ శిబరశేఁ భిమంతుల గ్రంథగము॥ క॥ ఆయుత త్రిపదేన
ఖ। నాయినా యిత సముస్తవారి దంతధరా। నా
యుకె భూరిసభాస్థ ఖ్యాతి యుల కఁబర్థితా ఖ్యా

A Christian Poem Preface

౧౩ శార్దూలు బాగవరన్॥ సి॥ తన భువనాభిసం ద్భవితి కేశ
మేఘము ఘనవనే పతనే పవనుల బెంప। తన భాస్వభాస్వ
కాలదయ మహేశ సుధాం ధ్రదారి ద్రుగాథ సంతమును
మతమ। తనయవారితశాస్త్ర దవహ తాశజ్వాల।
సమదారితూల పుంజము దహించ। తన పరిపూర్ణ
భృగుణ్ర లతా వితాన మహారిత్వా యమానము
౧౪ లభ్రాక। తన రిసర్వ్రశమంత్రచింతన సుధార। సాం--
బురాశి నిమగ్నచిత్త బ్బుతనుప। మానగాంభీర్య
ర్థ్యసమాహితుండు। మహితనయశాలి పర్వతమం
౧౫ త్రమాళి॥ గీ॥ తననయ వివేకగాంభీర్య ధైర్య దాన
గుణాసమగ్రతలకు మెచ్చి కులతలపతులు। తను ధరిత్రి
ధుణి పర్వత ప్రధాను। తనదిపేరున విల్లంగ సతత
౧౬ సంగా॥ కె॥ ఆమహాద్భుత తనములనావా త్రిపురదవ

చాగరిమతిమలభాగ్యస్థితిధీరమణిమణిస్తోంతి
సవరా।ప్రియనీధనీమం(త్రిసతిముఖాంబిక పోగడ
౨౭ సు॥ గీ॥ అధనిపర్వత ప్రధానాగ్రగణ్యు।ధాత్రి
హితకార్యధుర్యుడై యునుదినంబు।దనరెడుము
ఖాంబ యుండదనుని ఘనత।శాని ధానునిరా
౨౮ యప్రధానుగనిరు॥ క॥ ఆరాయునరతినాయ
క।శ్రీరాజకుమారరూపరమణీయతనుం।దారా
యునితనురక్షితులు గౌరవముననాగదవాసిగాం
౨౯ చెదగెత్రిగీ॥ సీ॥ దిక్పధారాశిజవధికలనిహారధా।
మంబయ్యెనెవ్వనిమంజుకీర్తి।దినార్థిలోకల
తానితాయమునను।బాలకయ్యెనెవ్వనిధాన్య
లక్ష్మి।రమణీయస్ఫురణారత్నాకరేపెంపునందున్న

నెవ్వనిచేతికాంబుజంబు।మహితవిదాన్యనటీమ
ణికిసర్తనరంగమయ్యెనెవ్వని జిహ్వాంచలంబు।
౩౦ తే॥ తండబెండాండెబుధుపెన్నధాత్రిసకలభూసు
రాశ్రయచస్పురద్ధ్రారితాభ్యులాయుతారా
ప్లప్రత్రపాత్రార్థయుతుడు।దాక్షిణ్యకారా
౩౧ యప్రధాన।పరాశ్రీ॥ చ॥ శారదచంద్రచంద్రికల
జాలలనందమరుత్తరంగిణీ।సారతరంగజాలికల
సంగతినూగపురాతనక్షితీ।శోరుయశస్సుధర్గము
చిరయుప్పుదురాయుపక్షితర్కహంసక్షర్ణ।భూరిమ
షారకాప్పునగముఖ్యములయ్యెవిహారధామ
౩౨ ములీ॥ క॥ ఆరాయమంత్రికులసత్వైరాజలు
సకలసద్గుణాభరణదయా।ధారసుకృతశాలిన్యో

౩౦ గారాంబికె బుధులు బాగ దగా జెరకెర్తిన్॥ వ॥ అశ్రే
గారాంబికె తను। సౌశిల్ప గుణ ప్రయుక్తి శాంతరి--
యుల భూ।తి శుభవి భజింప ఘన దా। యాంశరనిధి
౩౧ రాయమంత్రి యభినుతికెక్కైన్సు॥ శా॥ శ్రీంగారాం
బికెయుందు రాయసచివ శ్రీష్ణుందు రాజప్రధా।
నుంగాంఛి క్షనిధా సుదాస సచివేంద్రున్ సేవుషే
సాంద్రున్ న్। శ్రీంగారాంగుల సూనులం బడసెసు
శ్రీవుంతులన్। వాఙ్మరుద్రాంగాభంగ తరంగపాం
౩౨ తుర సమాఖ్య ప్రారిభా శాంతులన్సు॥ క॥ అం
దగ్రు జెందు రాజప। మందార ద్రుమ శబిక్షమాబ్ధి
తన్కాన్। మందవివేకి న్ప్రోషిత బుధ। సందోహము
౩౩ దగుచు జగతి సన్నుతి బడసెన్సు॥ సీ॥ వాఖిర ధరవార్ధి

భూతరమాభ్రాతృ। కీరటీరరుచుల తాగ్రిష్మలా
తి। నిహారసూత్రముల్ తాహారపద్మనాళాహారప
టలిపింపధిగమించి। బృందారకే భరాభృందారవిం
దసద్మాంధారముల తారధపొందుసట్టి। యాతా
శవాహినీ రాకాశశాంక సుధాకాశతతుల తా
౩౪ దగవ్జె ॥తే॥ సీ దాన ఘనాశాలిరాజప్రధానమాళి।
భువనసన్నుతకీర్తి సుభ్రామతల్లి। ప్రబలెకెనుబంత
రాజాధిరాజకుల సా। భ్రాస్థలికేళి విహారణాపోల
౩౫ వమునిన్॥ మ॥ అమృతాంశు ప్రతిమాన రూపనిధిరా
జామాత్యా దూర్లుదు। భ్రమ విభ్రమికె శిల్ప
తా భర్గ దుదుధర్భ ఫాం। హింపొశ్విత జా। లమున
సాంద్రవిన శిల్పరా వి మముమునె లాతి ప భూత్రిపటం

శ్రీమయినర్ సుస్థిర కొండవీటి నగరే సాంప్రాజ్యవిశాల
గదుస్కేల॥ మరియును॥ మ॥ మదిరాక్షీమదనుండు రాజ
వమహా మంత్రుండు దుష్టన్రహామ్యదళిఖాను
క్లేషాసులబ్ధమదవన్యాతంగమూర్తికల్పిహా। రదుకేహా
లాదికసత్కాలిత్ర త్రిదశ వర్ష సార్వరసామ్రాజ్యలు।
త్ర్యదనచర్ణ బుధకారేటిదేశోనగబుల్లైర్పల్ప నా
శంధ్వానిమ్మ॥ గీ॥ అతని యర్ధాంగలక్ష్మియుక్కాంబ
ధాత్రి। బబేసాశిల్ప గుణంలతారామయుగుడు।
బుధ్దినించికగంధమువెమ్మెనించి। కెన్నవెలివనమ
గదుగారినసదించి॥ గీ॥ అమ్మహారాజమంత్రియు
క్కాంబయుండు। నందనులగాంచె నలువిరసంబ
రాక్లేషులయుశోధవళకీర్తి ఖలదిశాసము

శ్రీ మాలవిధాతనాలుగుమొంమలల్లు॥ సి॥ భువనాధి
సంధ్యల్మి భవసముస్త తెనన్నసన్నగారికెసాంటియు
న్నఘుసుడు। సరసవిద్యావిశేషచమత్రియాసిద్ధ
తారియుజాసను నుద్ధారాయిఘునుడు। తరుణేమ
సొజ్ఞసుందరతావిభూతిక్రై రాజాత్మజుడు
దేవరాయమంత్రి। యుర్వనివార్పశౌర్యగభీరతా
శ్రీ త్రిభంగర్వరామధానందరాయమంత్రి। వి
రుసలుపురుషేంపొందిరారజగతి। రాజవామా
త్య్భార్యనాతెజరిల్లు। ఘనసుగుణరాశియు
క్కాంబికాపిచంద। విమలతరశుచిత్వయుక్త ఫల
రరమలనంగ॥ ఉ॥ అందరకగ్రజన్ము డుగుణాంబు
ధియున్నయుకెద్యరిత్రనిం। పొందునరుల్సమా

వేదాంతరసాయనం ఉపవాతిక

సులలితయుక్తతర్కబలుకంగజూడదివ్యంబగుగా
ద్రుగాతిప్రపూరకపూరులసాటిగాగణింపం
బగుశైలిప్రైభవసమంచితరూపభూజాబలంబునన్
ఔ
౫ గీ॥ చిరయశోభాగ్యసుగుణ ప్రసిద్ధముగుచుబ్బధి
విలాసపలసుతిగన్నయున్నయుపు। భృతికుమారచిత
ష్టయువులపఖ్యాతి। నలరినిరతంబుధినిత్యమాచరం
౬ మ॥ శా॥ ఆయుర్వ్యాయిక సంతతంబు నిజసేవాసక్తిప
త్రింపగా। కయబ్జేక్షణ శారీరబలి బ్రతాశంబర్
జనించెన్న। దీర్ఘాయుర్భాగ్యసుప్రత్తపాత్రధన
ధాన్యాండజాళికై భావకుల। త్రయిలుత్తర్క్ ధరాజమం
౭ త్రిమణిప్రవాసార్థసన్న్యానియ్య॥ క॥ ఆతనితమ్ము
డు సుగుణా। భావితుడుదాసప్రధానసుధావిన్ధుసు.

A Christian Poem   Preface

తాబ్బాతహాతులమెచ్చుదునిజధాత్రివిభాసపు
౮ ర గ్రుతలనింపుకొయుసు॥ మ॥ ప్రకటారాతిదమూఢ
యూనితఘనప్రాంతారక్షేయంబులన్। సుకరశ్రీదగు
బందరాఖ్యనగరిన్ సాంపొందుదేనాధికెలిప్రకె
ఖ్యాజంబనధాసముంత్రిరుచిశంభద్రిప్రజాంబూ
నదా। ద్విశవస్తుప్రకరాన్వితాయతసుద్వైధిరుల్ బ్రశం
౯ సింపగన్॥ ఆ॥ వసుకధాసుధాలహరియైవినగారు
నిజాత్రితావనో। ల్లాసమనస్సుతూర్జితదశాని
ధి శారద చంద్రచంద్రికా। భాసురకీర్తిశాలిపరిపా
లితబంధుసుహృజ్జనాశినావాసివహించెదాసన
౧౦ దివప్రభుడారమహింతలంబునను॥ ఆ॥ ఈవిశిపట్న
గెలమ్మదయుకిమ్మగభీరతకెన్నవెట్టికెన్। దావసుకీర్తి

వేదాంతరసాయనం   అవతారిక

కీర్తనీ గుణనిమ్ములకాస్పదమేసునాథు ప్రాం। జావిధి
కాటుకట్లు చిరసంపదకాశ్రయభూంము నేతికిన్। దివి
యసంగబాళ్ళు గుధనేకులదాసనము ంత్రయిస్న గన్॥
౧ సీ॥ తన దాన సంపూర్ణతకు జంచలించి కల్పకే భూ
జమా కులపాటు జెందు। తన మహా గంభీరతకు జా
లిబొంది యంబుధిరాజు భంగాప్తి నెయిరలు బెట్టు। త
న దిగంత సమావృత యశంబునకు సోముని। యుత
హిమాద్రి కప్పియలు ప్రాయు। తన తనూ సౌభా
గ్యమునకు దత్తరమొందె కుసుమదాప్తు తంతంత
॥తే॥
౨ గారత జెందు బలెనిద్ధాత్రి రాజాధిరాజను
లస। భాంతరస్థిత నానాక కాభిరామ। సుకవిభా
షా విశేష సంస్తూయమానావహిత గుణాపాళి

A Christian Poem   Preface

౩ దాసయామాద్రి హాకి॥ చ॥ సురతరచెక్కు నెక్క గజ
సూదను కెంతమియు నవ్వి కవతి। శ్వరుగతి రూపి కేవి
లుగు వక్షము త్రైక్షి వయిశిపయోధిలాగి। గరము గలం
చివాణి జత గప్పి భుజంగము రాళ్ళ నాపరం। సురల
౪ నటించి దాస ఘను భాసురకీర్తి జెలంగ దిక్కులన్॥ సీ॥
అధినాథ సేవా నియతి బాయు మొకనారి యఘ్ములనం
దను లక్షులరయు। నత్తమాపుల మాలు కడు గుచా
లు వాకింత పరుషోక్తులాడదు పరుల గూర్చియిహం
త బంధులకు నిష్టమ్మ వాత్సన్నవములాసంగు। నాదరించు
గరంబు బెదవారి। నల్ల సూన దాత్తానెకప్పు డెక్క
॥తే॥
౫ గి పల్లు తనకున్న కలిమికి గానడుగర్వ। మారయా
సాధ్వికై యింతులగుదు రే దాటంచు బుధు లెన్న గీర్తి

వెంపలె దాస (మం త్రి) వరు బ్రాహ్మ సద్గుణాఢ్యుని కదం
౧౬ బాలలిత హృద్యపటి యన్నాంబికా వధూటి ॥ క ॥ ఆ
యన్నాంబికయందు యశో యుతులగు సుతుల
గాంచె సుందరస్తుతులన్ । స్వామి యనదగు దాసన సచివ్య సుం
౧౭ దరా యన మంత్రి రత్నదేవరాయామాత్యుల్ ॥ సీ ॥
శ్రీమహాసర్వేశ చింతా సదాచార గరిమన బ్రాహ్మ
ణ సరికె వచ్చు । పరిపంథి హృద్భేదకర భుజాదండ వి
క్రమ లీల దానె క్షత్రియుని బోలు । భువనైక కీర్తి ప్రభు
త్వ ప్రసిద్ధిచే నలనలకూబరుని సాటి బలుక జెల్లు । సుజ
నానురూప భాషా రత్న ధర్మ తాత్పర్యుస్థిర బుద్ధి ।
౧౮ యూ భవ్యధారెనొ రయు జూచు । నితని నెవ్వం డు

లు నుతింప నింపెసంగె । విష్ణు భక్తి తత్పరాని సద్వైభవ
శాలి । పావిత బుధాళి బాంధవ పద్మహేళి । మహిం దగు
౧౯ దాపాళి ధాసయామాత్య వతాళి ॥ సీ ॥ శ్రీమద్భవ
ఘోవంశాబ్ధి పూర్ణ చంద్రుడై శ్రిత జన వాంఛితార్థ
దుండై । సర్వసంధా చార్య చరణాబ్జ భజనుండై । గురువ
సిష్ఠ మునీంద్ర గోత్రజుండై । జగతీ సురాశీర్వచః ప్రా
ప్త విభవుండై కమనీయ సత్ప్రియాకర్ణుండై । శరధి
భూహార పాండుర కీర్తి ధారియై । దభ్రకవ్యరూప
౨౦ సూనాంబకుండై శ్రీనివాసామ్య మంత్రి సదా నిజైక
కార్యరచనా చతుర్ప్రియామాత్యుడితడు । బరగ బెం
పొందె సకల సంపత్సమృద్ధి । మహిత నయశాలి దాస
౨౧ యామాత్య మౌళి ॥ షష్ఠ్యంతములు ॥ క ॥ ఏతాదృ

కరుణామణికతఘ్ను నాంతనవిశ్వస్మరుణా వనజదినవంశకీర్
జాతుర్వసుదాగభరి ఘ్నూంతాదిమప్రశకికి మదరిపుద్వి
క ఛకస్వశికేకీ॥౧॥ సర్వేశమంత్రభజనా ఖరప్వేష్ణహా
నతుపనధిగాంభీర్యునకుర్ బర్వేందుపాండురయశో
ఉ నిర్వహణునకు నిష్వేధర్మనిరతాత్మునకున్॥౨॥ సకలా
శాగతనానాద్రికులాంబరణునకు సాహింతిసంగీ
తాదికళాశరణునకు సుధీనికరస్తుత తార్కిస్వఫుణ్గీ
క భరణునకున్॥౩॥ ద్విరాపిహాసి తకనతాహార్యునక
మరావతిధవాధికసంపద్భర్యునకాసమాంశుగసాం
క దర్పునకత్రాంతపోషితమహార్యునకున్॥౪॥ అన్నాం
బారమణునకుసమున్నతకల్యాణాగుణాసమూ
హునకున్ సంపన్నతినాక్షీవిభ్రాజన్నిజగేహునకు

క న సన్మోహనునకును॥౫॥ అంకితంబుగా నాయొనర్చం
బూనిన వేదాంతరసాయనంబను మహాప్రబంధంబు
నకు కథాక్రమంబెట్టిదనినా॥ (తాత్పర్యం)

౧ శ్రీనిగమాగమములు విదాన్వనిప్రణుదుశాంతనవంద
మాదికసుగుణాంభోనిధి జ్ఞానప్రియునాభూను
చ ఘమైతభూసురుండు బాలుచుసుకీర్తిన్॥చ॥ అతడస
మానభూసురజనాబ్జినుతప్లచరిత్రశైసుఖస్థితిని
జమందిరంబునవసింపనుతానొకనాదహాపర్వప్రతి
పద్దశాంతవర్తనుదపారకృపారమణుయమూర్తి
ధీశతత్వవిపర్వతంప్నుయును సఖ్యజుముక్తరుదేశగర్తిక
తె గః॥ మ॥ ద్విజరత్నంబు విధూతకల్మషుడు ధీవిజ్ఞాన
గర్వంబుబుధ్వజురాదిశ్రుతిశాస్త్రపారగుడు బ్ర

వేదాంతరసాయనం. అ ౧

హృద్ధినచేతస్స్పృధే। భజనీయుం దలపక్షితాక్షిగని
సచ్చిత్తేన్ దధేయాం ప్రభునిరజయుగ్మంబు భజించిత
౪ త్కృశలవార్తలే వేదవేదంబునను॥ అ॥ గీ॥ చదువ్వాలె న్ని
గలవు జగతినన్నిటికేవ। ప్రష్టవనఘమతివిశాంతశమ
దమాధికుతవుగానసధాశదానుకమాట। నానశేవల
౫ యులమహిరేసుభావ॥ క॥ అదిదాటుచ్చువిదినానైరు
గాంచిదముదనేవేల్పు దగభజించి దురితముల్ (వదలిమ
నుజులుందు మోక్షము। దుదాని వృద్ధిగాంచు నొకు
౬ తుకముగుదికి యున్॥ క॥ శ్రీ నావిని జ్ఞానధరిత్రి।
దేవశిక్షామణికి నలసుధి జనవినుతప్రావీణ్య శా
విసకలశాస్త్రవమానసుడు పక్షితాక్షుండని యా
౭ ను॥ గీ॥ వెంకటేనికరుణామితేనిననేడు। మట్లువేని

A Christian Poem

శాంతిమహిమదవి। మొదలు దుదియు నామములను
౮ రూపములనులేక। వెలుగునప్పుడతడే వేల్పు జగతి॥ గీ॥
అతడె సర్వేశుడా పశ్చయాంధకారచంద్రభానుం
డు కూట సంసారబంధ। మోచనుడుగాన తద్దివ
ములను భజించి కలుషములు ద్రోజించి జనుడు మోక్షము
౯ నకరుగు॥ క॥ భక్తి తనితరములగు వేల్పుల। వంతగాల్పు
కతా మహామదముస్సరతా। కృతి మెలగక సర్వ
శ్వరునతిభక్తి భజించి ముక్తుడగు నరుడరయున్॥ =
౧౦ గీ॥ ఎంచి చూడగ సకల ప్రపంచములను। రచన సర్వ
శ్వరుడు వేరొకండుదైవ। మెచట లేదని తప్పక నెన
సి వల్లన్ (పదవిగాని పాపపుంజంబువదలుమ -
౧౧ య్యు॥ వ॥ మరియును సృష్టివిశేషంబు గలదు ప్రాస్తా

క్రైస్త్వశ్రీరుందు తనయపాదకృపానీతి ప్రభావప్రసాదం
బులు ప్రపంచంబునం బ్రకాశింప జుర్దేశితని యోగం
బున బ్రజలకై దురవస్థం బొందని జకశిష్యసంతానం
బున తంతరాయంబు వేని మోక్షంబొసంగ మనుష్యా
వతారం దాత్తు యేసునాథుం తన బరగ యమ్మహా
త్మ్యం దుచేసినతార్థంబులు చిత్తులుగలవవి యెల్లవి
౧౨ వరించెద ॥ మ ॥ ఘనజాంబూనదరత్నసౌధవిచర
త్వాంతాకచాబద్ధ। నూతన సూనప్రజవాస
నాగతసుధాంధస్సింధుకల్లోలిని ప్రవనజాతాంతర
సంభ్రమన్మధుకరప్రావస్వనోదగ్రత। జినభక్తా
౧౩ పురమొప్పు నెప్పుడు రమాంసీమంతినీవాసమై ॥ ఉ ॥
సారకశాధిరాడుపలసాలశిఖావళిసైవసించి ప్రే

A Christian Poem

దారకసుందరీమణులు నందనతాననసూనరాజి
చెన్నారు ఫురీసువర్ణమయహార్యవిహారి వధూ
జనాళికిన్ సారకాసంగవిదితైని సాంగదురాంత
౧౪ పురంపువీథమటీ ॥ శా ॥ ఎచ్చోట వబ్రుతుల్లిమము
వెచ్చోటుకటర్థకవాటుసంతలం బెచ్చోట పచ్చరాజి
గరహిందశుకైలత్త్రిము పానస్ఫటింద్ర్హబారెచ్చోట
పద్మరాగమణిబృందముల విచిత్రితసౌధజాలకం।
బెచ్చోట నిద్ర నీలమణి హేమశరీశ్రీహాములబు
౧౫ రంబునన్ ॥ చ ॥ అలరున్ గేళికృపాంగణాంస్థలము
లన్ దంభోజపత్రాయితామ్రలు నర్తింపదతం
ప్రపల్లవరుచిసూర్తి స్విజ్ఞంబించి దిక్కులగెంజా
యలు నించుమట్లుత్తాయుపుపృగ్గల జూచి యుర్వి

టిలో। గలసంధానము విజ్ఞశంకే గదియయ్యె గ్రంథావని
౧౬ కేరములోయి॥ ఉ॥ తెలాటులమీఁ బసించి జిగిగాంతల
వేంచల జాతికెంపురానీటులరారువాకిళులనటి
కెంపులగుమ్మతావిపూరాదొంటుల భూరివైభవము
తోరసమరావతిగ్రేణిజేయునొప్పుటికిసాటిజె
౧౭ ప్పగభువిఁగలవే నగరంబు వెన్నుగాఁను॥ సీ॥ చతురా
స్యుదను మాలు నతిశయిల్లుటకాని। శ్రుతివాదము
లకు దాకొనగలండె। పరశువ్రానెనటున్నవిరుదా
క్కటిరాయెకానిచెప్పనేటకుగాలు ప్రవృగలదే। శ్రుతుం
దలున్నప్రసిద్ధమాత్రమెకాని। యీగకల్పకెసరిరా
గలండె। మూపునాగరిపోంచు టొంటిరాయెకాని।
౧౮ పాదిపంటులతోరతప్రబలగలదె। జగతిమూడో

నటుంచనిసగుదురేరా। ధాతజమదగ్నిసుతుని విత్తపు
నిసేరి। సమ్మహరోరాజుదానిబ్రాహ్మణులు స్వప్నులు।
౧౯ వైశ్యస్త్రీలజులుశూద్రులవార్యమహిమా॥ గీ॥ పా
దములుగల్గినదతచాప్పురవటుంచు। మేరుమందరము
లశిరుతేరుగములు। తావ్రదరలకె వెలవెలబారిపు
చుండును నుచుసురదంతి నగుబో యిభునగజములు॥
౨౦ క॥ రంగల్లక్ష్మిలయు తసర్వాంగములచిరమ్మెకాం
చనాహార్య్యసములుత్తుంగములు జవనధూత
తురంగములు బురేవసత్తురంగములరయున్॥
౨౧ క॥ బిమ్మె తదుదాదరిమగలుమి। బెక్కులుజీబవ
రాలజయములుప్పిరిగా నిస। పేరుక్కుతునియు
లభుజాబలదిక్కరులుభటులుమహోగ్రతిస్థి

వేదాంతరసాయనం

—ని రులు బురినీ॥ తే॥ గీ॥ సాంతిగా జూచి మెచ్చుర చ్చలతతి
రుప్రాయుములనాదుపాటలగాయకములనా న
లరుజారవయోవృషభాశివర్ణాత్రా టుదాటు
—లు బురవెల జ్యోటులర యు॥ క॥ ఆపురవరమున
నధిపతియ్యై పరిపంథిక్ష్మా తలాధిపభయదా
టోపతపర్వతిబ్రైచక్షా పాలవతంసముంపెస
—గు నెల్లప్పుడున్॥ సీ॥ ఎంతవేదిననర్థ కిచ్చిపుచ్చు
చితాని యుదియూసచెట్టి లేదనుట వేదా। వేదలవి
ష్టపంబాదరించు చితాని। మనసులార నబరాము
గానుట లేదు। పాతితప్పకనేల పాలించుటయొకా
ని। నాస్నాయుంబువేదినననతలేదు। బహుసుహృ
ద్భటకోటిపై కూరిమిఁయొకాని। లోపనాటకిన

A Christian Poem

—స్య నసూయుయుంతవేదు। తే॥ రాచకొదుకులలార నని
రాచకొదుకు। సాటియవ్వ టకని మాటమాటకే
ల్లా ప్రజలు కని యూదసకలసంపద్వృద్ధిప్ర
—బలుహరివతి బ్రైచధరావిభుండు॥ క॥ ఈ చందంబు
నహరివతి। బ్రైచక్షితిపాలుదరిక్రుపాలకమద శిష్టా
చణపత్రై బుధువెన్నుమహా చక్రము ధర్మనిరతనేలు
—చుచునుండుసు॥ సీ॥ సమధీతవేదశాస్త్ర పురాణవి
ద్యావిచక్షణుఁడు శ్రుతరక్షణుండు। ఘనతాముమా
హారాగద్వేషమాత్సర్యసాధకుండు నయార్థ
బోధకుండు। యమనియమాదిమహావిద్యాంగ
యోగానువర్తనుండు సుధీప్రవర్తనుండు। శాం
తిక్షమాదయాసత్యశౌచజ్ఞానరాజితుం

౨౮ జన్మనే కృపాజితుండవు జ్ఞానభాగధాఖ్యయుతి తుల
సాక్షిభావము దెల్పదప్పురిచెక్కెందనుండి నెలవిఁజే
సి తెమని యుండు దనుఁగుల్ఖు శిష్యతతికి వలయున
౨౯ ధర్మంబు దెల్పుచు నలఘువుహాము ॥ ఉ ॥ తెుండును నా
ను బైచన్నృపతిం జరుడాత్మసభా స్థలిన్ సుహృ
న్మందలవెక్కి తండ్రయు సమగ్రవిభూతి జెలంగ
బారుశాస్త్రం దరుదించి రాజసము ఖండమునదా
వసియుంచి స్నేహితేయుండు సుధాకరుం గది
౩౦ యలను గ్రహించి యటంచు బల్లగను ॥ క ॥ కొంద
రు లేదని పల్కిరి కొందరు నిజమనిరి మరి యొకతెం
దరు విబుధులు సందియమొందిరి చిత్తములందు
౩౧ నను కొందరరయునగు నని రద్భుతులే ॥ క ॥ అల

బైచధరాతలపతి కొలువున గలద్విజులు నీతిజ్ఞుల
విదులు విసర్జులమతులే గతి బహువిధములనిజ
౩౨ ధా తెల్పు పవాక్యములవాదింపను ॥ సీ ॥ అనవద్య
హృద్యవిద్యాబుద్ధికౌశలుదక్షుడై సత్ప్రశాంత
క్షేమయుండు మాని తా షడ్గంగయోగానుబద్ధ
మనస్కు దకలంకసుగుణాకరున్నాదరుండు జప
హోమదానాదిసత్క్రియాతత్పరుండతండు
రుణారసాభిరాము దపగతకామవిరాగ
క్రోధమానాహంకృతిద్వేషతాపాపవి
౩౩ తెను దనఘుడు తెుకభూసురుండఖిలార్థవేత్త
ముల్లోరసనామధేయుడుత్పల్లివదన తెముల
దెల్ల బైచనృపసమ్ముఖస్థితాత్మజనములు వీక్షించి

౩౦ మృదువాక్యసరణిబలికె॥ తే॥ రేపింబు(గ)పాకాంబని
యూపారుడుబల్లుపాదుశివినిశ్చయమువి। భూపతిసము
ఖింబునవిా। రావలన్నదిదరుతెచ్ఛిమనిపలుమారు
౩౧ ద్రస్॥ తే॥ నావినినిశ్చంబని మును। వివిధములబల్లుప(వు)దము
వేల్పులనిరినిదె। వసువుతద్భవజ్ఞానప్రాప్తి విధిపునిజ
౩౨ ముకల్లనియునరించుచుకేస॥గీ॥ వడుగురాడువా
డువాడుగా జూతురు। జగతినెంతవినుభ జదివితెలె
నిన। నుతనివారలురక్షులకురాదుగాన। నసుయు
౩౩ సముచితాశక్తి జరుపుమయ్య॥ తే॥ అనుచు నిరియుమల్ల
రసాఖ్యం। దినునెన్ని సుధాంశురాహువంటు జనిడు।
తప్పునెనాపచనంబికెనె। దినుమానవుహరిహారాడు
౩౪ రుప్తిద్రోస్॥ తే॥ అనవరనిముసునెదనివు। ప్పనమువసంది
యమువదనచ్ఛైతసురవగరం। బనుమాపదవుల్లరసా

A Christian Poem

౩౯ ఖుల్లినకుంచరాదగుటవాదముత్తరుడు తెల్పెన్॥ తే॥ వాది
(పు)తివాది ధరి(త్రి)దేవతలంత దక్షురింగలనానావిదా
ర్థ వేదికరుణా। యూదవపతి జ్ఞానబోధయంతివ
౪౦ రుకదకుస్॥ వ॥ అగ్గిదిధివిహితంబుగా నాచరితసాం
ఖ్యాంగదండ(ప్ర)ణామయుక్తతద్భుసాదంబువదసిప
లుచందంబులసభినందించి దేవామూర్తతాంతంబు
వినసవధరింపుమని సవిస్తరంబులుగా తమతమవా
క్యోపవాక్యంబులు విన్నవించిన యుష్మపరసుభా
వంతుకాంతసెప్పుతనదివ్యజ్ఞానంబున నాలోచించి॥
౪౧ తే॥ వాదములంకెలకి భారాద్భుతునినంటెశల్లారా
పావనుచు। నతాపధృతిబల్లయుతంత్రమురు। భూదే
౪౨ వతలాత్మనిల యుమలకెరిగిరతు నస్॥ తే॥ నావలు
వలకానానను। రూపములగా బలికెమునివరుడునెవి

తెరా।వ్యాపార దక్షుఁ డపగత।కోపుఁడు తనుశాంతుం
౪౩ గెలుపు నుపరితెంపన్॥ క॥ అనిమిష దివ్య రసాయనం।దన
ఘుమతిన్ జ్ఞానబోధ యతికులమణి వే।ర్మినుచుది
నంబా కపురి నా।యన గని సేవించి వచ్చు నాలయుం వము
౪౪ న తెల్॥ చ॥(ప) తిరిగి నదియు తన్నుధికి బత్తి భజింప గచ్చి
సాధన సొంత్య తబహు నతి శాస్త్రులపి ద(శ్రు)వ కా త్రి
యోమునంబునం।దిత రము లో(లా)పనుల్ సలుప నిచ్చెదు
లంగుటరింగి యా స్వ స్వప్న తు దశు జ్ఞాన బోధము
౪౫ నిమల్ల రసాయన కుక్క నాదనుకున్॥ క॥ తులి విను నుకుల
గల యొర్థం।బులవిధ్యలుల బౌలశాస్త్రములనేతి
హోసంబులగల జాడ తెరుంగుదు।వలఘుమతీ వేలు
౪౬ పెప్పి తని యుపవిబల్లున్॥ క॥ అనుటయు నా తనిశా
తం।దను బాదములు బానె గడులు యుల యుపమగుల

19

A Christian Poem

యిలు నుతేద నుపమురుచి నని తరుణ్మై।తను దాన వెలుంగు
౪౭ వాడె దైవంబనుచున్॥ శా॥ చార్యుల్ వేదములాది విద్య
లు జగజ్జాలంబునన్ దిక్కుల్ (ట్టు) మాంతుల్ నమ్మి తరుక్త తర్క
తర కారో న్యాదిద్వి జాదుల్ నిరాఘాంటు జ్ఞానని యిలు
త్రి నిశ్చయముగను కంజంబు నంగుళ్ళి మేల్।జేయుల్ జెంద
౪౮ కనూన మోక్షపదవిన్ జేకొందురత్యున్నతిన్॥ వ॥ అది
యిలు నుంగా కని శ్చితా రస్త్య భావం డైన యుప్పర మేశ్వ
రుపలన రజస్సత్త్వ తమో గుణాంబులందవి(ట)పట్టా
విష్ణు రుద్రులను।మువ్వురు వేల్పులు దయించి సకలచ
రాచర భూతము యుంచైన లోకంబు సృజియించుట
౪౯ ను నరిబహు(ప)కారంబులనగరజే యొుటుకుశా
లం బైన నాశంబాందించుటను తత్త్వం బువిహించి
యి
యొరుకా కృతి యొుంబున కాత కులకరు సముద్భూ దైన ఈశ
లోకవి ఖంకక్కై లాసంబులాత్మ సాధ్నంబులు.

గాఁజేసి తెలినివాగందిరాపార్థివులనువలప్పురుశ
౧౦ క్తులప్రాణేశ్వరీభావంబుల జిహ్వోపస్థోపామభా
గంబులనిచ్ఛ కానిసురగరుడకిన్నరకింపురుషయక్షగం
ధర్వసిద్ధసాధ్యచారణాదులగాసురూపధరు
లదివ్యదేహులవేల్పులసంజ్ఞలుగలిగివర్తిల్లునట్లు
గాగలిగించి తత్తదుచితస్థానంబు లేర్పరచి గంగాది
౧౧ పుణ్యతరంగిణీసముద్రయంబునుసూర్యచంద్రాదిగ్ర
హతారకంబులప్రపంచప్రవృత్తిదైవతంబులుగా
నిర్మించి। యంతఃకరణచతుష్టయంబువదలి నిర్మా
హుత్వేయుండి యవ్వ్యాపారంబు పరిభవించి యు
హాస్వాత్మ్యంబులాసింపక జ్ఞానభక్తివైరాగ్యను
౧౨ బద్ధలైనస్వీకులచేతనేశ్వరాంబులునతపి। తమ్ము భజిం
చుసుకృతిజనులకుదుర్గానుభంబులంటునికమోక్షం

A Christian Poem

బాసంగం జాలిసకలలోకాధిపత్యంబుబూనిదైవ
త్రయంబునబ్రవర్తిల్లుచుండుదురుమరియును॥
౧౩ సీ॥ గంగాదినద్యవగాహంబాసచుట్టుజపహో
మ భూసురార్చనలమనుపు(క్రతుకార్యకరణదీక్ష
యుక్తబరగుట(స్వీకులచేతాచారసరణిజనులు
సత్వశాచజ్ఞానసంపత్తినెగడుటగురుమిత్రబాం
ధవగోష్ఠి దగుట। జనవిరుద్ధత్రియాచరణంబుదె
౧౪ లగుట।పరమనిశ్చలబుద్ధిపాదుకొనుట। యనఘయ
వివెల్ల జగదీశ్వరాభిమతములని యుశాస్త్రవ
మోక్షసాధనములని యు। జగతిబుధమండలికి-
బోధసలుపుచుండు। నిగమశాస్త్రపురాణంబు
౧౫ లగణితములుగ॥ సీ॥ సత్వశాచత్మమాంతములలో
గునిమూలెజెందకయురుమూడువదలి। పదిటి

వేదాంతరసాయనం

పోకలబోకతుదినవిద్యాకార్యములుమునంబుద్ధిజం
చియుచలవృత్తి। తననుమిథ్యాజగంబునకుసంబంధం
బుజ్జనదని తారకాచార్యకరుణా। స్వస్వరూపజ్ఞా
నసంపత్తిఖ్యాతి భాసిల్లు నిద్రికల్లు సమాధినిశదునెవ్వ
డే॥
౧౬ ధర్మహీనభాగుడాది మధ్యాదిసాన్నరహితప్రా
కారాతీజూవమయ బ్రహ్మమని వి। శేషమాగమ
లను ఋయాశిఖలు జాటు। దదనుసరణంబులఖి
౧౭ లశాస్త్రములు జగతి॥తే॥నాకుండెలసిన యర్థ
ము। నేనెరుగించితినశేషనిధికథారతాత్మకరణ
యుపదేశం। బాకగిరంచులు మనిక్షయగుమదిలోన
౧౮ ను॥క॥ అనుచుయునమ్మునివల్లభు। దనుమొదలెద్ది
వనిబుక్తదనివెంతియునా। తనివలననజహారీశులు
౧౯ జనియించిరటంచు వేదసమ్మతియుక్తిన్॥సీ॥ పలికె

A Christian Poem

ఇంతియయుకాక పలువ్రరువేల్పులు గలరుట్టమలుసు
రాదులనియుంటి। పతిగాక మూర్తిత్రయమున
కశేషచరాచరభూతమయ ప్రపంచ। సర్గనిర్వా
హనాశత్రయాంశక్తిదతుబాయలుమాండుడని
యాదితలపుచరిత। వీరలందరిలోననారయాత్మ
౨౦ భక్తియుక్తి భజించువానిముక్తిభాగ్యుడొ భాన॥తే॥
యిలజపతపదనికయాదరించి। నిరుపమజ్ఞానబో
ధకుమరపితననితాంతకరుణారసాప్తినిరంతరా
౨౧ యు। ముక్తియొసగులకైవల్యదమిలదట వేల్పు॥తే॥
పైకృతాకలముప్పించుని యుక్కరుదుతెంకరుమత
త్రయుపచారములు। తెక్కమయిత వేల్పులనెక్కర
౨౨ కొలభజించి మనుజులు దేగతిబాండునో॥క॥ పలువ్రరు
వేల్పులమనుజుడు। గొలువదలచెనని వినుమయుకు

వేదాంతరసాయనం

దంభుమైనతపంబులదబ్బారసినిమ్మది కాంగలుద్ధృక్తిన
౧౩ మమభుబ్బారితెగలగబడెదెమను॥తే॥ తాపనదీదవ
వులత్రావజనతవినుమమసుస్థిరతవ్విబారిభంగావించె
దానగలుగునెవలమోక్షంబునొతత్త్వేషచరితా॥
౧౪ ఆదియొత్తదనిన॥సీ॥ దారువృల్లోహాశిలారూ
పములవేల్పులనియొరుంగమిగానియోదజనలప
రునిచేస్త్రజియింపబడతెలెండరడప్రద్భాభాసమా
నగవస్త్రమెరసి। తనుదానవెలుగుచునునితరుత్యజ
గంబులుజూపెనెగడింపబాడవదంప త్రత్వరామ్యమ
తివేనితెరుగాయునితియునెరుతయుభ్రాపంబునెరి
౧౫ వహించి।తేలుచుసర్వేశ్వరునిభక్తిగొలువ్వమదు
తావతెదురాపపాపతెదంబముదచి।యెన్నటికిచే
టుతేని యుపేహానపముక్తి।పదవినొనగూచునన్నితు

A Christian Poem

౧౬ సపారమపాపము॥మ॥ నిరుపమనిష్ఠాహోవినుమని
తెరుగింతురహాష్టమెుంతునే।నరయునశేషలోకే
మున।తాత్మయుదేహముగల్గుధాత్రి।సస్థిరత
నశించుమనితెవిశేషసుఖోన్నతియొల్లనాశనం।బా
రయునియంతరాత్మతుసమార్జితమోక్షముగారు
౧౭ లాప్పుగలను॥తే॥ అక్షేణంబుగునిశ్రేశ।మోక్షమువల
తేనితామమునబడకజగత్రత్తుతగుసర్వేశ్వరుప
౧౮ త్రైాచితపవర్తనముననాటిలవలయును॥తే॥ జ్ఞానో
పదేశవిధిచే।మానుగనిదియెరుగదగుసమస్తమునే
తర్క।దానివిశేషంబెత్తిదయె।నాసంక్షేపముగన
౧౯ యొాత్తిదెలిపెదను॥తే॥ సముచితధర్మైతపర్వమ
ఘోత్సజనము జగదవనచణుసర్వేశుమదినెరుంగు
టయును।జ్ఞానమునను నివిమాదులక్ష్మాణముల్మాపా
౨౦ లుచును॥తే॥ ధరిత్రివిధెతత్వమార్గ।చరణామునతనన్ను

వేదాంతరసాయనం.

ఉ॥ కృతిమజాలదు సర్వేశ్వరుని సహాయము తగానసు
౨౧ తరమతిదానికి భజింపగా దగునతనిని॥ క॥ తెలుపచిన
యీ సర్వేశ్వరు తలపుఘు జ్ఞానోపదేశముతులద
యీదని పుణ్యలమతెనిన చూడానికి ఫలమువిచారిం
౨౨ ప మోక్ష పదవి యునదగునే॥ క॥ నిర్వాణామెట్టిదని
గా సర్వేశునిగనుట యతదీ సగనముత తీనిశ్చయ
త్తై తత్త్వదగు తధర్మ్య సంతతముసత్ప్రవృత్తిగనుటిక్తముగదా॥
౨౩ క॥ ఆసత్యశత్వపసర్వేశ్వరు తాసదతి మోక్షంబుది
రమనూనవుగుదది యుసు ప్రాప్తిదగు సుప్రతిమర్త్య
౨౪ సమితి తాలలను దప్పుదపరిచ్ఛితమ్మ॥ క॥ తావునవి
మలంబై తిరమ్మె వెలయు విభూతి యొద్దు యునదగు
నావెంట నీవా సర్వేశ్వరు సదా వంచితదియు కరుణా
౨౫ బదయగవల యుర్॥ క॥ తద్య జ్ఞానామృతములు
నాదరణ యుంబులపి యుపములప్రతంబులో మెదనిదరు

A Christian Poem

కోగజతురగాదికసంపదలుసతములనిసరుదిలమ్మిని॥
౨౬ క॥ జాతిబది జ్ఞానబోధ వ్యాపారలుదుగాకయుండు
యువితారుండెల్ల తూలుదుదిబుద్ధి జాలమిగాల
ప్రతిరమ్యంగు మీనుక్తైవదినసహా॥ అదియెల్లం
౨౭ తని॥ మ॥ అగణకక్ష్మతితాంచనంబనుపమానామూల్య
రత్నంబునెం వింగనార్జించి విభిన్నలోకప్రపటలీమ్య
త్నంతము గారిత యూదగునె వ్యాపితవర్గమహా
యుక్లాధారి యులగ్నంపరాష్ట్ర గనింతింతురు
౨౮ వి శ్రీ వాదనుచునే భూమండలిసారికుసు॥ ఉ॥ తం
దిశతానుగూర్చినపదార్థసమృద్ధి బశస్త్రప్రేప
వా ఖండము రాజ్య మొండు కటిగావలెనంచు శ్రుతి
ప్రయత్నములె యుంతదర్మ మనుష్యుడది యెల్ల
కవిరది బారితలోకమృత్యుంతము లాతృగారికైన

వేదాంతరసాయనం

౧౮ గాజనదండ్రు సులసిత్తితో విధుల్ ॥ క॥ జ్ఞానోప
దేశమును మహిచే నొందుము కదముగ్ని చిరతరమో
క్షశ్రీ నిధి హీన పదార్థ సమానంబగు లాలోకప
౨౦ దవిమాని యచలతరై ॥ గీ॥ అతులిత జ్ఞానసంపత్తి
కనుపమాన ఫలము సత్యము న్నైన యపప్రం గి మోక్ష
పదవిజౌ నొందుటకు పరాత్పరుని మాన తేజుస
౨౧ ర్వేశ్వరుని వలస్సాదిలి యవలయయు॥ క॥ కలదాత
దాక్షరుం డనవలువొందు దదేయలక్షణముల
కెమెలదవ్వెపొలుచునరూపత్వము పుష్పలబు
౨౨ ద్ధి నిరోధ్రుణాముల గన జనుదానిన్ ॥ గీ॥ యీశ్వర లాగా
వయింద్రియపవృత్తినప్పరాత్పరుని సఖ్యం జుకొంచి
సూక్ష్మపద్మా విభా సి సర్వేశ్వరు నెరుంగనాసపదుబు
౨౩ వేనిశక్యంబుగాదసమానశిక్షణా ॥ క॥ పాత్ర

A Christian Poem

ముకుత్వ చక్షుశ్శ్రోత్ర ఘ్రాణంబులాదిరూపోంద్రి
యములకగ్రా ప్యనిరుంగు టకత్రిలోక త్రాతపరా
౨౪ కత్పరుని సఖ్యం జత్యుం దునే ॥ గీ॥ స్పర్శ రస రూప గంధశ
బ్దంబులనెడి విషయములనంతవర్తింపవిరువేరగ
రణములకైంద్రియ పరాత్పరుడు మీర జెందుకత
౨౫ ముననానిచే జెల్ల దెరుగగుమ॥ ధరణి నిజ్ఞరవర్ణ
శబ్దరసగంధస్పర్శరూపంబులం బాగరయంబొ
న యఖండ మయుత్రి అజగత్పూర్ణ శ్రీ స్తు భాం
గాదిగానరహిం బుద్ధి విలోచనస్ఫురణా గానం
బోలుగాకప్పరాత్పరుని శాక్ష విధంబునం దెలి
౨౬ యుని దార్ఢ్య తరంబెరిగితిని ॥ క॥ ప్రాణి యొకదా
న దెలియంగా నైన పదార్థమన్న కరణా సూక్ష్మ
గాం నగద గుననుసరుసజ్ఞాని యనుచునతని బా

దేశాంతరసాయువం ౧

౧౭ జగదజనకుననియజ్ఞుజ్ఞే॥ క॥ తావ్వసత్యధబుద్ధినిరో
ప్ప వృత్తానెరుంగదగినసర్వేశ్వరునిర్గ నేవలనయు
నంబునగనగావపెననిపల్కువాడుకేరపిలెదుకా
౧౮ తేఁ॥ చ॥ తనుపదుల-శకస్వక్షి తెలకకర్త యనంగలద
వ్వదావనిర్గ। గనదగునెల్లనావినుమెుతండుకచిం
చినయెల్లవానిగన్నెనకెయుమున్నెరింగినుగు
ణుండదపదుండునరుంచునిశ్చయుం। చానరిచివల్ల
ధీరుడుసముజ్ఞాదబుద్ధివిలాసచనంబునను॥
౧౯ చ॥ అతులచరాచరప్రధితమ్మెకనుపల్కుప్రపం
చసృష్టిసంస్థితిలయంకార్యకాశలముజేరడు
రుగబరిమాణహెన్నసంగతముగుదాంసదాని
కినఖండదయాననయవైభవస్థమా। న్నెమద
గునప్రాష్ట్రరుడునేదయెలుంచునెరుంగగాదగు॥

A Christian Poem

౨౦ క॥ సర్వమునకునేశుదగుట। సర్వేశుడనంగదగియు
చలుత్మెరెయుకత్మెదుర్వారభక్తిమజ్జన। నిత్యా త్మై
౨౧ శ్వర్వదానవిరతిజెలంగన్ను॥ ఉ॥ ఆతనికన్ననెంపు
కరుదన్యదుగల్గినతప్పుమానవిఖ్యాతివహించు
బాలునవిగానితెరంగయినర్గదశ్రుసంభూతము
దనానెసంగదగుబాంల్యగవారికెకర్తగాదగం।
దాతతశ్రుగానమెుకదంచుపరార్థరుబల్కుటా
౨౨ ప్రభుస్తు॥ సీ॥ యెల్ల ధర్మములనింపెసగునెుండుకవేదు।
ప్రథమిగన్నానిదానికాదయుదగుచు। సరసనేతి
కళా విచారమందుకరుందు। నిరెుగిరింగినయల్లు
దినకరెండు। దారకామాసవత్సరముఖానేక
పర్వవిధిప్రవర్తనక్రమనియుక్త। మగునిప్రపంచం
బుదగురీతినడపింప। దికెలయఖండదేవుయు

వేదాంతరసాయనం

తే||
త్వరుంత| సూనతారుణ్యచాతురీ జ్ఞానశక్తి| భవ్య
సుషమావిభూతుల(బ్ర)స్తుతింప| జాలుచు సర్వ
శ్వరుండని తెలియవలయు| మదివిదితంబుగ శిష్యనమా
చరనప్పుడు|| క|| తెలియుకే సర్వేశ్వరు శాశ్వత| దలఘుబ
గంబునను కర్తయనిమది సర్వేశులు వెన్క్యం(తె)సగుణు
ర్తరని|పలుకునతం ఢజ్ఞు తనగవర గుధరి(త్రి)క|| చ|| అ
నవిని జ్ఞానచారి ధమునికత్తరిమల్ల నసాఖ్య తెల్లు
బల్కునసఘుముక్తి వైభవము శారిసమే షిపరాత్ప
రుండవి| యనిరుపమానలక్ష్మి గాదయా చతుర
త్వశుభస్వభావముల్| ఘనధిషణా విభూతి నెరు
గగదగు నంపిరని తభంగులన్|| క|| ఎంచన్ వేదాంతుగని
జేయవలంచిన నన్నాన తీవలయు సర్వేశ్వర (బ్రాం)

A Christian Poem

చక్షుత్రీ గాలుపనియు| ముంచె దదల్లక్ష్మీ గాము లవీ
య చరితా|| క|| అనవిని యాతని కావం| దనునా
సర్వేశ్వరు నను నార్శ్రిపాలుచున్| ఘనవరలక్ష్మీ గాము
చలువమువయు నసేవానిలాతనము తరిగింతున్|| తే||
మొదలగులక్ష్మీ గాముది వ్యులట్టి దినా వినుమ నఘ
యాతదసువమిముతనా| జాదలుదనుదానయు
తరస| ముదితుదుగాతెప్ప| దవ్వ యుంచను లుంత్రీ
గాత|| మదిదలప నతడు తనిచే| నందిరివనసత్తర్త్వ పా
ర్వమ్ముంశా కరునిచే| మదితుదగునిల్లు జనచని
మొదలంటు కతారకాములు మను రానుపేక్షే|| తే
గంపన|| క|| ఆరయనే నా ధికికెనుక| కారకాతాద్వం
బుగా కతలిగి కరము జేన్నారు పరాత్పర పస్తుచి

వేదాంతరసాయనం ౧

౧౦౦ పారబలజ్ఞానన యుక్తిపాచతురతలను॥

౧౦౧ సీ॥ త్రాగిన నీరు వెల్లడియింప బెలుచ నారికేన

తదుష్ణత జలంబు నతు బనడే। వలనదానికి నగ్ని

వలన నగ్నికి నుష్ణతా రీతులన్నిదత్తములుగా

తే। సహజంబులనుచు నిశ్చయము నచిన నయ

జ్ఞ ధరగాన బదుపదార్థంబు లెల్ల। సర్వశుద

లన సంజాతముల్ దదపారబలన యుజ్ఞానస్వ

౧౦౨ పా(ప్ర)భావ। భివ్య సుష మావిభూతుల బాగు

లరయు। ననితర ప్రాప్తములు నిశ్చలాంతరంగ

వాగగోచరములు జగద్వ్యాపకంబు। లింక

౧౦౩ రెండవ లక్షణాంబె రుకెపరతు॥ తే॥ ము నువె నకె

యును నుతాలము। లను బాందవుకే వే రాకనివల

A Christian Poem.

సనెప్పుడికిన్। దనుదాన్నె సర్వేశ్వరు। దనువొందు గ

౧౦౪ క్షరింప గానానాదిపురుషుడై॥ గీ॥ ఇంకమూడవ

లక్షణాంబెరుకపరతు। నెల్లనా వినుము యుర్వ్యస

ర్వేశ్వరునకు। నలఘుమస్తకర పదాద్వయము

౧౦౫ బు। లెన్నడికిగల్గి పాలుపొందవించుచూ డు॥ తే॥ తె

రచరణాద్వయవపి। స్వరణాము బరివరాహా

యుతము బాలుపుగ నే తత్తరణాము నకాంతె

డు కీర్తిత। నెర యుపలయు జుమ్ము ఘనముని

౧౦౬ షా యుక్తిన్॥ శ్రీ॥ అతనికా ఖ్యాతగుచు నితరు

లాక్ష దుతీము। గానమేనుగలు గగాదతనికిగ

వెగనెని వెక్కు కదముల తానుంతు। నతనిమహి

౧౦౭ ము కదియునహార్ణ మనఘు॥ కం॥ ఇంత విను ములా

తక్షే । మంతరు సర్వేశు నిరుపమాన చరితు నిశ్చింత
దలచి చెప్పెదనకొ । లంకమునాలవ దివ్యమైన లక్షణా
౧౦౭ మిప్డుతుర్॥ శా॥ వాసిఁ లౌకిక నిసర్గ రక్షణాలయ
వ్యాపారపారీణుఁడై । యాసర్వేశుఁడనంతబు
ద్ధిబలధైర్యజ్ఞానతారుణ్య శౌర్యాభాసంపత్ప్ర
భుతాదిసర్వశుభసంబంధంబునంబాల్పునెంతే
సత్యంబని పల్కతజ్ఞమగు సందేహాంబు లేకింతయు
౧౦౮ తుఁ॥ క॥ ఇలఁగల నెల్ల పదార్థంబుల యందిసగన
బలంబు వెలుదత్తైన గుణాంబులు శుభములనగబ
డియుఁ । బాలుపగు సర్వేశువలన బాధమినలు
౧౧౦ ంగదర్॥ క॥ చెదరబడు సకల శుభములు । పదపడి సర్వే
శుదను శుభమునందుండుర్ । మది దలపనాతదవ్వల
బాధలుఁ గమిఁదావేని భద్రములదనుదాన్నై॥ అదియు

A Christian Poem

౧౧౧ ర్లుందేని॥ క॥ తులమినుముఁ రెండురూకలు । వెల
యెంతరిసేసమున తెవెలయిశ్వవయితా । నిల
తా(మ్ర)కాస్ప్యతసత్వాదుల తెల్లనయునుచుమదికె
౧౧౨ దాశేచగవలయుఁర్॥ చ॥ విమలవముఁ మాల్యమా ము
జిభువిఁదనరుఁ వెలదిచూర్ణ సప్పుత । న్నేయులగుహా
నవస్తువులకన్నిటికిఁగల వెల్పనంతరా । శమునవ
హించిమించియుఁవలఁబరిమాణాముఁవేనివేలు
వఁ । సమధికకాంతిలక్షణాగుణాస్ఫురకాఁడా
౧౧౩ లువొందుకైవదిఁ॥ క॥ చెదరబడు సకలశుభము
లు । పదపడిసర్వేశుఁదను శుభమునందుండుఁ । మది
దలపనాతదవ్వల । బాధలుఁ మిందావేని భద్రముల
౧౧౪ దనుదానై॥ చ॥ ధరగల వస్తువుల్ బరిమితంబుల
పెల్లనవాఞ్ఛితంతమే । లూరయిదు తప్పులంబేరు

కయుఁ వివరింపగనింత జేయు। నింతరయున
టించుబల్లుడు మహామహాయదాశ్వదనంతుతప్ప
రాష్ట్రుదవితంబుశ్రుతఘశుభంబులనుల్లసిల్లఁ
౧౧౭ దిరంబుగన్॥ తే॥గీ॥ ఆతనిని దెలిసి జ్ఞానమునుబుచు
నుండు। నాఘనజ్ఞానముకుంబలంబగుచు వెలయు
గాపున తదియుబలమెరుకయుసుదలంప। నెంత
జేయంగవలసిననంతజేయు॥ ఆదియుస్థాక॥
౧౧౮ చ॥ ధరజనపూజితంబులగుదైవములంబాత
గానవెనునీ। వరసిదయుకృష్ణుదేవ్యశములంచు
దదీయపురాణవాఙ్మవి। స్ఫురణముచే నెరింగి
బలుకాకల తత్త్వదనేకదైవతా। తరములయం
దుమునప్పబలుకెంగలలక్షణమున్ నిజంబుగన్॥

A Christian Poem

౧౧౯ క॥ కలపొందేపొందయునవా। కలనెక్కాకృతిగరం
బరసిచూడగనంధులనెకదినియునిత్యశ। ములల
౧౨౦ క్షణములువహించియున్నిందేసన్॥ క॥ ఆతడు
సర్వేశ్వరతా। సర్వతిదనరుగాకయున్నదెయునను
చుధరిత్రితలమునపాదించువి। నీతిరహితుడఘ
౧౨౧ మునందునిక్కంబనఘుడవే॥ మదిదలపగతనుదాన్స్వ
తదలకెయొన్నడికానదిగానుండుడుయున్। బద
పదికెందననివిభూ। విదితంబులులక్షణములు
౧౨౨ వెలయునతనికిన్॥ తే॥గీ॥ జలజభవహరివిష్ణురుద్రులు
శక్తివలన। బాధమొరనితత్త్వథవబల్లబారయు
కుండు। వారినిదృశలక్షణావైభవములు। శ్రుతివి
శిష్ణుంగమదివిచారించిచూడ॥ వెందియుంజెప్ప్రబు
౧౨౩ సీ॥ మూడదవ లక్షణంబువిధంబుజెప్పెదాతనుపో.

గల్గుదు పరాత్పరుఁ డనకెప్డు ము। ధరణిజనారాధిత
ముత్తైన ద్వైవము శ్రీరసనా (గు) వ (క్షే) శ్లే రతి (హ) దశ।
ములదమతము యుంగనల నిల్పి కాని (పే) మునక్ర
దక్షదబెంగ్లోయరాతరని యీు। వెలయుంద్ర
గూఢనిచ్చు లుజీలంగుదురని। యును జా టుత
౫ త్రదనూనములగు। సకలశాస్త్ర పురాణా
ముల్ జగతివతుర। వచనరచనలగావు నవా
రలకు శరీరములు గల్గు నని విచారించి నిశ్చ।
౬ యుంపగా దగు మనకు సుధీంద్రులకుం (ప)
రులతింపక మతిలేని సత్పుల కృపా ప్రజ్ఞానయావో
దల। శ్రీనాసు బజ్ఞాన గభీరతా విభవ తేజః స్ఫూర్తి మున్ లోక్
భక్తర। శ్రీనా చాతుర్య కళానరూఢిని జగత్సృగ్గస్థి
తిధ్వంసకా। రణుదై యద్వయుడై పరాత్పరుడు దా

A Christian Poem

౧ శరంజిల్లునెల్లప్పుడుర్। చు। తలపపరాంగనా విజసుతా
సుత్రైకసు క్షాను భ్రాంతివ। తిగలుతుసురామదావిల
మతిన్ దగుటన్ పాతశంభుధాత్ర్యశక్తులు మొదలైన వే
లుపులకున్ నరులెప్పుడుకింతగా వునన్। గలుషవ
రంపరాబ్ధ్రుదంరు కారణా ఖలత్ ధరతత్త్వదచర్ నలు
౨ కు। శతధృతి నిజరవము ఖస్త్రైవతకో టికిభ్రామి దేవ
వైశ్వాంఘ్రిజులన్। వితతముగమరింయు తత్త్వ ము। చిత
౩ నరులవధింపగా విశేషబరింరు గున్। క। ఎనయాత్మ
శదు భర్తవాపవనకరవక్త్రాలుపులకు బ్రాపింపగ జే। యు
నరులు పసుమతాదానివలన దయునె నంచురనివారలను
౪ భుజ్ఞదగున్। ని। హరితనతంత్రి తాననియురుంగనిదా
తయుడను విష్ణురుద్రులు దినకరాదు। యుముబూ దదే
పింయుకంబుత్రి భ్రామినియుపస్యారుడకు తారదుగజో
యురని శతు। మాపోత్తవిమల దడు సత్ప్రశస్తిరాణాము

సంతుష్టిజెప్పుడు రాముండు సీతనెత్తి। కానిపోవు రావ
ణుండని రెంటుంగక పిమ్మట నితాంత మోహార్తిగ నవిక
౧౨౮ లనై। ఘోరసుఖోత్తమ శాపాత్తి బొగిపెనను చు। తత్పు
రాణార్థ కుశలవాదములవినుట। వారలకనూ
నవిజ్ఞాన వైభవంబు। పెంపెసగకుండునని నిశ్చయిం
౧౨౯ పవలంయు॥ క॥ మునువిష్ణుని కారయుగం। బున బా
ధవిం మధుండు గైటభుండనాడగు ప్రశ్నన సురవరుపుర
ధికబల। ముననాతవధప్రయత్నము నవెను దవుల సీ॥
౧౩౦ ॥క॥ అదిగని సంత్రాసావిల। హృదయుడంబువిధాతమా
యనెంతయు ప్రార్థనం। పదంరమ తిన దిండా తని
౧౩౧ నిదురడెలుపదెలసి యతడనేక విధములన్॥క॥ గాంచ
కవారల మాకాని। పంచసహస్రాబ్దములకుబడ
లుపరచగా। కంచతదృతి సెక ప్రత్తిడి। ద్రుంచగవేడ్య

౧౩౨ ననినరు లిలబలుకుటుంయు॥ క॥ చ॥ మను పురస్త్రీ
ష్టహుండు కపిముఖ్యుల తోననిమోడెనిం ద్రుజిత్తు
నకని పం క్తికంధరుని తోనెదిరింపగ నేక శంకరా।
ద్యనిమిషకోటి పాయకుని బాంగ విభాస్యుతుడై శృశ
స్త్ర రిప్రుననవిబూని యుంప్లుసు రచేబలుగాంయము
౧౩౩ లాంది దీనతన్॥క॥ తాలపెననింయున్నట్టు వృ॥ బలుడె
రగులనాతడప్పుబంధార్థ విధిజ్ఞులు దానజేసి
యుమతప్పు। బలపెుప్పుడువారికనుచు బలుకగ
౧౩౪ పలంయున్॥ చ॥ జనకజరావణుండుగాని చన్నత
దియ వియోగవేదనం। గనవరఘు ద్వహుండు
సితికంధరుడాత్మ వధూటి యల్ల నూ। లా సవిల
పించ నంచనియు లోకము బల్లగదానవేల్పులన్॥ దు
సెకడు మల్లునెవి పరితోషకరంబుపహింపడే న్నదున్

వేదాంతరసాయనం

౧౩౭॥ క॥ పరమాణవోనసనయుబలు। కరుణోభిజ్ఞానకా
తుకంబులు సర్వ్వ। స్వరుని విత దితరుని యతని। సరిగాబ
౧౩౮॥ కలుకంగకల్మషము ప్రాపించుక॥ చ॥ అతిశయుచార్వమో
హారుతానిర్వ్వితమై కనుపట్టు నిష్టైదే। వతలసమ చనలె
గలుషవర్తనల స్కందగువారశక్తి కుగతులనెమాప
గానైపురపుంబోనలింపగనేక సత్ప్రియా। రతులుగజే
యుజాలవ్రపరాత్పరునాలయము ష్టులకగడు॥
౧౩౯॥ చ॥ లసదసమాన సర్వ్వ శుభలక్షణాలక్షిత మైయమ్మి
దమ్మెరమెసగు పరాత్పర తత్త్వము వహింప సమర్థమె
యిష్టదేవతా। విసరము గాపు నంబరిభ్రమించు టకజే
వము తత్త్వచనా। వ్యసనము ఘోపు హేతుకము నహా
౧౪౦ వముసాంఘన భిజ్ఞ రోషికె ని॥ గీ॥ తలపనీ భృశ దైవతాత్త
రము గూడ। తత్త్వదను చితములగు దైవములు సలు

A Christian Poem

వనిష్కృగించునె సర్వ్వేశుడెట్లనంగ। దేవపరచెదనీకుథా
౧౪౧ త్రిసురేంద్రా॥ చ॥ విరుకంఠయు బుద్ధింగయుం గలిగి యెంన్నిక
కైక్కినమేంటివీధిలో। జరుతలగూడితాజెనటిచేష్టల
నాటలనెల్లచాళ్ల దుర్మ్మరగ నినీతిరోవిభవ సమాజము
మెచ్చుకపల్కువాని పె। ద్దరికము విడిబుచ్చి వసుధ నే వె
౧౪౨ దగితదటంచు గాపునక॥ చ॥ అరయుధరిత్రినిష్టులన
యుంబులసత్త్వముతైన చైదములతో। సరవినసంతసర్వేశు
భలక్షణాలక్షితుడైనయుప్పరా। త్పరునిమహాత్మ్యసాం
ప్రమునబాకిలుచుండునటంచుబల్కరా। పురుషు
షునిమెచ్చువెన్నటికి బుద్ధిమదార్యజన ప్రకారదము
౧౪౩ తో॥ క॥ పలుచందంబులనీ ధృశ। ములులచేష్టలు నెరపు
దైవములు వున్నెటు లక॥ గలిగిరనినన్నువేడగ। దలచిన
౧౪౪ వినుమనఘ చెప్పెదన్ బ్రియమెసగన॥ క॥ ప్రవిమలమ

గుణాతనిత్యా। భవలక్షణావిభవమప్పిదనసర్వేశుం।
దవిరళశుచినెల్లకడల। నవకాశమునేకయాంద్రస్థై
౧౪౩ వెలుగొందుచున్॥ క॥ జ్ఞానబలస్ఫురణాంబుల। దానె
స్ఫుటనుండుననుటుదంచభవయువా। సానశరీర
వులగలవా। దానాతతటంచుసందియమువలదు
౧౪౪ సువా॥ క॥ తంగుగనింయదిచూపం। టంగలవస్తువు
వెరలంగుటకునవటనంయుం। దుంగదయుజ్ఞానాలంబు
౧౪౫ గ। నుంగానసర్వేశుడెంతునుంగలడెరుతన్॥ చ॥ తన
కుబలంబుశక్తికుచితంబిదినానిజరాజ్యాధిక్షవార్త
నజరగించుభూపతివిధంబునలౌకముపొందిచి
త్తపుం। దనుమతేమెట్టులట్టులమహేబలుడైనడపిం
పనాతడెం। కనుగలడంచుసందియముసూల్డా
౧౪౬ న కాదు మరుత్తవోత్తములర్॥ క॥ జగతిగలవస్తు
వులుక్రొత్తగజన్మించుటకువుశకడంశాదులుపెం।

పుగనుటకునాదికారణా। మగుచునతడెచటుచెల
౧౪౭ ంగునవిరళశుచిత్మ॥ క॥ బలనంయుకరుణాజ్ఞానం।
బులమేకలదపులకెల్లపుడు దానెచటన్। గలసర్వేశు
డునిష్ప్రముల గనతదయోగ్యపాపములుసల్పమదిన్॥
౧౪౮॥ క॥ అనుకూపతవెంలగకచే। యునఘములనిప్రతిన
జేయుమధిపతిత్మనీ। కనవధినీతిజ్ఞానము। లనెకప
నాజ్ఞనతడెటగలడుగన్లనుమన్॥ యింకనాకవల
౧౪౯ త్పణాంచెప్పెదనిన॥ క॥ భువనంబులనెల్లపదా। ర్థనవిత
తిగ్రొత్తగసృజింపదాకారణామై। యవిరళబలకరు
ణాంశై। భవములసర్వేశుడెచటభాసిలుమతియున్॥
౧౫౦॥ క॥ పరిమాణాహీనబలవిస్ఫురణంబునగానిము
స్పుబాండమనివసుత్తు। త్తరవంగతిగింపగూడదె। తరు
౧౫౧ నదిప్రాపించునెంయతనిసొంపగుచున్॥ క॥ సమంయు

వేదాంతరసాయనం

ప్రమాణాసాహాయ్యములు నశేషంబులేకయుతద్ది
హాపరలోకములు సకలవస్తువులోక నిఖిలము నస్థ
౧౨౨ జించె నైపుణ్యసహితుండై. క. అనవిని పల్లకసాంఖ్యాదు
సనాతనికాశ్రితప్రియాఱు మికతం బునసతథుజ
గంబులకల్పనచేసె నసంగమునిల లాపుంబ నిరుఙ్. క.
౧౨౩ ఆ ప్రకృతిశక్తి ప్రపంచము సుకృతశాస్త్ర కులగుణము సుస్థ
తదుత్పత్తిబుద్ధిగల వస్తువులను సిద్ధింపనివానిగలుగజే
౧౨౪ సెనఁ బలుచను. బుద్ధిగలవస్తువులనేలపుట్టజేసె నసంగ
సర్వేశు నెఱిగింయా తనికె దగినప్పైదములు సత్పుపిదపసృష్టి
నామోక్షప్రదవియువిభాండు టకు ధాత్రిప్రబలజే
౧౨౫ సె. మ. కడకన్ సర్వజనాళికిన్ విహితముల్ గావింప
గా బుద్ధిమతుల్ బడయున్ జాలని వస్తుసృష్టికరణా ప్రా
వీణ్యాఢ్యుండునా తడు ధాత్రిన్ మనకే స్వశోపకృతు
లు స్వత్ప్రీతిచేయంగ జాలుపుడు గాకల్పింయఖండము లా

A Christian Poem

౧౨౬ కృతిన్ వినుతింపన్ బెక్కు చందంబులన్. క. వేడుక సర్వేశ్వరు
గాని యాదకతత్త్వ తంబులగు వస్తువులన్ విడక షాంగ
డినగల్మష పిదప్ జారయు కురుజనులు విస్మృతిసనపుణా.
౧౨౭ సీ. అఖిలంబు నంగజె ప్పి దవినపు మెండా కార్యత్వ స్థాంతము
గదరితీశు డాకడు. ప్రసాదమెయుండుకల్పనచేసియు
చ్చుతున్ శర్కరాక్షా ద్భుత్ర్యములు వెలదలు గాంగలవ
స్తునికాంరంబునై సే సి రవలని స్థితి నిర్వియుండుగల్గు
వస్తువులిద జూచివానినెవిన వాంఛలని ప్రోచువారనియ
౧౨౮ సుదినంబు నధికతర భక్తి పారవశ్యమునబాదలి తత్త్వ
నారముసవచనల దనరితేనివానికష్టుడ జేసిన వసుమ
తీశు నంతరంగమున కునిష్టమగుటురెంట్లు. యిప్పుడుం
౧౨౯ బున. చ. కడక జగంబు పేరనిలుగల్గిరచించుల దారక
ంబులన్ బడవిం సమస్తవస్తువులబూనిభవద్విహితాను

వేదాంతరసాయనం

వృత్తి జూఁప్పడ నియు వించు నాతని ప్రభావ మెట్టిం
కి తద్విరయ ప్రాభవు౯ । గడగ కయు న్నవస్తు భుజనం బౌన
౧౬ కీంరించిన నచన సల్పిన౯ ॥ క॥ ఆ సర్వేశ్వరుడు నిజా । జ్ఞా సత్తి
గ జేయు నిసు నిజ మది తదీయా । చార్యసు ముఖ్య తగారా
తంగనె । దాసు గుణాధ్య యుదియు ప్రతాప జనము గుట౯॥
౧౭ ఆ దిరాట్లుంటె ని॥ క॥ తురగ వుం నకు ప్రముక్తియు సం। తర
ము నవె స్నెక్తియు క్రత కశారహాతులం । జారయుంతుగా
నదానికి । గరము నము స్తుతులు జేయుగాం జను సుకా
౧౮ ॥ క॥ వెలుదల కులాలు డుగెల్లన । గదియుంచిన భక్తి ప్రవృత్తి
కకు దాంపిదప౯ । బదంయుగళి ద్రాక్షవానికి । నదిస
౧౯ లు పుట బుద్ధికారు దవర్మా యుండు గదా ॥చ॥ జగదుప
కారకారక విశాల సమస్త పదార్థకల్పకు౯ । తగు
నతని౯ చరాప్పురుమహోమహుసర్వశుభ స్వభావు
ప్రముక్త గదగుగాం కయాంత ఉలగల్లగజేసినవాని పూ

A Christian Poem

జన ల్పిగదురితంబులం తునని పల్కుత్రు రొయిప్పునసంశ
౨౦ యంబుగ౯॥క॥ నవయుచిత మతి జె ప్పితిభువనములకు
దానాదిరాశనాంబ్రెయాతం । దమరునని యింకసు వుని ।
౨౧ స్యముదయుప్రుతాంత మెంరుగజను వినుపింతు౯॥ క॥ ర
హా సర్వేశుడు వున్న గని హాపరలోకములు బలిమి స్రు
జియించి మహో । వు హాలద నూరహితులలో । కహి
తులబరపుండలవును గవ గించె నటు౯॥ వ॥ వాంతె వ్విధంబు
౨౨ నం ప్రవర్తిల్లుచుండుదురంతెని॥క॥ ఆ మరు దుశ్శీమ్మూటు
యుసత్వమునాదగదాక్ష రాక్షరాం లోకమునం । దు మను
ష్యతనూ సాంగత్యము వదలినయాత్మ లెట్లు లట్లులవా
౨౩ బరతె॥క॥ మానవులకంటె వారికె । పీం నబల జ్ఞానబుద్ధి
వివి వెలుదలుగదో । ద్రిత్తైమెనసగి స్వభావంబులు । గాని ఖిల
౨౪ శుభంబులా రాకరిక తదుక్తపర్॥చ॥కడు కృపద స్వభా
వములు గాం శుభములెసమకూర్చి వారలె । కృరుడు గను
ర

వేదాంతరసాయనం

మేలు రావలసి కోరవుదిన్ దనకిష్టమెట్టుల ల్లె తపక
తస్మైరంగి భజియించిన పిమ్మట మోక్షసౌఖ్యమింపదర
౧౧౯ గనిత్తునేన నిప్రియంబున బహ్మైనతండు వారికిన్॥ క॥ వారల
లోగాంధకు విసాధ్యర వివేకము నదవివి సర్వేశు మనంబి
కితినటు లనడచియు దారంబగు మోక్షపదవినందిర
౧౨౦ మరియున్॥ చ॥ (ఉ) కరయు స్వభావమై తనకు నత్తిశు జ్ఞోస్న
తిచేన పాంక్యతిన్ చెరసి రొయుకింత యుందనరు మెప్పుగు
కితి జరింపకున్న సు ధ్యరనిరయంబు వాతబరచు ధోర
నకాంధకనాతడాప్పిరా స్థిరతర మోక్షమై భవము
౧౨౧ చెంచిన పాతలు సన్నస్సు మై॥ క॥ చిరతర నిర్వాణపదం
బారసియు వారొక్కరొక్కరొక్క కశు భువి స్ఫురణాస
మున్నతిసై కొని పరమునందు జ్ఞానబల కృపానిధుల
౧౨౨ గుటన్॥ క॥ జనులకును పక్కతి వీరిపలనగలదని వారిని
యిల్లాభవితత్త జ్ఞనావసరంబు నమ్మి నికొక్క

౧౨౩ నిలెక్కన తడుగాపు దనిలువున్॥ చ॥ జలరుహబంధుకో
ఓరుచి సంపదు దారుడభ్యుదయిదిన్ నిప్పినసన్నస్సు
లవనీ ప్రబకుజ్వాలధుమన్ మాగనమున్ తెలుపు చుత్త
దాచరితనివర్నల పుణ్యపతంపరా జపంబులు గా
నిశోయి భక్తిమెయిప్రోలవచింతురు విన్నపంబుగన్॥
౧౨౪॥ క॥ మును సర్వేశ్వరు చిత్తంబున కొప్పుగ మెలగకునికిం
మోక్షపదంబొంద నివారు పిశాచాఖిలి దనరుదు
౧౨౫ రవ్విధము జెప్పెదన్ వినుమనఘా॥ క॥ మును సర్వేశ్వరుం
దత్తపడని కతమున దారు కడపటిన్ ద్రోచినముక్తినె
సంయుకుండగనరుల నుదినము కంయన్ దానిజెరచుతె
౧౨౬ రు పిశాచుల్॥ చ॥ (ఉ) విమెల్లంటె నిసకలచరాచర
భూతమయంబగు నీ ప్రపంచంబు నంగల జనులపా
కృపానంయబల జ్ఞానతేజః ప్రభావసంపన్నుడైన సర్వే
శ్వరునెరుంగు వివేకంబు జొప్పడమి తదభీనాశ్రీనామో

౧౭౭ ఉత్కృష్టరాజ్యానుభవంబునకనర్హులగుటెలసి।భ్రా
లోకంబునకుదిగ్గితారము వేల్పులమనిరొల్లవారలకు
శిక్షపరచి।సర్వేశ్వరాహార్నసహర్వ్యవిధానంబులాచరిం
పండనిజనులకుహానాప్రవర్తనంబునసెడబరచిఁ
మరియుమానవులకంటెనధికబలజ్ఞానప్రభావంబు
౧౭౮ లైసంగుటవలనవారలకుభయంబుతావుదించియున
పత్యులసాపత్యులక్షియుచువారలునిజాచార్వఁ
రాయణాసుమైయుండుదట్లుగానిదియుక్రమైకవుగవ్పం
౧౭౯ కానియుండుమెండిదయు॥క॥మానలకుజనుజాలకి
చెగాలముగనియవిభయంబుగడురచిరమునం।చా
శినెరపిండుమరుగడి।కాలిచిబడిశమునవించికా
౧౮౦ నుబంధమునక॥క॥కడుడుడితంబులకుభయం।ప
డుచుండగవానిపేరిబలుగాలముననీ।ద్దిడకుతుక
బహోకవతులన।యడునెత్రులపిండుమానవా.

౧౮౧ ఘుచరాశిక॥క॥రానిజోయినరకబదిశం।బునమైచుచిరా
చదాశపుంజముమరియుక।మనుజులధికముగబాప
౧౮౨ ము।లానతింపగవెరవుజెప్పుమండుశ్రితి॥క॥అది
వెల్లనశివనామము।జదివినముమన్నారుబొందజను
నపువులుశి।యుదగినయువియాతనిపైకుదుర్లైవిలస్లు
౧౮౩ సోంచకాననప్పులుగక॥క॥ఇదిగారపంచముఖిముల
బొందవెడిరుత్రాక్షులకుతబూనినవాపం।బుదవులకె
దప్మెచనునని।ఆలుదవించుకజనులకేశ్వశవాంయము
౧౮౪ లక॥క॥ఏనసర్వేశ్వరుగారాధించుకవానినెపుడు
పగరనితెలియక।గావలయువిశ్వసింపకయావసుఁ
౧౮౫ వంతనిట్లుగురుతువెడచేసినరుత॥వ॥అనియుట్లుబహు
పురాణంబులవుల్లరసాభిధేయునకుజ్ఞానబో
ధమునిండుండుజెప్పెననిజ్ఞానభూసురునకప్పప్ప

వేదాంతరసాయనం

౧

తానిర్బంధు బన్నిననతం డవ్విధి వృత్తాంతం బెఱ్ఱి దనియ

౧౪౬ ర్కమ్మహానుభావు నడుగుటయును ॥ శ్రీ ॥ కాంచనశైలధైర్య

తనుకాంతివిధారితసూర్యరూపరేఖాంచితసూనచా

పపుష్పితార్థికలాపనిజస్తవత్రపాకుంచితవేశ్మా

గనయుక్తవిదబంధుజనానురాగనిష్ఠాంచలభావమా

౧౪౭ త్మపదసారససేవకయావదేహానిధి ॥ క ॥ పద్యంధుకుం

దచందన ।శర్వరీఖచర్వవిమసత్తీర్థవధూనిర్వాహా

కదీనార్థిసుపర్వద్రుమకుంవతిగర్వపర్వతభిదురా ॥ శ్రీ ॥

౧౪౮ హం ॥ సకలబంధుజనవనీవసంతరాయసునాథపాదకమ

లభ్రితయమిశిందదానశౌండసత్యవిప్రకరముఖసరో

జబాలభాస్వరానిరూఢధీవర్నకలితాంతరంగసు

౧౪౯ గుణరత్నరాశిభూషణా ॥ గద్య ॥ ఇది శ్రీమన్నిఖిలస్వర

కరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససాహితీధౌరేయ

A Christian Poem

ఆత్రేయగోత్రపవిత్రమంగళగిరితిమ్మయామాత్య

పుత్రసుజనవిధేయయానందాభిధేయప్రణీతంబైన

వేదాంతరసాయనంబనుమహాప్రబంధంబునందుప్ర

థమాశ్వాసము శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వేదాంతరసాయనం

౧ శ్రీనిజమాణిక్యములాం|భోనిధిహిమధామక్రీస్తుపా
దాంకలన|ధ్యానస్వైమసుధీన|న్యానితగుణాధామదాస
౨ మంత్రిలలామ|| తే|| ఆవధరింపుము జ్ఞానబోధావ్యై
షాని|మల్లరసనామునకుబళ్లైనుల్లసిలుచు|ననిప్రియ
ంబున జ్ఞానగోత్రామరునకు|పర్వతావహ్నియుదిశ్లి
౩ నిపలికెనపుడు|| క|| వరుసనెత్తిగించితిసవిస్తరవయుగమును
సన్మనఃపిశాచులతెరగుశౌ|ధరణిస్థవిసర్వేశుడు|నరుస్థ
౪ జియించినవిధంబనఘుడనుమింకక|| క|| మృగజాతిజేసిషి
మ్మటు|మగవానివమనోజ్ఞరూపమహిమాతిశయర్ణ|ను
గువేసెకతెసర్వేశుం|డగణితచాతుర్యధుర్యకల్పించియు

A Christian Poem

౫ ంచెక|| చ|| శాలతిమొగంబువేనరికశోలయుగంబశికే
స్థలంబువీ|నులజఫునంబుమధ్యముకనుంగవజన్నులుం
పంకజాతక|జ్ఞలముకురార్ధచంద్రునవస్త్రకతోకసరిమా
నచక్రమం|డలములతోవిరోధముగానంగమకించున
౬ భంగురోక్షతిక|| సి|| ఇందిందిరములకుఖాందుపెన్నైతిగు
ంపు|కలువలస్త్రదోడుకన్నదోయి|యులకుగుత్తులకువిం
ట్రములపరిపాదరపాళివలమురికనుగునెమ్మిగళంబు|
రిక్తరాంయనికిగూచినచుట్టుమాన్యంబు|విద్రుమజాతి
కిఎందుమోవి|పన్నెపుత్తడికికేవలఖాంధవముమేను|ప
౭ ల్లవసన్నానిపదంయుగంబు|సైకతమునకుజనువరిజ
ఘనతలము|కరటితుండములకుహితకారితొడలు|
గంధఫలికనుకూలసంబంధినాస|యుంబుచాక్షికిశొ
౮ గడశక్యంబెదాని|| క|| ఈ శృశసాందర్యవయుఃప్రౌడు

భార్ణవమున దనరు రమణీకళతిగా। నాదిపురుషుని యొ
మించెను। భూరి దయుడు పరాత్పరుండనూన స్వాంతిన్॥సీ॥
౬ కదళికాశోకమాకంద పాటల పూగ।పనస పున్నాగ విభ్రా
జితంబు। వకుళ నారంగ చంపక మధూక పటీర।మందారకుం
దసమంచితంబు। తాలతమాల హింతాల నింబ కదంబజా
ంబీరతిలక విడంబితంబు। మాలతీ కరవీర మాలూరమల్లి
౧౦ కా।మాతులుంగ లవంగ మానితంబు। కీర పిక సారసమ
యూరశారికాది। వివిధనీడజ కలకలారవయుతంబు।
నగు నొకారామ కేళికోద్యాన సీమ।యందు నిరువుర వసిం
౧౧ యింపుడనుచు బలికె॥క॥ తనయాజ్ఞ గైకొని చరిం।ప
నొకవృహిం శాతఫలసమాజము దక్కన్।వన ఫలములె
ల్ల దినుమని కృపగాన కొనవారలకు నాలుగు వరము
లాసగెన్॥వ॥ ఇట్లు భూలోకంబున కాంతగాలంబు
ప్రవర్తిల్లి యనంతరంబున మోహాత్మం బొందె దరని యుబ్బి

౧౨ నఖ॥క॥ ఇచ్చె నాలుగు వరములు। బుచ్చికొని వధూవరు
లు ప్రభుడు సర్వేశుం।డిచ్చిన విధమును మెచ్చువనధర।విచ్చలవిడి
౧౩ ఫలములననుభవింపుచు దిరుగన్॥చ॥ అలకె వసంతకాలం
మునితాంతలతాంత పరాగ పూగసం।కలిత దిగంతరా
ళము పికభ్రమరీ శుకకేకి శారికా।సలలిత రావగుంభిత
రసాల సువర్ణ పటీర పాటలీ।తిలకములు బ్రుజాలము ప్ర
౧౪ దీపిత శోణారుచి ప్రవాళమై॥చ॥ అలఘువనేందిరా పరిణ
యాంఛ్రత కోకిల కాహళ స్వనం।బులు బ్రమరీ సుగీతిం
రవములె వెలందురు జనుదేరగా మధుం।డలరులవింటి నే
య్యుడు వనాయతనంబున పచ్చతోరణాం।బులు సవరిం
చె నాశుకసమూహములుల్లసిలున్ మనోజ్ఞతన్॥
౧౫ ॥సీ॥ వెలుకరి తుమ్మెద పిండు చిరుత బారంబు తో।దరు నాం
పు కుందదంతములతోడ।పరిపక్వ మ్మృదుల బింబరదాం

వేదాంతరసాయనం

౧

శుకంబులతో। కాంచననాసాంగకంబులతోడ। సరసప్ర
సూనగుచ్ఛకుచద్వయంబులతో।నవలతాదీర్ఘబాహు
వులతోడ।పరువంపు సురశాఖవిరిబోండ్లు బెడగుతో
తే॥
౧౬ పత్రశ్రీతాలాపమై ఖరులతోడ। కదళికాంరుచరోరుశా
గములతోడ।నరుణాపల్లవపాదవిస్ఫురణాతోడ।లావి
తపరాగపుష్పాంగచేలంబుతోడ। నలకవనలక్ష్మిమైత్రిసమా
౧౭ ఒగవమునశ్రసికతలిరాకుమెసవిక్రోయిలపిండుకుహూ
కుహూ।కలనాదగరిమనింపులుఘటించు।సురసా
లఫలపరంపరభుక్తితమిశేచితంబుముమ్మైశుకదంప
తులుశోభించు।నలకలవనియుద్గ్రోలియలదేటిదాటు
లు।వృద్ధుమాధురీగీతిరీతినెరపు।కమ్మకప్రపుధూమా
రమ్యఘుమ్మనెల్లకడలగప్పుచుజిల్లిగాంధ్రవిసరు।
తే॥
౧౮ పంకజాగారనిర్మలాంభస్తరంగ।డోలికాంమూవిక
లవరాటాళిగూండి।వేడుకలరాంబజాంసములశ్రీ

A Christian Poem

దసల్పుబ్భిగాసురవంతమైనమధుమాసమాసరవులటౌచ
౧౯ చిసిలికదళీసువర్ణమాకందమందారమంజుల్లోర్వీరుహ
చ్ఛాయలాలయులచోటు।కప్రురంపుధూళిగంధపుగొం
దచలువంపు।పంస్వ్రరతూపారబట్టుచోటు।కాదమతు
మ్మెదపిండురాదలపెల్లునవపల్లయులతీవబాంపంబుల
లరుచోటు।వివిధంబతొంగలతావులకుదావలమైనవన
తే॥
౨౦ రుహాలయపంజుల్లినరుచోటు।సాంద్రసూనమరం
దరసప్రవాహా।సంతతులసారణాలుబొల్పెసంగు
చోటు।నాదిదంపతులుపరస్పరానురాగ।మతిశయి
౨౧ ల్లగగ్రీడించునవసరమునకుతానుదారంగినవోశ్రు।
శ్రీనరతతిబడయునీకచెనటితనవనుసన్న।దానించెరచు
పిశాచంబు।బానెలతుకకడకుభ్రీరసనారూఢంబైకు
౨౨ చనుదెంచిదానికట్టెదు।రనిలిచియువృనవసుంధరాస్థలి
గుడువంగనగుపదార్థంబొయ్యచి।వనితపతియునీవు

౨౩ నిందు వరవెదకేలౌ ॥క॥ అసవనితపల్లనాపతి నను సర్వే
శుడు బ్రియుంబునన్ దాస్పృశియించి నిరంతరము కర్మా
౨౪ నిఫలనికరము దొలంగి వనిగల ఫలశ్రేణిన్ ॥ఆ॥ వలయు
కొలది మెసవి వనసేవం వర్తింపు డనుచు నతడు మాకు
నాజ్ఞయిచ్చు కతన నిచట నుండగా నత్యాజ్యమని పల్కగా
౨౫ పిశాచము నిట్లె కాంతకపుడు ॥క॥ ఆమహాజవిపక్వఫ
లము త్తమములని వేల్పులట్లు సొంపొందెదరాఁగామి శు
భాశుభములెరిఁగియా మహామారను చునాతడెన
౨౬ సియు సూరుణ్ ॥క॥ వలదని యూసర్వేశుడు బలికిన న
వూర్మతు నమ్మ బాడిరె వారల పూల ముక్తి వశ్రుతి జరాద్యా
౨౭ ధులనల జడిబడక బ్రతుకుదురనశ్వరులై ॥చ॥ అనుమచి
శాచమాడిన సమంచితమోక్షరమాసుఖాపనో
దనకితపోశక్తి శ్రైఖరికి దవ్వయి డంబడె దమ్మహాజసం బ
నితఫలాఘు భక్షణాము సల్పగబు [illegible] కారంతగాంచు

A Christian Poem

జె తపెనంపు తరిన్ మనుష్యులకు నిర్ధరణి స్వామి భూసురశ్రే
౨౮ త్తమా ॥క॥ ముననే సర్వేశుడు చనవల దనిపల్కిన ఫలాని
ఫలములన్నియయు గొనియు పూని తపతి దానుకావల
౨౯ సినయుత్పులు బ్రసవిసంతసిలిరి మనము నన్ ॥క॥ ఆచెనటి
పిశాచము దుర్వ్యాచా బోధాసురూప వర్తన వార
ల నీచత వహించి వెంగలులై చెడిర వ్వరచతుష్టయము
౩౦ దము దొరగన్ ॥క॥ ఆనాల్గు వరములెప్పు డానె పుడు
పరాత్పరుని మనః ప్రియకార్యం బూని మృతివార్ధి
జరాదులనాహంకృతులు తృష్ణయు నంటాలగుటకన్
౩౧ ॥క॥ పృగతల నిజాజ్ఞ వర్తింపగ సర్వేశ్వరుని కరుణా
బడసినయానాలుగు వరంబులు వారి దొలగెడు
౩౨ మార్గంగుణల కుసుగతి లాభము గలదే ॥వ॥ తెలియ
ంవేక పిశాచబోధిత దుర్యుక్తి ప్రేరిత చేతస్సుల్లై యులస

వేదాంతరసాయనం ౨

శ్రీశపాత్రైకసార్వకరణావ్యాసంగికులగామివార
లకుర్వీందవపర్వమర్త్యతతికిన్ బ్రాపించె శ్రీపాద
హాంబులు దుఃఖాంబు జారారు జామృతవిపత్సుంత
౩౩ ంబునాతున్ గారవేన్ స్థిర విజ్ఞానవిహీనవానసులు
మచ్చితాత్మనురూపక్రియాచరణోత్సాహావదూరు
విమృతువసించన్ గూడదెండెనిమారరుగుండదప్పుడ
టంచునప్పనము బాయన్ శ్రోయనాతండనాదరు
ద్రైచెప్పురనాది జంపతులు చింతాతప్తయత్వంబున
౩౪ న్ మనవుప్రభుండనిసర్వేశునిచిత్తంబు నకుప్రియ
ము జాప్పదనదవన్ గానకానమదిప్పుడ తనివలన
౩౫ బరిశ్రవమప్పానని కలంగుచునంతన్ వెల్లినపనికల
జడిదురు పిల్లచు తముదామయూరదివిఫలసు
మనః పల్లవలతాకుడుంగసమల్లసితమొక

14-1-53 43

A Christian Poem

౩౬ వనినికటమునగనివారత కల్పిదెలవుజేసికానికాం
నిదినముదిచ్ఛోపభోగనిరతాత్మకుమ్మైరొందలుచువెండి
యుగాతుంప్రదనూజాతులనొబలువురంబడసిర
౩౭ టన్ ఇలదప్పుంతతులు బ్రహ్మర్షికౌడత్తత్ప్రేతనూకట
ధరసంబంధాకవితావయవాప్తిప్రోజ్జ్వలతనంవులక్ర
౩౮ మవంగానవార్యస్ఫురణన్ ఇలనరతతియాతవి
దంద్రులకుంగ్రిందగుచునెప్పుడునందవుబ్రతుకాసం
లబలుతెరగులనదవంగలప్రవృత్తిదగినకాలముగాం
౩౯ చేన్ మరియున్ కరణిని జో ద్యోగప్రాకటవంశా
ంతరవులుసేబాసిలెనీభూలోకమునసంతతుబ్రజా
౪౦ నీకములుతరతరముగాననింద్యచరిత్రాప్రభావారలలో
నగాంధరనవభ్యూలభిజ్ఞులుభక్తమాగన్ సంచారులు
శాంతవర్తనులు సజ్జనాశీలురనాబాంగత్రజెనా

రుచిరపరాత్పరకథామృతసింధునిమగ్నమానసా
సాంద్రభూరిశుభచైత్యైరసారతమభూమ్నిభూతిభూ
శ౧ వివేకసంపదన్ ॥ఉ॥ ఆనతులందుగాంచరుదయాశ
హితాత్ములుపాపవృత్తులబాన్లైనలనాదనతునిరు
ప్రశస్తపరాత్పరభూరిలక్ష్మీనగారుమాత్రమం
భుడుకరిణగనుసల్లిలగంగశేకరశాంతినియతిదా
శ౨ లంకిజగతిగలసర్వమతప్రచారులై ॥క॥ కుపానా
పిశాచబోధ్యోత్పహానప్రభవపిత్రికల్మషములనన్
శెదిరంచుహాసర్వేశ్వరుధరితాపహంగొల్వకన
శ౩ రులుమోహ్రపదవిస్మృతులై ॥క॥ విష్ణులనవినుచుసె
పైశబ్జ్యత్పతనముచేతనలులుచెందుకలుషముల్ముష్ఠు
రనియెల్లనోల్లన్ భక్తిగుసర్వేశ్వరునకదియుద్రోహం
శ౪ బై ॥క॥ ఆమరులునయ్యాపుపవరిమిత్తముధాతునా

A Christian Poem

మత్తుగలపదార్థవములగుటన్ గోపతెసగదుబలవి
శ౫ స్తిరణాముపారిశిదదపసెంపదక్రియలకనఘ ॥ఉ॥ కా
చనసంతతాచరితకల్మషకార్యభరానురాగమత్త్వన్
వశితప్యోభాభరముసందగనీకనిరంతరానుకంపా
వినయప్రభావసుషమానిధిజాతదుర్దదీయుల
శక్షావిధికలత్రవంచాకటికల్పనజేసెనుపాయమెన్న
శ౬ గన్ ॥ఉ॥ చిరంతనంబుని ॥క॥ ధారుణిమనుజకృతాఘం
బారక్షణంబొచన్ బుకుచిత్రవముండిగనకరుణోద్ధారు
డగునతడువేరొకకారణామునవేకమార్గగాద
శ౭ గుదానిన్ ॥క॥ చునుదానికార్యమునబిననతనమతి
వేనినీతిక్రపలుప్రకాశంబెనయవృగాపునవిగరము
నెగడగానెకయుపాయమునగానిరనఘా ॥
శ౮ ॥ఉ॥ ఆదిలతులన్నబూనిమనుజాకృతిపైనవహిం

చివారిచెట్టైదపుట్టుఘుంబు దానలజడిఁబడిదా
నికి నాత్మ నీతి నెఱ్ఱిపిరవముగ సాధ్విరీతి నడపింపర
లంచనసంతలక్ష్మణాస్వదుడవలుండుకోతిరు
౯ విభావరిభాసపరాత్పరుండ్డిలఁ॥ తు॥ శేకరణో
చరాత్పురుడవేదగుణాఢ్యుడు సత్వకర్తవ్యు
త్రార్ఁక్రుతిభాసమానుడయిండయుష్మనుబ్రోగ్రు
ఢుకంతపాంతకానేకవయిశ్చైస చెప్పిరాని నెట్టన-
గారియుఘాంఢదానభూశలోకవులు సందుద
౧౦ త్ర్యపవెలుంగెబువిాపరిమానపేంసతన॥ క॥ వెం
డియు సర్వేశ్వరుడవిఖండుడుమత్యేవతారకవి
తుండైయతండుతదియుంబు సముద్రండతరా
౧౧ ఘుంబుసైనదాపీనవిధముఁ॥ తే॥ కరము వివరింతు
నీప్రసంగముననచ్చుసందియముదెట్టులనదరయుం
డునెక్రవుగనికింతులనిర్ఘరముగురను సగకతదా

౧౨ శతనిష్ఠిపెంక్లిమర్యాదజేసే॥ క॥ నరునకు సతులిరు
వురు మునుగ్రుతిసగచెక్రంద్రుగూర్చి గాడుకులు జనియి
ంతురువారును వీరును బారిప్రాణిదములో దాము గ
౧౩ ర్భములబడుదురిలఁ॥ క॥ వసుమతి నెకపురుషునకా
క్షసతి వివాహంబు జేయగా నిరువురునాయుసర
ణిస్వ్యదయెచ్చెసుశతసుఖంబాందుదురభుంచత
౧౪ రదటులచెసెఁ॥ క॥ అశికస్థలవిఖితార్ధురప్రలవులనకను
రూపజాతిప్రభవించి మనుష్యులధికసుఖదుఃఖం
౧౫ బులజెలగుదురనిపల్కుభోరసికజనములెన్న॥ క॥ తల
మొదవితల్లిదండ్రులకాలవృత్తిరోగాదికవులగాన
కానుటవమనుష్యులతమతమయదృగంబులగా
౧౬ లమెండగనుమనిష్టమునసరిగింతుఁ॥ క॥ మనుబుదు
తనప్రాతఫలంబునసుకృతాఘములు జేయుబూన
దాలగనాతనికిఁగర్తనతజాలమునెనయుదిలస్వతంత్ర

౮౭ ఉత్తామహామహనైవ్యదిశన్॥ చ॥ పునతరపాపపుణ్యో
పుబికార్యసమాచరణాస్వతంత్రతన్। గాని నవు
నంబుమానవునకున్ బాసగందగువేనిబోజగంబు
నసుకృతాఘముల్ నరకమోక్షపదంబులు గల్గ
వంచనన్। జనుమచితజ్ఞసంతతిన సంశయువాక్య
౮౮ విశ్రంభణాంబునన్॥ చ॥ అశికతలాక్షురోచితము
ద్వైతగుణాత్మములూనితత్త్వము। జ్వలగతులొంద
జాలుమనుజప్రకరంబు దపంబు కృత్యమా। గనల
ఇతవృత్తి ధాత్రిపె దరన్ బని యేద ఋగాననిత్యపాల్గు
ఇవి నిజంబులై నలినదగున్ మనకున్ ధరణీసురోత్త
౮౯ మా॥ మ॥ మనుసర్వేశ్వరు దన్యురుండుతుక్షమాం
భోరాశిలోకాఃపాప। పదిమిత్రంబున ధాత్రిపైమ
నుజరూపంబెత్తనంచున్ ప్రియుల్బున నే జెప్పితి
గాబె పక్షులు దినంబుల్। జంన్నయుంతన్ దరి। ద్ర

సుదర్శామునేనొకండు బోదమెన్ దజ్ఞులెబ్రుం
౯౦ తంసింపగన్॥ సీ॥ గంభీరతాధురితాంభోనిధానంబు
సాంద్రకృపావృతాసారసరసి। సదవుల జ్ఞానల
గ్నానాలతారాలంబు। భూరిసదుగారత్నభూష
ణాంబు। కమనీయత్రతరయుశఃకపూర్వ శేపతిదాని ఖిలా
థిన్ నీపవనీ ఫలనంబు। చిరసత్యనయుసేవ ముక్తిసమాశ్ర
౯౧ యుభూమి॥ సన్మాగనిహితపైత్తిజన్మసీమ। యుతదని
లయుద్ధిజ్ఞులనుతింపనింపె సంగ। బహుదినంబులు సర్వే
శభవ్యనామ। మంత్రపఠనాను మోదకుంభస్థి జూం
తశంగు దద్ద్రాము దవనీసురాగ్రగణ్య॥ శ్రీంతు
౯౨ ॥క॥ అమ్మహనీయు నకు నపత్యమ్మొక్కైజనితసకలగుణా
లవాలనికరోదార్యనిమ్మతు లితకీర్తిన సమగ్రవెమ్మదివై
౯౩ దదీయకుతుము బుబవె దరిత్రన్॥ వ॥ అంతే సగుణీఘన
రశినివితానంబుపలన సుప్రాంశగుణ్యకుండగు సప్రాం

ముదపారస్త్రపారసనయప్రభావతిజాశ్విరాజి
మానుంచైనసర్వేశ్వరుండుకతిపయవత్సరంబులకు
మనుష్యావతారంబొందునసువార్తావిశేషం
బుతత్త్రాలఘుటీకామహత్వంబులసంతరత
చిరుకృతవేపరమాన్వాదిబహువిధగ్రంథంబులాది
౬౪ శంబునం। గలప్రజలకెరుంగంజేసెను॥౬॥ తృష్ణవస్థిం
తినాశనోత్సాహశీలుండు। భాస్కరకోటిప్రభా
విభాసితుఁడునయోగిజనమనఃకమలాధివాసుం
డు। శ్రితజనార్తినాథాఙ్ఘ్రికాశాలిలసమానభి
మానుశుభలక్షణాలక్ష్మితుండు। జ్ఞానవిపినదావానలా
లాంబుజ। లయనవత్కృపగుణాకరత్వాకల్పాంబుజ
౬౫ శోకమోహార్తినిరాకరుండు॥౭॥ జగదధీశుండు
సర్వేశుడగణితుండు। ధాతునోస్థవిమహాత్ప్రవతా
రమొత్తి। మనలరక్షించునంచునమ్మనుబుత్రిల్లి। నెడు
౬౬ తుసూచుచునుండిరి ముదముబొందలు॥౮॥ ఆయు

బ్రాహ్మణవంశం। బాంయుతముగ జెప్పుత్తరమహాపైనదచినసం
దాంయుస్సుగుణాకలాప। శ్రీయూనిధియొకతలోశరీపసెం
౬౨ బొందవెన్॥ముగులితశ్రీశుభలక్షణాస్థుటపయోలావంగ్నో
శరీభాసము। జ్వలతసంతతపుణ్యకష్టకరణారవార్వేను
పొందాప్తినిమర్గలసుజ్ఞానదయరూప్యమావినయసామ
గ్రీజనంబెన్ననిం। పలకెన్ధారుణిసర్వభూతిలకమనాని
౬౩ బాంధవ్యసంబునన్॥౯॥ తనరూపవయోవిభవంబునకు
సమానుడగుసత్పురుషువివాహం। బొనరింపగనెంజి
౬౭ నని। జనకులుతన్నతింయుబతియుజతబొంయకయున్॥౧౦॥
ఇష్టకుమవచ్చినట్లనుమించుపురుధాత్రిబరస్పరాత్తలంచెరా
స్త్రీమునేనికరాంమునిగుణొత్తగసంతతవిముదానికైవాసి
నమోపాదాపావయసహింపమనిందివిభవంబుజెప్పినం।
బమ్మెలువంబులక్షణావయవేషికాననచంద్రచంద్రకలల॥౧౧॥
౭౦ పెక్కుదినములాంకుపతు। కరతినపత్నికాంత్రనెనసినచి
త్తం। స్త్రీకైవసకెంకనెవ్వరు। దక్కాసర్వేశ్వరుడుమదినంబరికెం

౨౧ వ॥ మ॥ శ్రీనిసర్వేశ్వరుడైనతరుణ్ సుగుణాకరత్వకల్పిత
త్రిప్రియయుక్ జననవ్యాధిజరావ్యపృత్యుప్రహారణాస్పతం
త్ర్యుదాంగత్వనమ దనను గీర్తించితచియల సాంద్రకరుణాన్
దారుణ్యాలావణ్యశాలినినెంజూక్తతైమూఘవంబడ
౨౨ సిహాశ్వించెందిరాదంపతుల॥ ఉ॥ ఆనందయశేలుంత
మరియాంబికయుందగుపేరాసంగిరోమింతేనిజపుత్రి
బెంపధరణీస్థలిపుట్టివహించెనక్క్రమాదానితనూవ
రసుస్సుభగతాశుభలక్షణాకాంతులుత్తమజన్మనద
యాంత్రమాసుగుణాసాత్వికమయుత్ వినుతింపనేరికిన్
౨౩ ఉ॥ ఇష్టహీనప్పరాత్పరునకిష్టముగాబరిశుద్ధక
న్యకా త్వమ్ముపహించిదూషితపివాహశుభ్రయు
శాంచునాందుదీపామ్ముగలన్నిసాళ్లనియతాప్తిజె
లంగదగాకటుంచునా యమ్మప్రతిజ్ఞజేసెవినువరా
౨౪ ధరణీసురవంశవర్ధనా॥ గీ॥ తగినవరుండిడచ్చిదానికి
చరిణాయయుంబ్వాచరింపదలపనాప్తజనము చానము
నవుననందుసర్వేశ్వరుండానతిచ్చినపుడుగరమయుక్రుపజె
౨౫ లంగ॥ గీ॥ శ్రీవనవినజాన్నినజోధాఖ్యమునవరునకు

The summary of the Gospels.

118

నవపువరితుండుమల్లరసాఖ్యుడనియెంచనతివికమనిన
కృశుడానతిచ్చెనతుగజెష్ఠుముసానతశిష్యులనియెం॥ చ॥
౨౬ వరగుణాశాలురాప్తులువివాహమెలనవర్గకన్యకా
త్వైపై ఖలిసెడకుండనీకుబ్రియకాంతునవమెనదవానిగా
డెసు స్థిరమతిన్వైతపోనియతిజెన్నలరారుమటుంచునప్పు
డా త్వరుడచలుండనంతుడనపాయకృపానిధిబల్కెనం
౨౭ త్రుటిన్॥ క॥ ధరనసకేతనుపురినమ్మరియకృతోద్వాహాన్మ్య
సముగ్రమగుతపోనిరతిమగనిజోదరున జ్ఞేరయుచుదా
౨౮ నతనిగూడియునుదినమెనసగెన్॥ క॥ ఎన్నదగుసన్మావకుండ
న జావ్నెస్నేసుడనంగనెంకేసత్పురుషుండాయన్నప్రత్యావ
౨౯ ఛిబత్త్యా త్వన్నమతద్విధముజెప్పెదన్ వినుమనఘా॥ శీ॥ వ
సుధనసకేతనాపురివరలుమరియయాదినంబునసెలిసె
బేతాంబయనెడయతివరయుక్తతైబంధుగురాలెసంగ
౩౦ నవపతయారూపశుభలక్షణములకలిమి॥ క॥ ఆసరసిజ
మలక్షికిజక రావ్యుసుండనునెంకసుసంవ్విదాలయుడుగు
ణావ్యాసత్తమానసుండుదయాసాంద్రుడుప్రాణాభ

౧౧ తన రాత్రి పాలు పొందుడు॥కు॥ చిరపుణ్యనిధులు వారిరు
పురుగాండాపూరమానవులలో దెబ్బతిగరిమంబు
ననుత్తమకుల। పరిదిపితులనగ దగిరపారద్భాంతి॥కు॥
౧౨ భత్తునసపర్యావిధివ। ప్రేతననధారంధరి పూదయువారి
జరాత్రి। కీర్తింపనెగడె శంభుకరత। మూతిరియు లిసెబెతమా
౧౩ ఖ్యముదితధరిత్రి॥ఉ॥ అప్పెధూవరులు బరాప్తరానురా
గారసములు పొంగిబహుంవత్సరంబు విష్ణు। సాఖ్యముల
వతిలుచు దసూజాతలా ఖ। రహితులై కొందలము
౧౪ రవు దిగ్రంధు కొనగ॥కు॥ విశ్వేభ్యవరక్షాలయు। శబ్దబ్రావ
పారభరణా చాతుర్యకళానాన్యతునవితరునాస। శ్వ
౧౫ శ్వరుబ్రాధింపవారలిరువురు భక్తి॥కు॥ చనిసర్వేశ్వరు
నాలయ। మునకర్గిదిడిరుయుక్తముగ జతూర్వజాతవు
నురాడు పొంశుజపనుతు। లానరిచి పూలయుతకర
౧౬ పమొంతువులగుచు॥ఉ॥ స్వామిమహానుభావభవ
సాగరపోతనిరంతరానుకం। పామహిమాంభిరామ
నిజభక్తజనాభిమతప్రదాన దీక్షామహానియమమూ
తి నినుసన్నతి జేయనమర్తు నెవ్వరి। భూష్యమింయుటంచు
౧౭ ముక్తిపుష్పములమనోరంబులు లప్పెధూవరులు॥ ఉ॥ము

క్తినయప్పెధూవరంల ముక్తులై కొనిలోకరతన। ప్పుక
రుణాభ్యమావినయపరిపరాత్పరుడంపనంతలో। గ్రక్క
నవచ్చివారలకు గప్పడి దెలిగుడివాశ్వసిమయం। తొర్క
౧౮ డుసన్ననస్తుదుసమూంశితమానవదేహధారి॥కు॥ క
ష్పైడుకగోచరించిన। యుక్తిమహోవమహాముని గనిభరరాణు
లమతిరాత్రి। బిట్టులికెడుముడుకనిచే। పట్టియతండతనికని
౧౯ ంతుబరమప్రేమ॥చ॥ విరవకువంశ్యనిక్తులవివేకనిధాన
యవపత్రులభక్తి। యురిముఖినప్పురాత్పరుమహామహావే
డితిగానసన్నిధి। తారగనిరూపించనికారకసుతు గరుణిం
చెనతండువాడపు। స్తరికమబూనిధర్మపరతంత్రుడనా
౨౦ ండగులోకపూజ్యుడై॥చ॥ సముచితవృత్తిముఘ్నగనుపావి
మిసమాగమున్నైకథమవమాంగనమరంయుమాత్రగభర్మమున
రంజిలునప్పుడె తన్మహాప్రసాదముగనువాడుబుట్టుట
తంబునభూంపలయుప్రజాంతరం। గములకభంగమ్మనరంతు
లకంబుజనించువినిశ్చయంబుగ॥మ॥ ప్రకటుబాన్లినవంయా
త్మమావినయసంపత్తి బ్రకాశించువానికిజెప్పేసను
ప్పేరబెట్టుమనసెంతెసంతసంబొందియాంత్మకులప్రేరక

యంగంబున్వైన పటుత్వంబెంతయుం జేసుచేం। నికి గొంత్రా
౯౨ అలవిగాకనే ముడుకడన్ నివాడితిక్రైవడిన్॥ చ॥ పౌరలచెనం
గుచుండ్రైనరబుప్తినవెంట్రుకలూగుచుండు బ। ల్వైరుసవ
దంకుమేన్ గరతలంబున రుష్టింయుగ్గినప్టిపైన్। చరతుడ
నాకు నిజ్జగతి సంతతి గల్గునటుస్న మాటవె। వ్వైరు వినసేమన్
౯౩ రంభ్యనగుచాంటుగు నీ వచనంబులాశయున్॥ మ॥ అనివ
ల్లన్ వినిసన్నసస్నుడు జకర్యాసన్ నిరీక్షించియుట్లనుసర్వే
శ్వరు సన్నిధానమున నాయక్షుష్టిక్త్వవర్తించుచునే। నన్నతం
బాడమదివ్యభాషణాము సత్యం బాసుతుండుప్పు
వించిన యందాక మెలంగుమూకతనంయుశ్లిష్టక్రియా
౯౪ రేశాభి క్రై॥ క॥ అనిపలిసస్నసస్నుడు। చనియెన్ దనసెలవున
కువెసన్ దత్సందర్శనసంభాషణాములన। య్యనపుని పూ
౯౫ జావిధానము దైకంబయ్యెనె॥ తే॥ అంత సర్వేశ్వరాలయ
దర్శనికట। పరివృతజనంబు మందుసరివాడురాక। లో
నతడాసనని పరస్పరానులాప। కలనవిలసిల్లగాసమంత్ర
౯౬ ంతనప్పుడు॥ క॥ గుడిలోననుండి బయలికి। వెడవిజకర్యా
సుడురు వివేకం దారులతో। నుడువకారకుంబు కమూకత।

౯౭ నదరుచుసతితోని జాలంయుమునకు జనియెన్॥ క॥ అ
ఇగిజకర్యాసుడు మం। దిరమున నివసింప కొన్ని నెలలకు
సర్వే। శ్వరునికరుణా నాతని కులతరుణీరత్నంబు దా వ్రే
౯౮ లదశ్రీదాల్చెన్॥ క॥ మను నసతీతనుపత్రిణా। ముననయ్యరియ
నిజేశుతోసమరాజిత పుత్రపం। బానరించు పుచుండెననినీ
౯౯ కనపూసెప్పితిగదా సమంచితబుద్ధిన్॥ క॥ లోకాఖినం
ద్రగుణాకర। తన్నికరజ్ఞానద్యుమాదయాన్వితవాల్నా
శీకసరిజెప్పెదానికి। నాకుందరమగునెబ్రావన్నాకులా
౧౦౦ వ్రత్య॥ తే॥ అమ్మరియగర్భసేమమమహేమహుండు। దా
త్రిచాకృతుడప్రాప్తరుడు ప్రజేను। తింపమనుజావ
తారమెత్తిసవిధంబు। వినుమురెప్పెదనింకసవిస్తరము
౧౦౧ గా॥ క॥ సుతుడగు సర్వేశ్వరుడా। సతికడుపునమను
జుడై ప్రజలపైనొరపుడు। ష్కృతమెంచ్ఛాడమవలెన
౧౦౨ ను। మతిసన్నిధిసన్నసపుమాబముసందున్॥ తే॥ బకని బుత్తే
రనాతడుష్క్రుత మరించు। గలపులికివచ్చెయెడు బసాస్త్రా
త్తరించి। పొలదిదేవప్రసాదసంపూర్ణపహీమ। జెల

౧౦౩ గుణమయుండు సర్వమివసించుచునే పుడూ॥చ॥ తపమున
సత్యశౌచపరతంత్రత లోకహితైకసత్ప్రియతా నిపుణా
తరూపకాంతులగణింపగనీసరి యెవ్వరవ్వయి
వ్రపులనంభాగ్యశాలినివివిశ్రుతకీర్తి నిధానవీవటం
చపరిమితప్రభావుడవునానాడగనాసుమునస్మత
౧౦౪ తతుక॥క॥ అమ్మరియాంబికతనవత్సలయయమ్మనభ
యమెుందగాంచియాతండనిరెబెగ్రమ్మరవెరప్ప
ఱికనీకవల్లమహాభాగ్యవయున్నయదియుఘన్నక॥క॥
౧౦౫ అలసర్వేశ్వరునకుదాయ్యలినిపైగలదనుగ్రహము
దానవుపహాత్ములసత్యవినయసత్పాత్రులయంకర్తనినె
౧౦౬ క్తైకొండుకలబడయుడువచ్చాతో॥కీ॥ అతడుపరివా
కాపూనననయప్రభావశమదవుజ్ఞానసప్తపాత్రరవు
నాకేర్పునపాలవాములోకరక్షణోత్సవానుతగు
౧౦౭ చుభుజలుజేసినయుగ్రపాపంబులోచే॥చ॥ అన
సతియుల్లమున్బరిణాయంబొనరించిరిపెద్దలెల్లనెుక్క
నరునినాకంభుతగనెకానెకనాడువ్రియానుర
క్తిగైగొనకతపంబునిష్ఠగానకాన్నవిమానుకచిత్త

ప్రీతినందనుడుజనించునెవ్విధమునన్సుగుణోత్తరంబు
౧౦౮ ప్రీదానికి॥క॥ అనిపలికెనసతికినాతండనుసర్వేశునక
రుపక్షిరెత్మెనీకుదయించునతడిలజదనుగ్రహంబునవి
౧౦౯ సమానయనకసాధ్యములుకేవుగదా॥తే॥ వయసుబో
యినమునితోవంధ్యయనగదగుమహాసాధ్వియెలిసె
బేతమురునెుక్కసుతుబ్రసాదించెసర్వేశుడతనికరుణా
౧౧౦ నీకునట్లనకొడుకుజనించునబల॥చ॥ మరియునప్రతి
మానరూపరేఖావిరాజమానుండగునునిరపా
యజ్ఞానప్రభావనయకారుణ్యగాంభీర్యధైర్యసం
తకల్యాణగుణాభిరాముండగునులోకరక్షణాదీక్షా
ధురంధరుండగును దురావపాపనిర్వాపణోత్సవా
౧౧౧ నుండగునునగునమ్మహానుభావునకునేసునాథుండను
నామధేయంబమరింపుమనిశాశ్వతుండగుసర్వేశ్వరుం
డానతిచ్చుకతంబుననత్తెరంగునీకెరుంగింపవచ్చితిన
౧౧౨ నిపలికినవినయమందానందకందళితవ్రీదయారవిం
దయైయుప్పురంధ్రీరత్నంబెనుసర్వేశ్వరునిభజిస్తను

తదింతరాజాజ్ఞాప్రకారంబు సంగ్రహించెద నని సత్కృ
తింపనాసన్నసుందంతధ్యానంబు నెందెదనంతన
౧౧౩ నాదియగు సర్వేశ్వరుండు। నిజకుమారు నక్షన్యక
గర్భరత్నాకరంబునకు సంపూర్ణపూర్ణిమా
సుధాకరుండన తదీయ శ్రీహా పరిపూర్ణతేజోనితం
బున నెక్క దివ్యదేహంబు గల్పించి తదంతరాళంబు
నబాలసూర్యప్రభాభాసమానంబైన దాయక్క
౧౧౪ తీజంబున సంధించె మరియు నుత్తమ॥ ఎలిసె బేతాం
బికకు బుత్రునలఘు చరితు। నిష్ఠు సర్వేశ్వరుండనియ
రుగ జెప్పు। సన్నసుడు విని సంతసమున బొందరి। మరి
యు యాయున్నయుంటికి నరుగుటయు నంటు॥ తా
౧౧౫ నధిక ప్రజ్ఞా శాలినిత్మ్య నిశ్చలతర తపస్సమారాధి
త లోక నీకర్మ్యమ జీయు। స్నానంబు నను బవిత్ర
౧౧౬ తర్క బారయుంపక॥క॥ వన్నైననిశాంగియాయుమ। గుర్వు
చి కత్పుంగలిడి రెట్టి కొనియెక పేతం। బిచ్చి వసియుం
పుమని మది। బెచ్చు చెరగు గామిన నెలిసె బేతమ బ
౧౧౭ దేక॥ జీ॥ కలుషచయము శృంగె కలిత భవతాప శరజ

The Summary of the Gospels

మునాడు మందిర మున నెరయు। నెరుల కందరాని
పరమ కల్యాణంబు। అరయనే మెయిక్క మరియ
౧౧౮ సన్ను॥ క॥ మమ్ము జోతులరెండకు మహోత్తమ కన్యలు
ఎవ్వు జోడిధ స్త్రులు నిత్య। త్తమున నరు దెంచు టమది
యుమగు విశేషసుకృత దయు మంక మాంకలి మిగదా॥
౧౧౯ క॥ తపఫలమును సుజ్ఞానంబును। శ్రీపయుసంశాంతం
బుగ లిగియున్న దగిన ప్రా। జ్ఞాపురంధ్రీమ ణిశేనేకి। ప్రిపుల్క
౧౨౦ ంశులరెవ్వరమ్మ వెలదుల లోన॥క॥ పడతుక నీయది
కడుపున। బాడమగల వాడు కుమహాత్మ ముడ సకల
గుణా। డ్యుడు కరుణాపరుడనిప్పుడ మి బోగడ
౧౨౧ నెగడుగ తిన్ భూషితుడగు చున్॥ గి॥ వేమ భువదీయద
శనాంగనాత్ర। పూర్వక విశేష భాషణామ్ముల
మదీయు। గర్భకుమారార్భకుడాండితగడల చారె।
ననుచు బహువిధ నుతి సపర్యలనుదనెను॥ మ త్రకోకిలు॥
౧౨౨ అంత సంతసమెంది యద్దరియాంబ విమనల మూర్తి
నా। ధ్యంత మూన్య బరాత్పరుణ్ గరుణాబ్ధినెన్న

ము భక్తి నర్చ్యాంతయింటవసించె శ్రీమదగంగమూర్త
గుమహాసముతో సంతతంబును నీతిమార్గని విచారత
౧౨౩ త్పరచిత్తులన్నా॥ క॥ అంబురుహాక్షి యొకసెపతాంబర
నవమాసపూర్తిన్నా సుందరగా పుత్రుం బంధురతేజో
మాసితాంబుజమిత్రుం సుపుత్రు ననంతంగనియెన్॥
౧౨౪ క॥ ఆ చిరుతవానికలదే శాచారము భంగిబంధులా
ప్తులు పదినాళ్ళో లోచించి యొనిమిదవంరుదినమ్మౌచెలు
౧౨౫ వగుదినమునందు నామోదమునన్॥ క॥ జనకతన
నామధేయం బానరింతుమటన్న విని మహేశ్వలగు
నాశాభినిరతులౌసె జేతతా ఖల్లను వారలతోఁ తసవి
౧౨౬ నయాలాపములన్॥ క॥ పెనిమిటియున్ నేనుమ
న్నెరదినమున బూజాభినరతి దేవరగుడిసుండినఁ
సన్మనస్కుడొంకడా యిప్పన నచటికి వచ్చిమమ్ముం
౧౨౭ బునఁబలికెన్॥ శా॥ కొడుకు నొకని మాకుంగడు కృపసల్వ
వు॥ డిక్షచరితుడై దుర్వృడిషైవాడు॥ నిష్టనుండతనికి
జాన్పేన్నసుడనిరడు॥ నామమ్యొసగుమను చునాతడే
౧౨౮ తె॥ క॥ ఆయనంయాం నతిచాప్పుడ నాంయాంఖ

The Summary of the Gospels

నొసంగను చితమగు దనయుం నకం బాయింతి బలుకను
౧౨౯ గ శ్రీయుతులు వారు బల్కిరి నయము చెర్మిన్॥ క॥ ఇట్టి దిమా
కులమున వెన్నడు లేదమ్మ యెంత వింతయని హితుల్
బుద్ధిమంతులు దండ్రి నడిగిరి పట్టికిడ వెట్టి రాసగ బడుజె
౧౩౦ ప్రమనమునా॥ క॥ అది వారు బల్కినిరయా యునమున్నాక
తబరగు కతననంగుళి విష్టియింపఁ నిలాస్థిజ ప్రేమ్నసు॥
౧౩౧ డను పేరునవెనగడు నితడని కృప బౌనగన్॥ శా॥ అంతంమా
కతతస్సు బాయం గ జకర్వ్యాసుండు సంతోషమిగ్రాంతిన్
లోకస ముద్ధ పస్థితులయు ప్రారంభుదేజస్సమాక్రాంతున్
భవుబ్బరాప్తుఁ సుజన రక్షాశాలిగతించి సు సర్వే
మున్ బుణ్యాచరిత్రుం బుత్రుం బాగ దర్న వాంచా విశేషంబునన్॥
౧౩౨ ॥ ఆ విధమంతయున్ గని ప్రియంబున బంధుజనాళి
లోకసంభావితు డిమ్మహాత్ముని కుమారుడు సర్వవి
యనుగ్రహంబునన్ నిల ధార్మికుండనన కెక్కి మహా
కృడు రంభరో ప్పశ్రీ విలసిల్లు నంచనివచించె బరస్పరవా

౧౩౩ కృష్ణైఖరిన్॥ ఆ॥ నెలలు మూడు పుచ్చి రాంతెసెజీతము
యింటి। నవలమరి యయుయది ప్రియంబు పెర్మి। యెసగ
బనుప జనియెన సకేతనా పురి। కింకస్వామి జననమెరు
౧౩౪ కపరతం॥ క॥ మరియుకు నవవంబగు నెల। యరుగగ
నక్కాలమున నమహాత్ముడు రోమా। పురపతి బహుల
దేశా ధీశ్వరత బ్రకాశింప గ్రింది జనులు మదము
౧౩౫ నన్॥ క॥ ఇష్మగ దమతము కుల। గోత్రమ్ముల ఖిఖ్యలుల
నబెలు చ్రాయింపగ బెహ్లెమ్మెనే డుకా నాయాచి
౧౩౬ పు। కప్ముడకుం జనిరి సత్వరమ్ముగ నచటన్॥ క॥ దేవర
కతల్లి మరియా। దేవిడియుటకు గృహా ప్రదేశమె
కటి యింటి। పై విలసిల్లిచి తార్రులు। చావడి వసియించె
౧౩౭ బంధుజనంబు లెత్తవుంగన్॥ ఉ॥ అప్పుడు నచ్చశిష్టమరి
యాంబ పవిత్ర దుష్టమునన్ జగత్పవి। త్ప్ప్రరితుర్ణ బరా
త్పరు మహామహుం డెనర్చు నిష్ప్రపంపు తాలో। నిచ్చటెసం
గతజ్జిత రవిరధి పూర్ణ సుధాకరుండనా। నెంచ్చ్యము
తేనికాంతి సుతుండొక్కరుడు ధ్రువిలెన్ గుణాఢ్యుడై॥

౧౩౮ ॥సి॥ తనదైన కన్యకాత్వము దూషితముగాక యుండ
గనాయాసమెలరంచుకుండ। మరియకు తన్మనోహ
రగర్భవార్ధి పూర్ణేందుడనని ల్లి చిత్రీకృత్తి। బూదివవల
నగుప్పుననసారక్షము బయలుదేవెడలిన తెరగున విమలు
డగుచుఽ మాగర్గశేషముననుము మాప్రకండవంయా
౧౩౯ మమున దనూజాతుండు జననమెయుందు॥ తే॥ నవ్వహో
పహుఖక్తలోకైక పూజ్యునవిత కరుణాసయుత్ర
భావాదృత్త్రబాగడ ప్రముదము పొంగ బరవుండలము
౧౪౦ ననుండ్ ఇసన్మన స్సులు వచ్చిరి సరభుసముగ॥ క॥ వచ్చియ
నేకవిధంబుల। నచ్చెరుత కొనుచు మహాత్ముని ఖిలశగద్వ్ర
ప్పచ్చరితుర్ణ దమ యిచ్చుకు। వచ్చినటుల బాగడి మరియల
౧౪౧ గవాక్ష్యచిత్రిన్॥ సి॥ మందారుబ్బందశ్వేవనరాశిపూం
కారాన్ బ్లిశంకాకశంకభుజంగనకుల। భూరిసంసార
కాంతారనాతనుతారకామమెహావికారఘ
ససమీరదారిద్ర్యదు ష్కాంధకారబాలపతంగ
నరపాపతూలకనాస్తువింగ। సురుచిరకలాశ్రీనాసుగు
౧౪౨ గాంతత్వా కల్పమరియా జఠరకంబు తెంబా॥ తే॥ యెయుగ

నితజ్ఞానకరుణానయప్రభావభవ్యసుషమాలతా
వాలపరమపురుషుండనుచు నిష్ఠాగరిష్ఠత నభినుతిం
౧౭౩ చి। తన్నిమరియాంబ వీక్షించి యుల్లసిలుచు ॥ క్రీ ॥ కిత
డు దివ్యగాత్రుడు సమిద్ధబలుండు సులక్షణాఢ్యమా। నిత
కల్యాణదయానయుడనింద్యచరిత్రుడు భక్తపూజ్యుడు।
శ్రీతలవత్త్వగాపము భరింపత్త్వదించుపెచండశుక్రము
కీర్తితిలకంబనాబాడమెగాసుతుడై జగదేకమాత్ర
౧౭౪ కా॥ క॥ నీతపముఫలంబున పరిపూతచరితుడితడు నీ
కుపుత్రుడగుటచే నీతెరగున నిను బాగడగ మాతరమా
౧౭౫ వరింయపుత్రమహిమాభ్యుదయా॥ వ॥ అని బహుప్రకా
రంబుల నభ్యర్థించు నభినందించి సన్మనస్కుల చొప్పు ఇకరుదెం
చు నంతకము న్నం దాక్రరుడు తన కనతి దూరంబునం
బ్రవర్తిల్లు గారింయలగాపరుల కవారతే జోవరాబ
వరాసుండై కష్టకురసాక్షాత్కరింప వారలమ్మహాతేజ
ంబు నిరీక్షింపం బాలకభంయావిలచిత్తులగుటంయతం
౧౭౬ కడెరిగి వెరవకుడు మీకు మారాజ్యంబు నంగల ప్రబావి

55

తానంబునకు బ్రహ్మోదంబుగా భగవంతుండు మొద
వులనెలవున సనగణశశవధము జ్ఞానకరుణానయప్ర
భావిభాసమానుండై యుదయించె మీరమ్మహాసు
భావుని సేవించి కృతార్థతంబొరంయుండనిన వార
లత నివాక్యప్రకారంబున స్వామిని భజియింపం బో
యియనంతరంబున తదావ్వృత్తాంతవిశేషంబు లోకంబు
౧౭౭ నకరుండింగించి రంత॥ చ॥ అనవినిజ్ఞానబోధము నికత్త
రమున్నరసాంఖ్యదిక్ఖుబల్యనసఘమూర్తిలోకము
లకుం బతిరశ్మితగున మహాసుభావునకొంకమెతగా
కమెందవుల్‌గలయుత్తమగునెసమవభువంబునకిలలో
౧౭౮ దరిద్రునకు బోలెదనావినియాతడిల్లినుర్॥ ఉ॥ ఇలన
హంకారమువరాములుకృపించవ బాడము సర్వ
కుపత్ప్రికి భూరిరత్నకలితసౌధంబు మెముదవులదెలవు
౧౭౯ దలపనెంకద్రితుయకాకయు నధువిరాండుగలదె॥ చ॥ వి
రుగబరాప్తరాజ్యముబ్రహ్మము లేకనువు నెల్లరసన్మనస్కు
డక్రరపడినీతనూభవశిక్షామనసేకసను పేరుబెట్టు
మం। చుకకవబంచె నిష్ఠుడిదియుంక్రమటుంచనితల్లియా

స్తులం। దరుమందవెలుందనెన్నిదవనాదమరించె శుభ్రా
౧౫౦ భిక్షేంరుపమున్ ॥ ఉ॥ ఉష్టహాంనీయుపయారిన్ సుగుణా
ఢ్యుదంరూపరునేసునాథుడెం। దమ్మునభక్తియులుక్తిని.
రతమ్ము భజింపుమతండు నీకుగాదా। షమ్ములనేమార్చిన తెయ్
న్నిదివసమ్ములకుంజెడిపోని మోక్షరాజ్యమ్మునొసంగు
౧౫౧ దీకనఘు సందియమెయుందకయుంచుకేనియున్ ॥ క॥ శ్రీ
యేసునాథసందర్శనోత్సాహపారవశ్యంబునము
న్పురారాజులేతెంచుటయునలుబదియవదినంబున
సర్వేశ్వరాలయంబున నడచినవార్తావిశేషంబు
౧౫౨ నుహేరోదేసుండనుకొండొకరాజుదానిన్నంబు
నదేశంబునంగలశిశువులనన్వేషించి వధించుటకు భటు
లబుత్తెంచుటవిని దేవమాతభర్తసహితంబుగా యే
శిశ్తునుఐక్యదూరదేశంబునకు జోవుటయునుసవి
౧౫౩ స్తరంబుగావివరించెదా॥ సీ॥ ఏసునాథుండు బాల
మునవాసరావసానమునదత్పురికిప్రాగ్దిశాప్రదే
శముననెలంగెడురాజులుముగురుదామము। జ్యోతిష
౧౫౪ గ్రంథవిధులయిరెయుపుకతన॥ సీ॥ నింగినొకతారత్తచుక్క

వెలుంగదాని। నపుడుసర్వేశ్వరానుగ్రహంబుకలిమి।
సాష్ఠ్యమునక్షత్రమిదియని వారెరిగి। యూదులరాజుజనించె
౧౫౫ నతనిసేవింపనాతలమునకు॥ క॥ ఆనియేసునాథసందర్శన
నపూజనకాంక్షనతనిరాజోత్తములయా। శ్లేసనగరము
లచ్చెల్లియులగ। హానగరిసకసేనవీచయువులనకరయుంచుగ్
౧౫౬ ॥క॥ ఏసుబాలగానకెచ్చుట। గాసింబడితిరిగిరెల్లకడలన్
హేరోదేసనునొకరాజునకభివాసంబగుపురికివచ్చి
౧౫౭ వారచటిప్రజలన్ ॥ క॥ వారెరుగరుగాయేసే। యూదు
జనించినదియరమ్మహోత్తమచరితున్। గోరిభజియించుటకు
౧౫౮ రనా। నారాష్ట్రములందువెదకినారము భక్తిన్॥ క॥ అ
నియడిగెనుచువారివలననశ్రుతవాక్యత్రైశ్చలక్షితిన
భం। బునవమున్నగపడుచుక్కరెయి। కనిమిషముననగానరా
౧౫౯ మిగలగుచురాజులయి॥ తే॥ వాడవాడలనగపడువారి
నేసునాథుండుదయించువార్తవినరుగదాయె। యుంగ
జెప్పుడుస్వామిదాయుంగజనిత। దియుపదములకేరగి
౧౬౦ నుతింపవలయు॥ వ॥ అనియిట్లుబలుతెరంగుల ప్రబల
నడుగుచుస్వామిసందర్శనకుతూహలంబునరాజు
త్రయంబుచొచ్చి వర్తిల్లుచుండనంతదత్పురాధ్యక్షుం

౧౬౭ దగు హేరోదేసుండు ॥వ॥ యిలపయి యేసునాథుడు [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

మూర్తిని జగదుపకారక చారిత్రు నిత్యకల్యాణగుణా।
శ్రీరంజితు భక్తత్రాణ కారుణ్యవిలాసు నేసు గని భక్తిమె
౧౬౫ యిన్॥ క॥ సాక్షిపాపరాశి ప్రాంతదృక్ వలుండగుచు
కపుత్రీయ కరుణసుర్ । జక్షనివెల్పుగనుంగొని ప్రొక్కుచు
౧౬౬ పాత్రుడై పొగడె ముదుకంఠం తన్॥ క॥ జగము రక్షింప
వచ్చిన స్వామియితడు తుంచు సర్వేశ్వరానుగ్రహము నేని
రిగి । యుతని గెలగవ నెత్తి నిస్తధి కభక్తి। జూడ్కి గనుగొంటి।
౧౬౭ మొర్త్యం బుజూర గొంటి॥ క॥ తలవడకు చున్నయది చూ
డ్కులు రహి సెడి శోరల గప్పి కొని యెనరల బాల్పుల కెనరు
లకు నెండలిపన్ । బలిమి తొలగిచని యెమదిరపభుమ మెుర
౧౬౮ వెన్॥ క॥ ఎనిమ్మి జరాబ్ధారము। బూని భవద్దర్శనస్పృహబుడ
మి బ్రతికితిన్ । మానుగ నిన్నాశ్లేషను శ్రైవానుగ్రహాలబ్ధి
౧౬౯ నిర్విణయు బాల్ననము నన్॥ క॥ బిడ్డ వయి క్రశయుగ । దేవా
వలు వదలి తనదుతే జము జనునట్లా శృతి నని వెడి కొనిగు
౧౭౦ నోదారు డువు డు కదలి నెనుత్స్క ముసన్॥ అంత॥ క॥ త
నుమున్నుబెట్టిం యూడినా పెనిమిషి రొంచేంద్ర కరుగవిగతా
ధి పడ్మా । యెనబది నాల్గేడుల లబాప్పన వెనసిన దానకభక్తి
౧౭౧ వల లకంయాత్మన్॥ క॥ అనాంచి కంయునదగుపే । కన్నెల

మకరియకతెంయాపరాత్పరుగుడిలో । నున్నంయదితవెరి
వహిమా । భవ్యస్థితినుపవాసస్తుతో శ్చలయగుచున్॥
౧౭౨॥ ఈ॥ ఆమొలనాగ బూచివంరంయాబతరాన్ని కశానిధా
నుభ్రాత్రాయితమూర్తి సమ్మనాధురంధరునే సునలో
కరక్షా । యాంయనఘుండు బుట్టెనని యెంతయు భక్తిభ
జించి వీడు కెన్ । బోయి ప్రజావితానము గనుంగొని తాన
౧౭౩ కరుగింపవేడుకన్॥ క॥ వినియా పురపతి ముసవ్‌ద్రోణి శో
ంయిన ముగురురాచకొమరులు మరలన్ । దనుడాయ
రామి నెవ్వడిశి నుక బాజల స్వామినె బికిన్ బాడమెగ
౧౭౪ దా॥ క॥ అనినిశ్చయించియాదు । జన్ను దుతనదురాజ్య
విభవరక్షాసక్తిన్ । బనగొనియా స్వామి వెదకి తునువు
౧౭౫ వలయుసనెడి తలపుతోనుండుతరిన్॥ క॥ కరము బ్రియ
ంబునస్వామికి । మరియు కుగా ప్రస్థానివుగని కడకు
జె । చ్చురసన్మనస్కు డొక్కరు । డరుదెంచె దినేంద్రు రుచివియు
౧౭౬ నన్నాగరమునన్॥ క॥ చను దెంచియు తనిగని యుట్లను పెం
రోషేసు నిదర్యాత్మకుడ్రైనీ । తనయుని దెగటాపదద
౧౭౭ లచి । కొనియు నాడి కవసింప గాసకొన విచితున్॥ క॥ ప

౬

శ్రీప్రియంబున నరకటు| చెప్పి కొని వెలందినీవు చెద్దలకడ
నీ(పట్టున నే చెప్ప నదగు|| నప్పుడి దియొక దేశము నటకటు గుటయె
౧౯౮ ప్పున్|| క|| అనపలికెంచుతడు సనవ|చ్చున తెరవునరాత్రివే
శశ సైరదనయున్|గాని యూదంపతువే జీ(స్తునింటుడు దేశ
౧౯౯ మున నరిగి రంతటని చటన్|| శా|| పొంరో దేసుడపాపన్ తి
వ్రతిమున రత్న సున్ సముద్ర తృప్తి|వా|నరోరా శ్రీనె దకెం
చియాత్మ భుటు సందరోపాంబుచె చెప్పుమన్|భూరిగ్రాము
మునన్ దదియున గరీపూర్వాపరో ఉప్పిన్నా|| స్ఫురగ్రాము
—౨౦౦ ములందు వేకుని కెశ్రీ వృత్తాంపదేవత్రి తృప్తి|| క|| రెండేశ్ల
చిరుతపాపల|బాంధ గలాత్రించి ప్రాణాములు గాని
రయున్ దు|ష్టుండు చెనటి పొంరోదే|సుండు ప్రజలు త స్మర
—౨౦౧ ల్మ ఘండని వెగడన్|| క|| అల చెల్లవాది నగరమ్ములశిశు
వులు స్వామి మాలమున బాలియుటున్|వల పట్టిగా
ంచిరావులు|దలఘు తరాఘాపుమునకు నాలయ
—౨౦౨ మర్త్యున్|| చ|| మరియని జేశుతోడ నరుమారుని జె కొని
వెండి వెడికిన్|గరమ సురక్తి వప్పుటుతఁగన్ బదరెం దవయు
డు స్వామి కిన్|బరగుమునుండు నంతగుడి బాపిలు వాతన్
రయుము ప్పదేంష్ముతన్|చెరసిన దాంకయు సుజననీ జన

The Summary of the Gospels

—౨౦౩ కాజ్ఞ జరించు కతియున్|| క|| విను సెప్పిదనెల్లనను|గని
కరమరి చిరుత వాంధ్రగడువడి జంపించిన దుష్టాత్ముండక్రా
—౨౦౪ లతను చుట్టి కొనంగ విదపతానుంబొలిసెన్|| క|| అలఘుత
రపుణ్యా రాణ్యాకలనా సంభ్రములు గాకకలకాలముగ్|
వలపాంసకులగుకరినాత్ములకెడపగరానిచేటు మూడు
—౨౦౫ టుంయుడు దే|| శే|| ఆశశుద్రోహిం యొకకొన్ని పాయనములు|
కసురపాంతుడైన పిదపతదాత్మ సూను దప్పుకంబున కదిప
తిర్మైతనచెన్|నపారపాను బ్రాజర్ధిరాజ్య భోగాను భవా
—౨౦౬ తే|| సి|| అంతటను మనస్సు దమ్మరియా భయన్ కడకేగి సంత
తిదాదరము స్త్రీ స్వామి జీవము గాన వవెనని తలచి నేపాం
నుండు శిశు పాల్య దాన పొలిసె|గ్రమ్మర విూరు విూరాజ్య
మునకుబ సుండని యుతడేగనయ్యెనప్పుడాత్మ|జాతకు
లస్త్రీ సమేతుడై రయు జెప్తనియొడు దేశముం బాసి రంయము
—౨౦౭ మెరయ(ఆ)|నరుగుదెంచు దారికన తిభూరంబున|వరలునగ
రమునరువానికొడుకు|పతియు టుంచునెదురు పడినవా
—౨౦౮ రలు జెప్ప|గలగియు తడు తర్రీప దొలగిచనియొ|| క|| అరుగు
చుదనమునముననద్భుతాత్మనిసూను దక్షితులు వయ

రాబోలెద్ధరవే పవిత్తు విత్తిన సురసాలవయి మొలచి ఫలము
౯ లంబూపునెప్ర జరుఁ॥క॥ అనియు బుతల పోంరయుచున అర్య్యనప్రు
స్వాంతుడు సుతప్రియరూసహితుండై జనసుత శాశ్వత విభవ
౧౦ బున దగు గలిపేంయుజేశమున నెుక చోటుఁ॥క॥ నసరి తనుపట్టగా
వలునవసియించి పరాత్పరోత్సవము జూచు టకొంపెసగఙ్ఞ
తివన్నరంబు జెరుసలేము కోవెలకు దారముతంగుచురుగా
౧౧ నఁ॥ అత్తెరంగున॥క॥ ఆ తడు ద్వాదశవర్షో పేతుండగుచే
సుగూఢ ప్రియంరయునందాసుఁ శ్రీ తి జెరుసలేము కోవెల
౧౨ జాతరవేడ్క ంప జనియుచతుప్రజతోడఁ॥క॥ సర్వేశు భూరికా
రుణా పూర్వ వినిజభక్తులోకమూర్వరాపవిత్రార్హా
క్రియాచనా నిర్వాణాప్రదుభజించి నియతి జల ంగఁ॥క॥
౧౩ అంతటునా దంపతుల త్వంత శ్రుతి జ్ఞాననయ దంరయా నిలయా
భ్రాంతా రంతః కరణాంనిసుతుధీమంతు వదలి యాత్మనగర
౧౪ మార్గమునం దుఁ॥క॥ చని రాతండప్పట్ల నా వునదగు సం
శ్లేశు నిలయమున గురువులతో నసుపమనయ శాస్త్రవివా
౧౫ దస్త్రైపుణి జెలంగు చుండె దను జనుడెన్నఁ॥గి॥ తల్లి దండ్రులుం
కొండొకదవ్వనిజపురము సరణి బోయియుండం ద

The Summary of the Gospels

దమపిరింది దెసనరుగు దెంచు ప్రజలతో డీప్రయాణము
౧౬ నసుతుడు వచ్చునని చిత్తములచలంచి॥క॥ మిక్కిలి దూరము
జనివారు కన్యావంశుడు పిరుదరామియాత్రాపకులం దా
క్షాక్షరినడుగుచునలు దిక్కులనరరయుచును వలరాడు ది
౧౭ వసంబులకుఁ॥ ఉ॥ గ్రమ్మరవచ్చియప్పురిపరాత్పరునాల
యుసేవభానుత్తె చమ్మనదేశకాశినయశాస్త్రగతార్థ
విధి ప్రసంగశక్తిమ్మది మెచ్చు జేయుచు దద్దియున తప్రతి
భాసవు గ్రుడ్డై సప్పతినున్నసేసుగుణాశాలిగనంగానిరం
౧౮ తగూరిమిఁ॥ తె॥ తల్లి యేసునకనునీవు దప్పిచనిన దండ్రియు
నునేనునెల్లెడ దత్తరమున వెదకి నిన్నిందుగంటిమిసదయవ
౧౯ దయ దలలఘుచారిత్రయుట్లెలదల చితవ్య॥చ॥ అనవిని
యేసునాథుడనునమ్మరియాంబకుయుష్మదాజ్ఞ చా
ప్పునజకియుంతుగాకపలు బోకల బోడునటుమ్మయా
సుధీజననికరంబుగూడినయుం శాస్త్రగతార్థవిచారశీ
లిసైతనకుటజ్జెసి విరారకుగుడారినిరాకకుజక్కితిఁ బొమ్మా॥
౨౦ ॥క॥ అనితనతనయుడు విఖ్యాతనయుండుబలుకంగ వినిము
దంబున నటనం గాని పతితోనిజనగరంబునకరిగెవధూ

౨౨౧ అలారమభూజనసుతమై॥ అంతట॥ ఏసునాథుండువి
పుధిరేయుం డ్లవంరుసు। వచ్చునందాక నిజపితృస్వాంతమునకు
హితవెంతులనట్లు వర్తించె నెల్ల జనులు। సన్నుతాయుండని తఱి
౨౨౨ స్తు(బ్ర)శంసజేయు॥ క॥ ఆపుణ్యాశాలి యగుజ్యో। జే పుడు జన
కుండనా (బ్ర)సిద్ధిధరిత్రిన్। జూపట్టు కన్న లోకం। బా పురుషు
౨౨౩ నిసావేమితం(డ్రి)యునిపల్కుతుంయుగ్॥ క॥ అనఘుండగు నేసునా
థుడు। జననికి సర్వేశుమహిమ బాడలు వివరిం। పనినరుని
వలనకల్గిలు। జననముగాకుండ నతని సతసనమంచెన్॥ వ॥
౨౨౪ అనియు వ్విధంబున జ్ఞానబోధమునేం(ద్రు)ండు వల్లరసాబ్ధి
యునకెరుంగించి నట్లు పుర్వతాఖ్యుండు జ్ఞానభూసురుం
నకుం జెప్పిననతండమ్మహానుభావునినప్పవివృత్తాంతంబు
౨౨౫ డుగుటంయును॥ మ॥ కలధౌతాచలతారహారధవిషధ్నం
గా తరంగాహారాళ్ళులనిస్తం(త్రు)య శోధురంధర ధరప్ప
ర్థిస్ఫురత్కీర్తి తా। కలితస్వాంత ధనోకులాంబునిధి రాకా
తారకారాజని। వనలసత్సర్వేశ్వరనామమంత్రపఠన
౨౨౬ (ద్రా)క్షిప్త నివ్యాహరతీ॥ క॥ అన్నాంబాంధిపసకలసు। వాళ్ళన్ని
కరావనదయాం సహితవానసమా। విస్తలినాంబక

The Summary of the Gospels

౨౨౭ వితే। తన్నుతసంగీతసరససాహిత్యనిధీ॥ మాలిని॥ సవితే
సర్వశతే జాసాహితీ బోజరాజా। పవిఘుజచిరభోగా
బంధురత్న్యానురాగా। కవిబుధ గురుమిత్రాగద్వితారా
తిజైత్రా। సవిమలగుణజాలా। సారసంగీతలోలా॥ గద్యము॥
౨౨౮ ఇతి శ్రీమత్సర్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససాహి
తీధురీణయరా(త్రి)యగోత్రపవిత్ర మంగళగిరి తిమ్మయా
మాత్యపుత్రసుజనవిధేయయానందాభిధేయప్రణీ
తంబైన వేదాంతరసాయనంబను మహాప్రబంధంబు
నందు ద్వితీయాశ్వాసము శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

౧ శ్రీమన్మందిరకరుణాధామసదాశ్రితగుణాకరంబానన్దా
ంబాంభూమహాత్మ్యమయసరస్సీమామతకలహంసదాస
౨ మంత్రివతంసా॥తే॥ అవధరింపుము వల్లరసాంహ్వయుశశి
జ్ఞానబోధామ్బుధనుమానిసాంఖ్యామ్ము।ఢనివలసనియ
ంతజ్ఞానగోత్రామరుసకు।పర్వతాంబ్యండుసంప్రీతిబలికె
౩ నప్రుడు॥కరుతతెపెదవినున్నాపకుర్తై।యులకెడుజ్యోత్స్నసుడ
సుమహాత్మ్యచరిత్రం।బులనఘపరమరహస్యం।బులుశ్రుత్వే
౪ కత్తువులుసమాజితచరితా॥క॥ముస్సనవత్త్వసుగు
ణాసం।పన్నిధియయ్యోవిసేచితమకుబుత్రుంత్రై।జ్యోత్స్నసుంత
నెనెకఘునుదిస్సజాడమెననుచునీకునెరుగించిశిగా॥చు॥
౫ అతడాకర్ణింపనరములాత్మపిత్రుప్రియహితుకర్ణయా
న్వితుడయిరొల్లరుతదనుగణింపగనంతదద్దెబూనిని।
జితకరణాప్రవారుడయిచిన్నటనాడెపరాత్పరుడైజగ॥

త్పతిమదిగూర్చినిష్ఠలతపంబానరించుతలంపుపెంపునన్॥
౬ ॥సీ॥హరినమస్కృతచిర్ణకరికుంభకుంభదనానముక్తా
భ్రాంజమానదిశము।గిరిశిరః ప్రవహంబుసరిమన్మహం
చ్చైకశరత్రాసముదితసారంగకులమును।దివిసమాశ్రితఛీ
మదవధూముఘనమునీపాలాస్త్రఫ్లిపిత్జాలకంబు॥
హారిణీశకదంబసంహారణానుధావస్మృదవ్రజము
౭ దలోదాత్తరవము॥తే॥ సవిత్రుమండలకిరణప్రసార
శూన్య।సరసఫలపుష్పపల్లవతరులతావితానసంకీ
ర్ణమొకఘోరకాననాంతరమునకవ్వడిజనియోగా
౮ రవముకరిమి॥చ॥చనిసెలయేటిపెుత్తములబండనశైల
మరుద్విలోలకాం।చనకురువిందచంచనకసాలముబి
భ్రుసమాపగోస్తని।ఘనతరకాయమానములగప్ర
పుదిన్నియలన్లతానికే।తనములసంచరింపుమునతండు
౯ పరాత్పరచింతనంబునన్॥సీ॥ అక్షిమండలీమనోహ
రవేణిభరముతో॥శపరిచలత్కటాక్షములతోడ।ధవళాం
బుజాతవక్త్రవికాసలక్ష్మితో॥కంబుగ్రీవలగ్రీవగరిమ

తోడఁ దమచక్రవాకసమ్యగు రాజపటిమతోఁ దరళ్యా
మిర్కాంపశిత్రయము తోడఁ నతిగూఢతరశ్రవణావర్త
౧౦ నాభి తోయసంకులచకస్రకతంత్రోళిత తోఁడ॥ తే॥ రమ్యకచ్ఛపమ్రు
దుపదాగ్రములతోఁ దళిత కలహంసయానమై మిరు
ల తోఁడ నలరు జోడాభిదేయు దివ్యనదీల। లాము బాడ
౧౧ గాంచినెదుట నుల్లాస మెసఁగ॥ చ॥ కనుగొని దాసికా
తుకమును గ్రమ్మత దేయు నదీజలాంవగాహనమొనరిం
చి ప్రజాతఁడు దదంతికవన్యఫలోపహారుఁడై యునిశము
నత్యుతాత్ముఁడు మహా మహాఁగూఁచిన తపంబు నిష్ఠఁ బెం
పునసలిపెన్ దనున్ దాలగి పోవగఁ గాఁడు విరాగమోహఁ
౧౨ ముం దే॥ క॥ కౌశితినతఁడు వన్యాహారుండై తపము నిష్ఠ
నను దినము జగత్రాణుఁడు స్వామి తానరు। దెరగలం
౧౩ డి పటిక నుచు దెలిసియుం మరి యరుంగ్॥ చ॥ అనుపమ పుణ్య
శాలి వినయాతివివేకగుణ ప్రకీర్తనుం। డని తను లోకమె
న్నవిని యుండుగాంచరు తన్నభక్తి దాసిన తదభీష్ట మా
రసి విశేషనయాత్మవిధిప్రబోధ తచ్ఛిష్యులకు జ్ఞానబు
౧౪ ద్ధిబలసంపదు దాం కతగాంచినయంతటన్॥ క॥ ఏపున మా

14 / 33 64

The Summary of the Gospels

రాసరించిన పాపభరము గరము శాంతిబడయుగ బ
శ్చాత్తాపము కయుడని సుగుణాకలాపుఁ డతఁడు బలి
౧౫ ష్టకివాకలసుఖ్రుతి మెయిన్॥ క॥ తత్తత్పాపితకశాంతినిమి
త్తంబద్యోతిని టపేను లగడగన్। బుత్తెంచుదనదు గుణాసం
౧౬ పత్తికి సర్వేశ్వరుండు బ్రమదం బారయున్॥ మ॥ ఘనసుశాస్త్ర
నశమశ్రమాంవినయసంగ్రస్తస్వభావుండు సజ్జనుడమ్మేఁ
టితపంబు నిష్ఠగనియాశ్శుక్లంబు సంధిల్లనె। యత్యనతత్త్వ
ంతపురీవసజ్జనులుదాయుంవచ్చి సాష్టాంగదం। డనమ
స్కారములాచరించియులలాంటున్నస్తహస్తాబ్జులై॥
౧౭ ॥ఉ॥ శ్రీకరమూర్తినై భవముచే సచరాచరలోకకర్తనై
తైకము బూనిధా విలసిల్లెదు దైవమవై వటుంచున స్తో
కమునీషసంభృవమలతో బసుదెంచితి మయ్యయుష్మదం
చానికలనర్థదురంతకలు షప్రభవాపికాసంగనావు
౧౮ డున్॥ ఉ॥ ఆకృత కృత్యదిట్ల సుజరాచరభూతములుం
ప్రపంచరక్షాకరులును ండనావినుతి గన్న మహోమహు
డెవ్వఁడత్రిపురా మాన్యభవ హితవాచుకలశిరమునందు వహింప
నెకొంత తరాంస్వతన్ నైకొనని త్రిపన్న భువనంబు నేవెల్ప

౧౯ నజాతులే బంధుల్॥క॥ ధర బుట్టెన్ యేసుడనాదగు। నర
మాత్రుడఘోరకానన సర్వోన్నతి బరాత్పర మంత్రాత్ముడై
౨౦ సో।పరతేంద్రియవృత్తిను నాదర్శనుడైనై॥క॥ సకలప్ర
పంచరక్షా।సుకరుడు గలడుర్వి నెక్కచో నాతడు భూ।పుర
మతి భావి మనుష్య।ప్రకరము బిజ్జైన సిద్ధి బ్రబలక్షించె
౨౧ యుట్॥క॥ అని వారలు చోదాన నది।దనయుని మతి నెక్క
మొగి స్తుతసన్నాసులుగా।ననఘుడతడు సర్వేశ్వర।మను
౨౨ రాజ్జిధ్యానము నరం మరపెన్ వారిన్॥క॥ అంతటగా
న్నిదినముల రు।శాంతశమదమాదిసుగుణాసంపన్నిధి
సు।స్వాంతుడు మరియాసుతుడల।రాంతారంబున
౨౩ కుశిబ్రగతి జనుదెంచెన్॥మ॥ వడి విచ్చేసిన యేసునాథు
గరుణావర్ధిష్ణులోకావనున్ గడుభక్తిన్ గనితత్పదా
బ్జ వినతుల్ గావించి జొచ్చెన్నసుడే।క్యుడు మోదంబున
బల్కుమిమ్మ వడు గన్గొంటిన్ కృతార్థుండ।రుడనై
తిన్ బరికింపనింకననుజేయున్ భూరి కల్యాణముల్॥ఉ॥
౨౪ ఆతతపుణ్యనిష్ఠగుపదానతి వెతాశి కిసుత్తమాంగవి।
ఖ్యాతియు దివ్యతావకశుభాంగవిభాసుభగత్వ
సంపదన్।శ్రీతి మెయిన్ గనుంగొనుటనేత్రయుగంబు

న కింద్రియ ప్రధానాంతిశయంబు సార్థకత నందె స్తో
౨౫ త్రాతుర్దనైతి నీకృపన్॥క॥ ఏ పురుషుడైన యీయుష్మ।త్ప్రాప
ము బాలుగాంచి భక్తితో మ్రొక్కెనదు।పాపముల వెతల
౨౬ గెల్లానా।గా ప్రభ్యుడు వెంట్రులక్ష్మీ నరసౌదాల్చున్॥క॥ వ
రమానాహీనసంయుబల।కరుణా భిజ్ఞానకాంతుక స్థి
రతాంతరి।కరుణాభవదంఘ్రిసేవా।పరత నెంరులకం
౨౭ దరానిభాగ్యము గంటిన్॥క॥ పరమానావేనయు
ష్మ।త్తరుణాంమృతవృష్టిమేనగప్పి కొనినదు।ధ్వనిరభవ
పంకము గడిగిన।బరిశుద్ధుడనైతి భక్తవాలనచతుర
౨౮ రా॥చ॥ అనిశము నేను దావకసమాగమనంబెద
గోరికై రవా।ప్తను దంరుమున్ జకోరకము బోలెనది
నికటాంతు వీపులా।శనరతి నిందు చెక్కదివసంబుల
నుండి తపంబు నిష్ఠపెంపున నివసించినాడనను శ్రీవ
౨౯ గదికరుణాపరాంనిధి॥క॥ అని జొచ్చెన్నసుడు వినయ
ంబున నిట్లునుతించె నేసును నిజనచేతో।వనజాధిపా
సు విదళితజన సంఘ పహీంద్ర కల్మషపరితాపన్॥ఉ॥
౩౦ అంతటు నచనబిష్టమరియాసుతుడిట్లను వానితో
దభీ।శాంతశముష్టమాదిగుణాసంపదుడారత

చేగణింపనీ। యంతటి పుణ్యమూర్తిగల దయ్యపరాత్పరు చిత్త
వృత్తికిన్ సంతసమెట్టులట్లు సుమనస్సుల భంగి జరించు తండ్రులన్॥
౩౧ ॥క॥ చిరపుణ్యపరాత్మ జఠరాంతరమున విలసిల్లునపుడె ధాత్రీ
కమతి స్థిరత వహించితి సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహంబు నీవు సా
౩౨ మాన్యుడవె ॥క॥ పావనుడవు సకలసుహృజ్జీవనుడవుగాన
నిన్ను జేరితినే తన్మై వలినీ సన్నపనే। చాన్యే వృత చిత్తంబు జుండెన్నె
౩౩ పుణ్యనిధీ ॥చ॥ వినయ వివేకశీలముల విశ్రుతుడైనినుడాయురు ధా
రుణో। జనులు గృతాంభుగ్ వాటకుల్ ప్రసన్నమతిన్ దపినీ జలావగా
హనమున కెట్టులాజ్ఞ నిడుదట్టుల నీ వుపదేశమిందగున్। పు
నయు దనాకు భావిశుభకార్యసమాచరణైక సిద్ధికిన్ ॥క॥
౩౪ నావిని జూప్తస్నసుండను। దేవరవాక్యములు నీన దీసంస్తపనం।
బేవాంఛింపగ వలారిపు। డేవిధి బెద్దరు దీనికే నవార్యడనే॥
౩౫ ॥ఉ॥ నాథ్యైవరజంగము ప్రథిత సర్వజగత్పురిపాలన ప్రేమాన్వ
త చిత్తవృత్తులు మహాత్ములు మీకగు గాక యుక్తి కాకార్య
వహాన స్వతంత్రత నాథముడన్। భవదీయ పాదపూ। జా
౩౬ విధి దక్షవైరాగ్యకతి సల్పసమర్థతనాకు గల్గునే ॥క॥ లలితభవ
తాపుడు కవా। దలనిడగా రగానియుబ్జైతమునరునాకే। దల
తరి గురుత్వము దిమా। కలరిన భూషణము భద్ర దయాప

౩౭ రమురాత్మ్ ॥చ॥ అనుడు ప్రవెరాడ మెుంది మరింయూసుతు
డిట్లను బుణ్యమూర్తినా వాక్యసుత దివేకశాలి వి పరాత్పరవు
ంత్ర జపాను షక్త వర్ద్యసజుడ వాపెబేశకటదాల్పసమ
ర్థతనీకె కల్గెనా। యనఘ పరేణ్యనాకు ప్రియమైన దినీపు
౩౮ నరింపనాపుడన్ ॥ఉ॥ చేతులు భక్తి నెస్ప ఘటుచేరిచియూ
తడు బల్కెనాంబగా। తన్పాత చరిత్ర వంత్యకృత దుర్భరపా
పభరక్షయకర్తవా। స్వీతుడవై వసుంధర జనించిన పుణ్యపరు
ండవీవు। నిపొందు కజాయమాన కృప నిట్లు వచించిన నీవు
౩౯ సంగలన్ ॥క॥ అనిచెప్పిసనుడు గాతవా। మున నేసు విధి ప్రకా
యుక్తముగ జోరిదానివా। పొని సంస్తపనము జేయించి చినన
౪౦ య్యనఘుండు సంతసిల్లుచునంతన్ ॥మ॥ హరిశుంధాలవ
రాహంభల్లుకలులాంయవ్యా ప్రఖ్యుతగాదిథ్వికరసత్వా
శ్రయము ప్రభుచుంబి శిఖరాగ్రస్తకులాలంకపా। శరవేగ
ంబు ప్రసూనపల్లవలతాసంక్రాంతకాంతార విస్ఫుర
తంబా క్షనగంబు చెంతగని యట శ్రోత్రిక ప్రభావంబునన్॥
౪౧ ॥ఉ॥ ఆనగమెక్కి పాంథ్వాసలిలాశయతీరరమాలపొందజో।
దన్నైనముసంపసించి సముదంచిత భక్తి మెయన్ బరాత్పర
ధ్యానసమాధినిష్ఠనలరారె సమీరపయోధరాంతపస్తా

నికి నొసంగిరి యూతడచలస్థిరుడై ధరణీసురాగ్రణీ॥ వ౪
౨౨ ఇట్లు వినంబు వివేకశాంతశమదమాద్యనంతరశక్తినాగు
ణాగరిష్ఠుండగు నమ్మహానుభావుండు పుణ్యతాగ్రంబున
సర్వేశ్వరమంత్రానుష్ఠానతత్పరుండై యుండునవసరం
బున సంభోధరగంభీరస్వనంబున నితండు మదీయపుత్రుం
౨౩ డితనియందు మాకనుగ్రహంబు గలదను నెం
తృశబ్దంబు వినంబడె దదనంతరంబున బుక్కదెగిపడు చం
దంబున పారావతరూపంబు వహించి స్ఫురితసాంకృత్వరు
చించితదీయమస్తకస్థలంబున కనతిదూరంబున నభంబు
ననిలిచెనని సవినిజజ్ఞానబోధములనింద్రుసకు వల్లిరసాఖ్య
౨౪ రండెల్లనిరెంటి॥ చ॥ పరవందయాసముద్రుబహుభంగులనా
కెరిగించితాపరాత్పరుడాకరుండ్రైవముప్రపంచముసం
దనికరూమిగ్గితాసియు।స్పరణిగశోత్మస్ఫురితసాంకృత్తపు
నిల్పైనటంచుమంబువాగ్గరిమేవచించె దిప్పుడెరుగందు
౨౫ గుడానివిక్రంబునాపుడంక్॥ చ॥ లలితగుణోద్యదమ్మునిం
లలామయుడు మల్లిరసాఖ్యబల్కుభూతలమయున బా
ల్యరాత్మబులు చంద్రులనేకులువారియాత్మలం।దల

మినకరామిగ్గియలు పవగునప్పుడిగాదు సువాపరాత్పరు
ం।డల పుడుతత్పరుండు ధికుడప్పుడవారిదినెయ్యపరా
౨౬ రరయుక్॥ క॥ పుణ్యపుణ్యశీలునకు శాంతునకు విరాగుస
కుగాని తులుపకు చెప్పఁగ। జనదీపరమరహస్యంబనఘా
౨౭ రచయురిగింతు నీకునవాయుదవగుటక్॥ శా॥ సత్యజ్ఞానమయు
ండనాదియు సర్వవ్యాపి సర్వేశ్వరత్వాకశానిత్యుండై తగుగాబరా
త్పరుడు వర్ణింపం బదేరాజితాపత్యంబాగదయే
సునాధుడు విభాసప్రత్తత్తదంతగనతం।బహ్వింతంబగు
౨౮ రగుణాదిన్తా స్ఫురితిసాంక్రన్ చేశశోభ్యన్ భువిన్॥ తే॥ ప
రమశుభపుణ్యంగు బరాత్పరుడుతనదు।గామరు
ఉత్కృష్టస్ఫురితిసాంకృత్తపుసుముల్లెడతెగకయుండుదా
ననేకత్వనజనరి।ధరణిసన్నుతికెక్కి త్రిత్వమునదడు॥ క॥
౨౯ ఈదినికి దృష్టాంతముగా।బూనుదెలిగింతు శ్రుతిబుద్ధిమ
నంబుతో।వినుగని విమూఢాంక్రమితెల్పునలువగునాత్మ
౩౦ గ్రంథయుతముల్లై విలసిల్లన్॥ క॥ మునిరాత్మలనుచుబలుకంగా
డదాంకరియనుచునెరిగి కొందరగుటం డ్రైన్।బూడగసర్వే
శ్వరుడిమ్మాదుర్ దానగుచు లోకములను తికెక్కున్॥ క॥

[illegible]

[illegible]

౬౨ రము నసత్త్రిగాని గగనగతి బరచెను॥ఉ॥ అంత పిశాచి తన్న
తిరయంబునగ్గి గాని తోవనాతడా। వంత భయరాతిన్ వ్రజా
కలదల్వ బరాత్పరమంత్రచింతనా। క్రాంతమనోబ్జుడై
యులరగాని ధరామరవర్గ్య దైర్య విశ్రాంతులనెన్ని భంగుల
౬౩ పిశాచపు చేష్టలం బోసపుష్టుంనెను॥మ॥ ఇతడంత్య ప్రుడుం
పుణ్యమూర్తియని తానెంతే విచారింపకం। మతిమంతున్
గాని యంప్రిశాచమున భోవరాగణంబు నం భోయియా।
యత శక్తు వి స్తతి నీరియన్ జెరుసవేంబన్ బట్టణాభ్యంతరం
రాం। చితసర్వ శవరగోపురాగ్ర మున నైచెన్ జెప్పరన్ మై
౬౪ చినన్॥క॥ కనుమొగిచి పరాత్పర చిం। తనపరవశచిత్తుడై క
దలకించుక వేతా। ననియతి జలంగె గోపుర। ముననాతం
౬౫ డతని శాంతమునకే మండున్॥ఉ॥ ఆతని కప్పిశాచమ
సునంత తుని పుపరాత్పరాత్మసం। భూతుడవై తి వేని యు
సముత్ర గోపురసీమ నుండియు। ర్వీతలమందు ప్రాలగ
లవికను గాండమము నీదు సాహస శ్రీ తెరగెప్పి తోవసు తిజే
౬౬ కానుగాని జగత్ప్రసిద్ధమై॥క॥ గోపురమున నుండి ధరిత్రిన్
పతను డవైన నిన్ను ప నెత్తంగా। నోపరె సుమనస్సులటం।
౬౭ పగిది పిశాచమాడన్ సిల్లి నెరుకెన్॥క॥ మన్నెరసినగో

పురమున నున్నననంబు చాంచియు ర్వీకురుకుమనే దపా।
విన్నకరియు మ్నాటువిన। జన్నె భవదబ్బు భవే ధృశవులా తెలి
౬౮ యున్॥ఉ॥ ఎక్కడికగను చూపవే పన్ డికను పట్టు। ప్రాణము సత్తు
గాం కువా టు గానక। రెండంత మూఖ్యన్ డైన యింత వాడ
౬౯ పు గోపురమున నుండి నేల ప్రాలన్ నెల॥తే॥ ఉన్నత పదం
బు నందుండి యుర్వి కురికి। స్వామి రక్షించునని పల్కి జనదు
నిని। విత్తము పరాత్పరుని మహోదాత్తమహిమ। శో
౭౦ భనముజేయు భగచంద్ర సూరిజనులు॥క॥ అరులవలన
దనకాపద। లారసి నరుడప్పుడాశు భోన్నతుని బరా।
త్పరు వేడన తక్తు భక్తవత్సల। ధరకమడచి మనోభివాంఛితము
౭౧ లానగూ చున్॥చ॥ విరుగని మాటలాడదవదేమి పిశా
చమ నీదు బోధ బల్మరు విని దుష్ప్రియాచరణ లాఘుపుల్మై
మనుటెట్ బరాత్పరున్। గురియిడకస్థిరై వవుల గాబ్బి
యునస్వరము క్రిసా ఖ్యముని। తారగిపంపె గ్రుపున్ నరక
౭౨ మున కప్పు భరంబు పబాంతు రెంత యుచే॥ఉ॥ నాపుడు రో
పతీర్ప్పవచనంబున నుగ్రపిశాచమా తనిన్। జె వగ్రబాం
చి యొత్తె గాని జే ప్రుగతిన్ జనిరెయుక్క యున్నత। గ్రావము

నందుచెక్కినసకంపితుడైగురువుంత్రవర్ణచింతావ
లమానవమానసమునన్విలసిల్లెనతంత్రభూసురా॥
౭౩॥చ॥ఆతనియువార్ధ్యవైశ్యముఖామాత్తశయుంబునక
పిశాచము(భూతముభవింబిభూభుభువనభూశివి॥
భూతులనినృశెల్తున|న్నతిశయునిష్టవెల్లనపూశపూం
బుభజింపుమనానతండుభ్రాసితవదనంబుబింబము
౭౪నత్పన్నలకర్దరహాసమంత్రికత॥చ॥పలుకుబిశాచితో
నచలవృత్తిబరాత్పరుబూజచేతుగా|కిలగులతుష్టు
లైవములనెంతయుంగొనిభజింపనెల్లని|చులకనిమాఖ
వినులకుశాంపుఘుటించునెకోయునత్వరం|బువెవరి॥
కింపభూభువనభూతులుమాసలమాదితెనింయుతే॥
౭౫॥మ॥ఆనిన్నమల్లికసాంఖ్యుడిల్లనుమహాత్మాతోసు
నాథుండమా|ననయుజల్లానబలత్ర్మమాదిగునాసన్మా
న్యుండనాకీర్తిగాం|చినవాడాతిన్ఘుటించుభూసార
పుపిశాచిన్బట్టిశిక్షింపజాలనివాడున్బతెనూర
౭౬కుండెనతదేలాజెప్పుమమాచంచముఁన్॥త్రు॥నావినిజ్ఞా

నచోరభవమునినాయకుడాతనిబల్కువైనాపుహాత్మావి
నువేనునాథుశనమాంకృతిచిత్తుడుశాంతుడాయవే|నే
విధినప్పిశాచిబోరయుంచినచామలకొప్పగాకకోఁపా
౭౭విలువైనవానిగదియన్గలదేబలమప్పిశాచకిన్॥తే॥జగము
కక్షింపవచ్చినసత్త్వమయ్యెగుటతానుసముద్రోచియుంతశాం
తమునఁబశగ|నేనియుఁబిశాచినిశింపుమానవాశియము
౭౮చునాంతడుతప్పిధమునుకరించె॥క॥వానివరుబాతజా
త|బోపొమ్మపిశాచిచాలప్రొద్దయ్యెభవత్పపత్రియా
పాన్బోధ్య|లాపములాలింపవేసులకసహ్యముశా॥
౭౯॥క॥ఆనితమునిరాకరించిన|జెనపిపిశాచంబుసర్వమిత్తు
ంబచలం|బనవభ్యమునాచోధులు|పనిగానవివ్వుటనకుం
౮౦ముబళుగిడెనభూ॥ఉ॥అంతబరాత్పరాజ్ఞ్యవినయాది
వివేకగుణాప్రకాశితోన్వాంతులుసన్మనస్సులనవభ్యులువ
చ్చిపిశాచివెళ్ళుపెస్వాంతలకోచినప్పిలవంతుడువిస్తృపా
ఘ్రమానసమా|గ్రాంతమునోంబుబుండవభరంచితకే
౮౧తిన్ధనుండవారయన్॥క॥నీకుపరాత్పరునకునా|లో
కింపగభేదమెక్కిలోకావనదీక్షా|కాశలంబుతిరము

౭౨ గానీరాతనికెసగు నితర్వి నిమగ్నలచరితాంగకమాతండ్రి
యాజ్ఞని కారక్రైతవ్రీతి మిపుడు భోజనాహారపదార్థ
ప్రాంతంబెడికాసు మని సంప్రీతినెసగి యతని భాగడిపెళ్లు
౭౩ దరగులకు ఆసన్ననస్థులాత్మ నివాసమ్ము నకరగిచా
ర్యవశీతసుగుణోద్భాసి యతండాకరిభోజ్జిసెనదర్వ
౭౪ స్తుభుక్తి చేశ్చి జవయు ఖ్యాకరమణేయ మూర్తినవంరియా
కుమారుడాత్రైకశిష్యకోడిక ద్విజ జ్ఞానము బోధించినం
వృత్తాంతము జెప్పెద నీకు వినుము నప్పుడు యటు విూద
౭౫ భువనము దారంగి తాపురికి వచ్చియతండు చరిత్రా
ఖ్యుతన్ దనరుప్రధానశిష్యతతిచాప్పదశకంబు నుడెఖ్య
దిష్టరన్ మననమున గోశకూచిన్ కాని జన్మనరపశేస్య
కశాంప్రబోధలన్ దనిపిన్నతాపూర్ణతం బారయదష్ట
౭౬ యుభూభువనప్రసిద్ధిగన్ వంశ్యపున్ తక్షెపుగజా
పరానిదురవస్థం బొందెనాత్మప్రకారము విక్రించి
నరున్ బరాత్పరసమచార్సష్టి కుట్యస్యసెగా బ్జముల
బాపపుచింతగలాననేమోత్ర్శీ సుఖావాప్తిని
త్వమునై పోలుత్తరుగా కటంచు దనవాస్త్ర ల్పుంబు దిపిం

The Summary of the Gospels

౭౭ ష్టగన్ చసరసులు గాంధర్భిజనవనస్త్రముల గంగలయు
ద్రనోతివిస్ఫురణావముకంటెనెక్కుడయి శోష్టుడు నిష్టురియాసు
తానసాప్రచరితసుసంవిదుజ్జ్వలవచః ప్రకరాంతరుదిరి
తాంశయుంబరయునటుంచు నాతనిదయన్ బాడగాంచి
౭౮ రిపారిక్రమాంగవమున్ కరిగాకపిశాచవృద్ధ బాదలి
రెుండలు దారగుమర్త్యన్ పుంజము నకసు ప్రదుద్రైతదాగ
౭౯ తవిపద్వ్ద శనవాంతువముకలిమిపెలసినతడిలన్కవరు
కయుబుద్ధియు బలిమి యయుగిరిగానదనువరియకాడుకు
త్రితిచేసిననిర్వైరశైదముల ద్రికములు గవింశయునవివరిం
౮౦ పశ్చ్యమేనాకనపూకవినను దదం గ్రియుగశికిర్వాం
నసమునప్రముక్తి దీసమగ్రతగరు నాంభోనిధియాతనిచ
౮౧ రితంజెనించుక జెప్పెదన్ సమిద్ధగుణాం ద్భాశా అతండొ
క్కదినంబునందు నిజశిష్యప్రాతమాత్ర ప్రశంసాతాత్ప
ర్యమునన్ బిలిందిడెసరాసర్వేశచింతాభరాద్వితాంతః
కరణాంబునన్ జనియెదన్వత్రించివాగన్ స్థలియూతాయా
తజనంబుప్రముక్తచరకోయన్ వీడికుదర్శతిన్ ద్వితంబు
౮౨ నా దాత్రయుతంబుగా భువనసన్నుతకీతిన్ యు
౨

గణ్యపుణ్యచారిత్రుఁ డతండు చోరుఁడు వ్రాలి నీకు
స్థలినెలకై చేకపే। రాత్రములుండునప్పుగ పరంపరలన్।
బెకరంబు వేఁడుచున్। బాత్రముగేల బుద్ధాని త్రెణాపనా
౭౩ నిగుప్తకలి నివాసుణ్ణి ॥ఉ॥ పసుపదాంబుజ ఛాయ
కినిగ్గుతుకలిలక దారతుడు స్సైలతా। గాసియునన్
సంచిరంగెలంకుల క్రోయుబు రష్టిర్ణి మహో। ల్లాసము
లపనవప్పు ప్రజలాలితవాక్యములాలకించియుం
తీసుగుణాఢ్యులారజనుఁడెంచి తెకెవ్వరు వారు సెప్పు
౭౪ దా ॥ఉ॥ తల్లియుఁదండ్రియున్ సుతులు దారయుబు
త్రిపులోని బీదదానెల్లపుడిష్పుర్ సరణ్ణెనిగుచు వస్తు
వు నుండువారినీ। యుల్లము సూపివేఁడి కొనియూ
జీనతజారరవచ్చి కలలన్। జల్లగజేతు మారాం
౭౫ సగఛ్ఛగలమాత్రపుచీకుఁడా నిక్కిన్ ॥చ॥ అనుటయు
వారలిట్లులనిరంధుఁడమా కృశము త్తనజాతి వేఁడిన
ఫలము ల్బునెక్కువగఁడించెద వస్మరియూంచి కొనరా
జునిసుగుణాభిరాము బరిశుద్ధునిగూర్చి నను
స్మరింపు మొ। ర్యునజనుఁడెంచె నాతని దంబుర్ బడుఁ

౭౬ బాపుల దూరమై చనన్ ॥క॥ ఏమతని శిష్యులమనా।
నామె తలయిఁకి పులకమ్మహో వచనంబుతో శ్రీమెరయు
గనంథనరున్। దామాగనముదెసకునాస్తమై యుండు
౭౭ తరిన్ ॥మ॥ వెస విచ్చేసియతండు త్రోలగనియెన్ వీతాస్త్ర
జీర్ణన్ భవ। ద్వసనన్ బాణిస్పృహాతపమ్ము ష్యుటుగ తాఁదా
రున్ క్ష్యణించ తుష్టి రసమానీను బహావిని గనము దు
రూరస్తుల్యు దినున్ మణీము సగాత్రున్ బధిరాపితాన్న
౭౮ కబళాముఁ దానరాగున్ స్వపన్ ॥ఉ॥ చూచియునం
బులో నెనరు జూచ్చిలనెవ్వఁడ పోరినీవనా। నీచుఁడపాప
కముర్ దవినిందృఁడనంధుఁడ సంతతంబు బద్వ్యచరద
త్తభిక్షమునన్ భ్రాణాముని ల్పినవాఁడనోవుహో। తాన్నె
చనుఁడెంచి తిన్నగరిమాగనముగ్రా కొనియున్నానెన్
౭౯ కుర్ ॥చ॥ గురులకై వడిన్ మృదుతజాల్పుగు నీపదములతో
సకంటుకం। బగువనమాగనయానముననా శ్రితవ
త్సలనెంచ్ఛినెము యా। దగునిసుమంతసెత్తె దకలతా
ధ్వర్ దసాటు కటంచు జీకున్గె। లుత్తిగిచిన మాస్మరించితనం
౮౦ మోవులున విస్మదనంబు గ్రాలగన్ ॥క॥ వెంతవాపర

క్షుద్రసోనీకల్యాణాకుయుతనూసాభాగ్యశ్రీనిత్య ౩
ంచికుతూహాలమానగలైనైతిసజ్జనావననిపుణా॥
౧౦౧ ॥ఉ॥ పాపములాచరింపనెడబాటొకయుంచుకనేక
నీవశాస్త్రపరలోకమిత్త్రవనియాత్మలనమ్మికనీపదాబ్జసే
వకతన్ కుభావహాళ్వవత్త్రనురూపవిభూతిబూడ
గాసెనాపినవారవెంతసుకృతోన్నతులోశ్వరతీత
౧౦౨ లంబునన్॥క॥కుజనుడనన్యగతికుడకృపజగాంభత
వోనిమస్తవ్యాతయుండసుధీభజనీయచరితనను
౧౦౩ బ్రోవజనంభవత్స్వపగరంబువన్నియకెక్రైస్॥క॥మాపం
కియునదవాంద్రకునీవసువంతినీదుప్రాపహీనమనస్థి
పీడావల్లినికురుంబభిదావృత్తికిధాత్రమగుగదా
౧౦౪ త్రైతకృతాకృ॥క॥అనేదికానెదిజాత్యుంభునిదీనాలా
పములకనూనెత్రైకంబునభూతవిధేమేసునాథుం
౧౦౫ దనంనాథనికెలనివిరియాదరలీలన్॥ఉ॥నన్నుభజింపు
చుండుసుజనప్రకరంబుననీవెకండవైభెన్నభవన్నసో
భితమైన్వభిస్పష్టముఖినావిభనీకుంనిబిడప్రవెశా
తమెనగూర్చెదనావచనమ్ములనమ్మవెంపియన్నంయున

The summary of the Gospels   73

ంగనాతశుతదంభ్రుంయుగానతుడాచునిత్యనన్॥క॥
౧౦౬ కరణాప్రధానవునదగు॥నరయంగవిలోచనేంద్రియం
బుతదీయుస్మరణావుబుట్టుటెమొదలుగ॥దారయుకు
౧౦౭ బనసూబాపమెట్టిదోయుపాంపన్॥ఉ॥ఇంచుకచూ
పులేనినయనేంద్రియమైకనంభవృత్తిజీవించుచుటకం
తెదేహముఘువిన్ విడనాడుటమేలటంచుశిక్షింతించు
చునుండుదుర్జనముదీనతమాముకనేత్రముతగటా
క్షించగదయ్యనీచరణసేవకుడన్ మతియాతనాభవా॥
౧౦౮ క॥అనుటయునేసునాథుడుదయావంతిభాషిసలో
జిపెత్తియంభునివశనంబుపైయిడగనుంగవకంజ్వలదృష్టి
పొందువంబనుగతమయ్యెగాఢతిమిరాతిమొగిడ్డిన
తమ్మికంశుమందునికరణానుషంగతివమొజ్జవికా
౧౦౯ సముగల్గునైవదేన్॥ఉ॥రానవిధానుడులోచనవికాసము
గైకొనినంతసల్లినాపూనినుసర్వలర్శనాసమేతశుభా
ంగునివ్యక్తవుండలోభావవసంతసద్గుణానితాంతు
నిధాంతునిగంటిచాపసంతానముదూరమైపని
౧౧౦ ంయనాకుభవత్స్వపగల్గుభద్రముతే॥క॥అనిపొంగడుచు

మరియంతరానం। దనుపాదములకు బునః ప్రణతి జేసి ము
దం।బున శిక్షానిత నదేశం।బున కాంతండరిగె నంత భూసు
౧౧౧ రవముఖా ప్రీ॥క॥ మరియిర్వాడు కుశిష్యులతో। జరికోయను
నగరమునకుజను దెంచి తదం।తరగత సుజనోత్తరము
౧౧౨ నా।కుంకు కృప జాల్ని సోవదేశమొసగెన్ చెలువ॥చ॥ లసరు
దనంగ నెక్కడు గలండతడే సునకు గురుశిష్యుడై।యొప్పసెకవా
డుకాలగతినింతరు జాఘర పీడితాంత్ముడై।మసలదద
గ్రుజన్ములు సమగ్రపరాత్పర భక్తియుక్తమా।నసలగుని
౧౧౩ శ్చలితంతులు మానం బులజెందిన గాంధులంబున న్॥క॥ అను
గుణ్ జుష్ట మొకానొక। జనుని బిలిచి నీవు గమన సన్నాహ
డవై। చనవలయు నెక్కాటున నిఁకనిచ్చ వెంకవా తన్ జెప్పి
౧౧౪ యుదయింజున్ న॥చ॥ దుస్తర రోగసంకటము తోలసరుండు
ప్రసింపుచున్న వాడ్హస్తబలంబు కల్మిని పుడంచుకయంబున
శ్వరబోయి యిరాఁక్రుస్తవనీయ సద్గుణా ధురంధరు నేసుల
లాటుదేశవిన్యస్త కరాంబుజుండవయి యరాఁకరము ష్ట
౧౧౫ తిలంగజెప్పు మా॥క॥ అనిలసరుని తో బుద్ధిన।నన బాలు
కులు నెగిడి పనిచిన న్వాడురయంబున జని యేసు
స్వరూపం।బున కాంత నిగాంచి భక్తియుక్తమున బలికెన్॥౦

౧౧౬॥క॥ దేవా నీ ప్రియశిష్యుండై వెలసెడు లసరుండా మయాతిన్
సొగిలెనం।చీవృత్తాంతము జెప్పుటకై వచ్చితినని నవానికాతం
౧౧౭ డనియెన్॥క॥ దవ్వనకయాలవచ్చితి ఛివ్వరు బుత్తెంచినార
లెక్కడిలసరుం।డవ్వలజనుమయాకవా।గ్రుష్వకనాస్తాల
సొరికాలదిన్ చెలువన్॥వ॥ అనివిని జన్నన బోధునకుము
౧౧౮ ల్లక సాఖ్యుండిట్లని యె॥చ॥ భువనజనావనత్రప తబూ
నివినీతి దయావివేకగౌరవముల కల్మిరోచిన పరాత్పరుం
డాశ్రితుడామయాతుర్డా।టువిని యొకింతయుఁగ
టకటన్ బడకెక్కియు పేర్మి బుద్ధిలో।దవులుటయో మహాత్మ
౧౧౯ యుదిక్కైవతభావ మినీకు సాంతగన్॥చ॥ అనుటయుజన్న
నబోధుడను నంతతి కాలసరుండు రోగపీడను విగతా
సుడైనమగుడన్ బ్రతికించి నిజానుకంపభూ।ప్రణుతివ
హింపజేయుటకు బన్నిన చందముగా కమానసం।బున
జనరక్షణార్థమతబూనిన మెటికపేర్మిగల్గునే॥ అంత॥చ॥
౧౨౦ అసత్యశుకేసునాంధుడు నిరాదరభావము దాఁపనక్క
టా।లసరునితోడ బుద్ధి నసెలంతలకేమని సెప్పువాడవై
క్రసపురుబాంధరాత్రిఁగడగాంచునతండెతులంచుడిం
తదే।మసమరియాత్మ బుద్ధి జడివన్ జనివాడల వాతన్

౨౧ జెప్పినది॥ క॥ విని లసరుని తోబుట్టువు। లనుపమకరుణాభిరా
ముడా స్వామియుపై। త్వరనెసెనకట నింకిటు। ననదలువూ
౨౨ బోరింట్లనె కెవ్వరాస్పదము నుచున్॥ క॥ వగచురు బిల్లగ గప్పిదె తె
గులు నలసరుండు బ్రతుకు తెరువెరుగక మేన్। జగతి దొరెగె
గాలగతి దా। లగ ద్రోంయగ నెత్తివారలకు దరము గునె॥ ఉ॥
౨౩ అంతగతా సుత్రైపడి సంయాత్మసహోదరు విూదప్రాయి
య్యుంతలు వమ్ము గండెరచియుంచుక సూదవుపల్లవేలతో
నెంతయు నల్లనూని తప్పు ఘొమొనరించి ననేర మెత్తివో। యి
ంతడు రంత డుక్కి ము సహోంతు మె నిన్నెద బాసితమ్ముదా
౨౪ గ॥ ఉ॥ అక్కట్టియుంచు కేవుర కొకప్పుడు వక్కవ బిక్కబిల్లని।
స్రుక్కునసేచిన్ మేలు నకు నాపద కర్వ్యారు దవంచు బాంప బెంపె
క్కితి మూక భాష్యలకు నిత్తు సహోదరరత్న మెవ్విధిన్। దక్కె
దవంత్స్ర పుత్రులుగ దంగి నినుం గొని శోవుచుండగన్॥ చ॥
౨౫ వెలదుల మేమనాథలము వెంట్రుకయూతగ కొండదూ
కగా। దలచినవమ్ము చోటులకు దైవముంతో దయిరా
కతమైనే వలనవసుంధరన్ బ్రతుకు వారము వమ్ము దని
న్నుబాసిరి యుం। తలజడి వచ్చు నంచె రుగ మైతి మయాంక
౨౬ లనైన నక్కటా॥ ఉ॥ రోగభరాతి నిప్పై నెగల లో మునుబు

త భిషగపిన్తా షధి। రామోంగ మునన్ దిగుత దొరగియుండ
రా రోగవు పేరి మిత్తియాలాగున నిన్నుమింగెనె తులన్ బ్ర
తికింపగనె తున్ మయ్యా నిన్నెగతి బోవు వారమిల నెవ్వరు దిక్కి
౨౭ క మాకు తమ్ముడా॥ ఉ॥ హాయని వారలిక్కరణి నాగకవట్టు
ము పొందికొంచు గెత। దోయి శిరోజము తచ్ఛదరితూలగ
దుర్దమ శోక బాష్పధా। రాయుతనేత్రులై పురపురన్ విల
పింపుచునుండ బుట్టువులతో। దాయగవచ్చి కూరిమిగ దల్లా
౨౮ న నల్లన నూరడింపుచున్॥ ఉ॥ ఆయువు సెల్లి జంతువులయం
బగు నిక్క పుటుంచు బల్కునై। యాయి కవాక్యముల విననట్టు
మ్మ పరాత్పరలోకసాక్షియే। లాయు తమ్మైన వాడు మర
ల్ దనవారల డుంకిరెంతి కెన్। దాయుగరాడు వానికి
౨౯ మనంబున నెవ్వగ బూననేటికిన్॥ తే॥ స్వామియానతి కైకొని
సత్వరము గ। నన్యలోకాభివాసుత్రై నప్పితమ్ము। డింత రేయుండ్రి
న విూ ప్రాంలక్కిల వచ్చు। మానవతులార శోకంబువూ
౩౦ నరవన్నా॥ చ॥ అనుచు ననుంగు బుట్టువులతాం గుల శోక
మొకింత మాన్పి చ। చ్చిన లసరున్ బదిపిపా తు జొసి బహిర్ధ
రణీ శిలాసమా। ధిని విపిపాంత సెక్కసిలదెచ్చి ఘుటించి వు

దిగ్విషాదవేదనదురుఖిల్లు మగ్గురలదారరు దెంచిరి
౧౩౧ విటికంతటగ్॥క॥ కతిపయవాసరములకలప్రుతరచరిం
త్రుండు మరియు కొమరుడు శిష్యప్రతతికనులసరుదసు
౧౩౨ విరపితుడరొబ్బగ్ మరలవానిసేబ్రుతికింతుగ్॥క॥ అరుగు
దములరండు తత్పూరవరమునకి పుదనుచు నతడు వారల
తోసత్వరముగ జనియెద దంతట॥క॥ కరణామెనయరుగూ
౧౩౩ మిగ్ లెంతఘనమోతలపగ్॥క॥ చ్ఛాత్రులయుతంబుగ
బరమపవిత్రుడు కరుణాత్మమావివేకనిధిసుచారిం
త్రుడు మరియాతరుణో పుత్రుడు తన్నగరిమాగనమున
౧౩౪ వచ్చుటయుగ్॥మ॥ వినిరయ్యాంతులనుంగరు జిన్నెవరు
లతోవిస్తృతవేణీ భర స్తనచేలాంచలమై వెసంజని జగద్గు
రుత్రాణాపాదనౌనసుగ్ నునిగ్ గన్గొని రాత్మజోదర
ఖోంగప్రాప్తగాఢవ్యథా జనితాన్సోదకపూరితైక్ష
౧౩౫ ణాసరోజయ్యెందువైదీనతగ్॥చ॥ కనుగొని డాసి తత్పద
రయుగంబున ప్రాలి మహాత్మ ధర్మవర్తనుదకలంకమూ
ర్తి యగు తమ్ముని మత్తె మొంగాన త్రోచి పోచున వతు
లోకవేదనన్ శ్రమింపుచు నిమ్మెయినున్నవారమో మునదగు

మామనంబుల మహాకరుణాపలములతగణింపగగ్
౧౩౬॥చ॥ కరుణామెసంగితంథునకుంగన్నులచేసితిపెక్కులాశ్రి
తోత్తరశుభదంబులద్భుతపుకార్యములెంతయు వివేక
సాధ్యములు ద్వారలసరయుండు మాత్రమునిరంతరయుష్మ
దనుగ్రహా మహాద్రై పరగగ లేకనాయెమెదబాసి దివ
౧౩౭ ంబునకేగెపోనతగ్॥క॥ అనిభోరున తనసద్భుఖ మున
కన్నుల వెంట బాష్పములుగ్రమ్మగ నంగనల డలవారికృ
పజనగాననాశ్వాసించి మరియు క్రొత్తుదరిఫ్ట్లనియెగ్॥చ॥
౧౩౮ కటకటయాలనేక్లెదరుకాలగతిగ్ గత్ర్యోయువారలెం
తటుగలరమ్మ మీయనుగు తమ్ముని దైవశరీరముల్వినా
టనివసింపజేసితిరొ చంర్ప్ర అభూతముఠంతుబోదము
మ్మటకనివారి దోడికొనిసాగెకృపామతిశిష్యులయుక్త
౧౩౯ దైతో॥ అరుగునప్పుడాతడెంతులకనుగుచుత్ప వెలుక
డెదురనిల్చికేలెత్తెద్ధియకలు పాత్తా శుభగవారిత్రయ
ల్లదె చూడుమనుచున్నే సునకుజూపెలసరు శిలాస
౧౪౦ మాద్ధి॥తే॥ అంతనచ్చొటకరిగితదానశక్తి తోపలము
పాశ్వనమునకుద్రోయుడని చెంతగలజనులకాజ్ఞ

నెంసగవారలుగరాజ్ఞావయులమొగిచిభక్తిసన్నుమితో
౧౮౧ గబలికిరపుడూ॥క॥లసకలనికేళిబరంబుపలసమార్గనా
ల్లిదినములలకుమున్నసభూవసించుంపజేసివారికిబా
౧౮౨ గత్రసగించితిమొక్కచలపబారలకుండరగా॥క॥ఉపలములదా
లంగద్రోచినానిపుడుశ్వదయాజ్ఞచేబహాగనవముగుతోర
పుపూతిగంధమునపుడునపరిమితదయాస్వభావుడాతం
౧౮౩ డనియెన్గా॥క॥వెలపటికపూతిగంధం।బాలయుడునామాట
నమ్మియుపలంబుగెలం।కులద్రోయుడనగవినా।రలటుల
౧౮౪ గా వింపకనికరంబిగురాత్తన్గా॥చ॥లసజుడరూపమావన
కళావిభవంబునవేచిరమ్ము నెక్కసమగుశోకబాధకడగా
ంచిపృథివ్యసహోదరజనా।దిసకలబంధులోకవుం
మదిమదమొంతనటంచుబిల్చిగా।విసజనుడెంచిరాత
౧౮౫ డుకవిపుత్రమానవిభావిశ్వాసిత్వ॥ఉ॥సన్నుమిపదాబ్జ
ంరుపృవునప్రావిశుభోదయనేకటాక్షువీక్ష్యామ్పత
జేచనాప్తిభరయుండుబునజననంబుగనైనాకివనియ
ంతనేసుగునాభ్యంతమునిన్ననిశంబనూనని।ప్రామతి
౧౮౬ బూజసేయుజనసంపుముజెందదుపక్షకత॥క॥అని
లసకుడుబలుతెరగుల।వినుతింపమనేసునాథువీడా

The Summary of the Gospels

సవాబా।దినిఖిలబంధుజనముతో।జనిరొంనిజావా
౧౮౭ సముననకలసాజన్మనిధి॥క॥భృశములభ్రుతంబుల।నాదు
గుర్కార్యంబునేసునాథుడుబెసెగ్।మిదినినవింయున్నరరమి
౧౮౮ రయాదారిభితరంగములుధరావరముఖ్య॥చ॥కడు
క్రైపనేసునాథుడుదకంబులనుత్తమశిష్యపాదముల
గడగుటవాలిలోపలనెకండుడురాగ్రపాదిశికా
శిచాల్పడుదెసకేగిమాకుసులభ్యంబుగనాథునియు
ప్పగింతునే।పదరనటంచుబల్పురుయునత్తెరగిల్లనెరు
౧౮౯ ంగజెప్పెదన్॥క॥నరులకొరకుమ్మవికబడ।నరుదెరగస
మరంమాంతడంతకములనుబ్రాస్తరవారముునా
డుసనియొ।జెరుసలేమునపురికినాత్మశిష్యసహితుడై॥
౧౯౦ ॥చ॥తమకుపకారహితులముధన్యమునైతగుకార్య
సాధనత్పమతవివేకసంపదమెసంగినవెళ్ళురదంచు
వాతనశ్రోత్రములబడంగభక్తిసహితంబుగవచ్చి
రివెనవమ్మగా।ర్రవముగకాంతదప్పెదురుగానల
౧౯౧ గానాంగరికులవముదంబునన్॥క॥అరుదెంచియుజ్ఞ్వాలరి

లిరులాతనియుడుగు దవ్వులకు మడుగులుగా। ధరబ
రచిపరస్పరతను। పరిధానములధికవృత్తి పరతర్ణ మరియు
౧౩॥సి॥ కులశిలములబాగత్తులు గన్న మరియంకుసుతు దవ్రె షా
తమినశంభగచరితా। కను చూపువేకబిత్తుపుకూడుగుడు
ము జీకునకున్నె త్రములాసంగిన మహాత్మా। రుజదాష్ట్రవృతు
డగునిజసిష్యులసరునాకసు వులిచ్చు నకరునా త్రర్ణవ్రాదయ
పావత్రియుడాలంగబ్రుజకుసుజ్ఞానంబు। జాశ్రగావింబి
౧౪॥నపుణ్యముతిర్ణ॥తే॥ వినుగనుంగొంటి మఖిలశోభనము
లాంఛనారమని స్వామినేన్నచునాశకేశవా ఖిలరుమ
క్రిబూనిహర్షంబెసంగ। నతనిదారద్వారిపురిలోనికరి
౧౫॥గిరంతు॥క॥ మానవులాన చుర్నసత్కృతి। తానలరెడు స్వామి
జూచి దుర్దిశరసంతానము తుకనుదుక్రంచు। మాన
౧౬॥సముసజెనగుదురధిమానము పేర్మి॥ ఉ॥ సాధుజనాం
బకాంబురుహచండకరుండతడవ్వహాత్ములే। జోధి
కతావినిర్జితమై జనకృష్ణదనానసంభ్వదు। దర్మిజత
మంబుబోవుననిదుష్టగురుం ప్రకరంబునెవ్వదిన్। గాన్రధమ

౧౭ లపర్ణనీతనిదిరాషిరాతుగాసెనరింపజొప్పడున్॥
౧౮॥క॥ అనికపటబుద్ధి మరియాతనయుని డిగటాపున్
వెరపుదారన్వేషింప। పసెకంఠందగ్రన్నొరొమ్ము। రుసువగు
౧౯॥పె॥ సహస్సుదవ్వుండందరతారర్ణ॥ ఉ॥ యుష్మాతలమందుగల్గి
నప్రజల్ బాడవాటుకొంకండు జెప్పుతె। ఖ్యాతియటం
మబల్లబాలుపారెనరుల్ బ్రతుకర్ణబరాత్పురున్। దా
తతలీలజేసిమనుజాకృతిబూనివిపత్పురాన్వితుం।
డ్రైతెగుబోనిజంబనుచునాతనివాక్యగతార్థనిష్ఠ
౨౦॥వెబ్బె॥ ఆ॥ వాడు చెనటిరొమ్మె నవానిసెరబరాత్మ। రుండ
ఖండముర్తిక్రోధమానసులగు దుష్టచేశకులువిన
బలికించెసత్యభాషణాంబు శాంతహృదయు॥ అంతు
౨౧॥క॥ సన్నుతచరిత్రుడాతనాపన్నిధ్దరు శిష్యులందు బాలి
శుడాకరుం। డెన్నదగడు జూడాసను। డెన్నగు నామ
౨౨౦వయిన వాడు చెనటిగురుపులర్ణ॥క॥ చెరగజనియుల్లా
సునాన్నేరుపుమెయినేసునాధుని గురుకరుణా
ధారువెసనప్పగించెద। నాశసితరి మాకుదేశ
౨౩॥క॥ రాత్రణలారా॥ ఉ॥ ఇప్పుని మాకునిష్టము

గనే సెనరించెదగా నిర్మలకర్త| జెప్పుకుడీరహస్యము
దనిన్ వినగూఢదారుణమదాత్మకున్| మెప్పుగనిత్తురీ
మియనవీకునేసంగెదమంత్యువేద్రవెల్ల| ముప్పదివెండి
౧౬౨ కాసులనిపెందభృతంబునవారుబల్కగన్॥ క॥ వాని
కినాపతితుఁడుతనప్రాణసమునబాంగిమగుండమ
రియాతనయు| స్నానమునకేగియెమింతయు| దానెరు
౧౬౩ గనివాఁడుబోటెదరిగనుచుండెన్॥ చ॥ తనకారకాత్మ
శిష్యుఁడుపదంపడికీడొనరింపనెమ్మనం| బునదలపో
యుటన్ గుణసమూర్జితుఁడాతఁడెరింగితానెరుం
గనియుతులూరకుండెననగావినిమల్లరసాభిధా
నుడం| వయునికులసాశ్వతావునకుమోక్షకరం
౧౬౪ బులుభక్తియుక్తినున్॥ చ॥ బందయికిశిష్యుఁడైయెరుస
పశృకువెంకివిప్రాజనస్తుతులే| నియతిఘుశింప్రభున్
సుమతిలీలనజించియెహోమునకుకున్| శయుమునగీడు
గోరెనెవిజాతిదురాత్ముఁడువాఁడుసజ్జన| ప్రియుడున
కునమ్మరాడుపృథివిన్ గపటాత్ములసంత్రమాత్రమున్|
౧౬౫ ॥ చ॥ బకనిక్షేపాంకటాక్షముననుర్విసమున్నతభోగ

భాగ్యల| క్రైకినరమైభదంబుకలిమిన్ సుదివానికికీడు
గోరువం| చకుడుగరంబుకష్టపుదశన్ సురుపిత్సిగతాను
దైవయోగ| సకనరయరాంధకూపమునుసాడికొనున్
౧౬౬ గతబిక్షుగాలవుతి॥ ఉ॥ కాంచకకీడుజేయుమదిగో
రుమురాత్మునియెసుశీర్షుగా| వించకమిన్నకుండుపిది
వింతగదంచ్రతధీయశాంతమె| ముంచుసుతింతునేనతి
శయుంబుగనవ్విధవాంచునాకెరు| గించువినంగవేడ్క
౧౬౭ మదికన్ బోడమన్ గరుణాపతిమోనిధీ॥ ఉ॥ నావిని
జ్ఞానబోధమునినాథుడుమల్లరసాఖ్యబల్కుము|
తాన్ పవిపాపమోక్షగసమంచితభ్రాతదయాంత్రన్
మానసుం| డైవసుధన్ జనించినమహామహుడాక్రే
నిక్లైనెనినిం| దాప్రతమ్మైకారంతబడునాతనిశాంత
౧౬౮ వివేకసంపదతా॥ క॥ కావునఋభాబాసునియదిభా
వమెరింగియూరకుండెభవ్యుఁడతఁడుభూ| దివతిలక
యకనవ్వాడవృత్తాంతమువినంగనగువినుపింతున్
౧౬౯ ॥ గి॥ అంతగురువాసరముననుమహాసుభావ| ప్రవిమ

లసాక్షింత పాస్కపండువకు దగు ప్రధార్థనె త్యాగ్గై
సేయదగునటించు నాత్మశిష్యులు బలికిన నాతడనియె॥
౧౨౦౪ ఆ॥ ఇప్పుడిరాజమార్గము నకేగు డువింకె మూకగతిం
బొస్పెకండ్రప్పుడి పూర్ణము ప్పుటసమన్వేతు డాయ్యనవాని
వెంబడిగ్రదప్పక పోరయి యరాభవనానరు కగన్లెని శిష్య
యుక్తిడై। యిప్పుడు పాస్కపండువకునే సరుతెంచెనటం
౧౨౦౫ మబల్లుడా॥ క॥ పలికిన వినియరాతుండా కాసలవితభవనొ
త్తవం బాసగున చటిక్కిరాలు పండువకు బదార్థనం
౧౨౦౬ చెలమిగ్గైసెసి మరలనే తెండనుచుక్॥ ఆ॥ పనుపశిష్యుజ
నులు పట్టణాపుంటాపద్రమున వచ్చుం కలశధరుని పిరుద
బారియయాగ్రహ్ధిపునకేసు వృత్తాంతము వెంరుగ జెప్ప
౧౨౦౭ నాతడిత్తాసంగ॥ ఆ॥ బసగత ప్పృహాసీమ శిష్యులు బ్రె
హొదముల రబండువకు పదార్థమాయింతం బుచ్చె
సిత్రు ప్పుర బరతెంచి యెసునాథునకు వృద్ధులు వారు
౧౨౦౮ విస్తపమెనపర్॥ మ॥ మరియరాగభర్సు ధాబ్ధి శేతరు చి
సమ్యక్తిక్షుసంభాషణా దశడై యెంచ్చుటిక్కే గుచోనెదు
శగా దత్తుండి రాధీశ్వేరుం డురుభక్తిగ్జనుడంచి ప్రేమ్ముకైత్త

The Summary of the Gospels

నరక్తో పాయయుష్మ న్నెపారమమాతిగ్ంగను గాం
౧౨౦౯ భేనెటికి వచియం త్రైనభాగ్యం బునర్॥ క॥ అనుపలుచంతం
బులనే సునుతించి యతండు భక్తి జొప్పదనాత్మైకనివాస
మునకు దాశ్యనిచనియూతని నిలువ నొకడెసర్ శిష్యులు
౧౨౧౦ తోక్॥ ఆ॥ మరియుపట్టియంత తిరునాళ్ళ కంచితం ప్రార్థ
వూచరించెగాతుకము నానాత్మ శిష్యసమితియతి భక్తి
౧౨౧౧ తనుగాల్వనను చుబలుకు పెనికనియెనతడూ॥ క॥ తిరు
నాళ్లకుచితకార్యము మరియకాడుకు జేసెనంటి పెటా
నికులాభీ। శ్వరయాతెరగెట్టి దాసు స్థిరకృప నీవానతిమ్మ
తెలియగనాకుర్॥ వ॥ అనినపల్లరసాధిశానునకుజ్ఞా
౧౨౧౨ నబోధవునీంద్రుండిట్లనియె॥ చ॥ అనఘుడొకండు దెచ్చి
గొరియర్ విలిసత్త్వర వుండలాధిరాబునకనురూపమె
ట్లెటుల జొప్పదజేసెనతండు ధాత్రిచె కొనన ప్రజకైవిపద్ధ
శలగుండిపరాత్పరుడైనతం డ్రికే। నను పమభక్తినిట్లు
౧౨౧౩ విరియాత్త్వ దనంచని తెల్పునై వడిక్॥ క॥ ఇదిగాకయం వృ
హాత్ముడు ప్రదపదిరెయునరించు పనుల పారవయులవి

సెప్పెదనత్యా।హ్లాదకరములు।మదిదలపశ్రీనికవినుము మల్లర
గరసారఖ్యా॥ఆ॥అనుచువెతానికనల్లలరవెూహ్లెంబుంచుకసేపు
సుగుణాముని శేకలాపునే సు।ఘునకృపావిలాసువునముని
గరగ జింతించి।రెండలుగలయుబులుకలాదవబకె॥చ॥అతడతి
నిష్ఠనంతద్రవశాంశుకవుర్గ గబిదార్యెయుంబుపూ।రితకల
శంబుగేలసవరించివుసోగతినాత్మశిష్యసం।తతిచరణావుల్మ
లర్గకడగదానుదలంచితదగ్రగణాత్యనం।చితమతిరాంరు
గరప్రభాఖ్యెదనజెన్నగుసొక్కనిబిళ్ళెంయిబ్లునుర్॥క॥రవ్మనఘుంరయు
న్ఘదిబ్యెప।దవ్ములంసకలముననగళగెరద్గవేడుకనానెవ్మదిసె
డబడకాతం।దవ్మహితుకనియెసవినయాలాపములర్॥క॥
గరన్దవరాశ్రుశులుభక్తింకుష్ఠా।తాపదవ్మ్ములుగడగుటుచితథముర్గ
వనఘుని।వీక్ష్యశకార్యముజెందగ।రాందుమహాత్ముడవనం
గరశగనాతండనియెర్॥ఉ॥ఎప్టిదింయిప్పుడేనురచింయించెటికా
క్యమునీవెరుంగవా।గుష్టికనాడునాడికినకుంథితబుద్ధి
సెకంగెదంగ్యెయి।పృష్టునవిమర్లాంబువులబాదవు
లర్గడగంగనిమ్మనా।నిష్టితలంపునావ్యిమికుదయింరచెనదే
గరన్దవనుసందియుంబునర్॥చ॥అసదృశపుణ్యెదాతడనునార్త

జనాభ్యంయుదానవిస్మనా।రసహితదీప్తిభూభువనరక్ష
కుమానవదేహమూదిస।ర్వసముడ్రైజనించినపరాత్పర
మూర్తినవటంచెరింగిపా।లసుడనేనునీకరములర్గడగించికొ
గర్కనంగపాదవుంటర్॥క॥ఇఖులాసతీకునీకర।పుటములగడగిం
చికొనగజాలదుమాశ్య।క్యభిలాత్ములంప్రుల్లలఘుటన।ప్రుటనా
గర్భసామర్థ్యవిభవకలితుడవగులుర్॥క॥అననేసనునేనిపడ।వన
కుమావులుగడగవాడరవలవదనుచుంబ।క్తినపలుకుదక్రనీ
గరతక్రినభాషలువిహితములుసుకృతిజనములాప్యె॥క॥అడుం
గులునేగళగుటకొండ।బడవినినాతోడనీకుబాలుపొసగదీ
వెడపడుమనగావినియా।తడనియెనేనునకుభక్తితత్పరబు
గరద్ధిర్॥ఉ॥నీతలపిట్టులుండనననింద్యగుణాకరసాదుపాదము
లక్షితులుగూడనంబువులచేగడగర్దగునన్నంయాజగ।న్నా
త్రసుతుండుబల్కువినుమాపరిశుద్ధపాదశం।జాతయుగం
గరంబుదక్కకెలుచెర్గడగర్బనిలేదుహాస్తవుంటర్॥క॥అనిశరధ్రైతక
లశోదక।మునవాతడురాయపప్రుముఖశిష్యులపా।దన
లినములుగడగియనడు।మునజుట్టినశుభ్రవస్త్రముననదడియి
గరాత్తిర్॥క॥కడుకృపశిష్యులపదములు।తడియొత్తినవలువనెక్క
తాపునవిడిచియు।న్విడిచినదిహ్యైరవాసముననొడలర్దాండిగి

౧౭౮ కానియాగు నాకోత్తరుఁడంతట॥ క॥ రాయఘనుఁడాది
శిష్యనికాయమునకు బలికె దేశికతజగదవనోపాయ
స్వామి తమారలు। నాయెడగలదను చునన్ననారతము
౧౭౯ శ్వినీ॥ తే॥ కాని చెదరుగాదె యుష్టిదెనలఘు నిష్ఠ। మోప
దంబులు గీడిగితి మారకెప్పు। డాకరాకరు ధృక్త్రినిము
లజ్జియుటకు నిచ్చగించి వత్తిర్ల్లు డురటంచు గృపజెనం
౧౮౦ ఉ॥ మరియు ను॥ కం॥ అలఘు జ్ఞాన వివేకశాంతము
లమునాత్మ సత్త్వ శిష్యాళికు జెప్పల వాక్యమిరిదజ్ఞుతత్త్వ
దుచితసాధరత్రయాకల్పనా। కరితప్ప ప్రద్రైనెరుంగ
జెసెదుదిలోకసత్త్వముయమానప్రభా। వలసద్విగ్రహు
౧౮౧ దాత్మకొయని యతవాక్య వారవారి నాతఁడు॥ ఆ॥ ఇంక
వినుము నఘుమహాసురకులముఖ్యనందనాఖ్యవన
ములనందుజెలుచ। నడచినష్టి వాతఁడగు డుర్ల్ప వనరిగిం
౧౮౨ తు। నష్టతము ధుర భాషణావులకరిమి॥ క॥ తనశిష్య
జనులబాంచింపి నపిష్టులు వారితోరు ఘుజింపుచుం
నన్నాం। బనియతు దాకశిష్యుండికి। జనుడుదేశికులకు
౧౮౩ దనర్చిజంపుటకొసగు॥ క॥ అనియెను సుబలుకవినితక్కి
నపడు నెుక్కం ద్యుసాధ్వముకెక్రపగగుకిదానరింపదు

జేసను దుదల। జెనటంచు బాగిరిరధికచింతామయుడై॥ ఉ॥
౧౮౪ ప్రాశనవారగించి దురితాత్ముడనందగువాడు జోయె। దు
ర్దేశికసంఘమున నెడతడియువనః ప్రియకార్యకల్పనా। కా
శలమునానియెను సటుజగత్పతియుండనతండ్రియైన సర్వేశు
మహానుభావు భజియింపుచునె ష్మదిశిష్యులుకర్తదై॥ వు॥
౧౮౫ తనకొక సింధువర్ధపద। దారితదుత్తరణాంబోనచినమా
తనఫలపుష్పపాదపలతాపరిశోభివనంబునందనంబన
దగు దానిజెరిరయమారని బాశ్రితశిష్యకోటికాయ
నయునునన్నవిరాకువిడనాడుడు కాకతరింపయంబు
౧౮౬ నఁ॥ తే॥ అనిన వినియాయపావ్వేయుడగ్రశిష్యు। డతని
కిట్లనుగాందిశీకతదాలంగి। శిష్యులందరుబోయినజేద
౧౮౭ నితాత్మ। నిలుతునే భవదిద్య సన్నిధిమహాత్మ॥ వ॥ అను
టయును నప్పహానుభావుండునెడధర్మరాత్రంబునస్త్ర
కవాకుస్వరంబునకుమున్నునన్నెరుంగననియన్నభిరో
ధులతోవుమన్నాటుబత్తైదవనగృతాంజలిత్వైమహా
త్మప్రాణావసానకాలంబైననట్లువచింపనని రా
యపాఖ్యుండువిన్నవించినతెరంగుననందరుబల్కినవి

నిషేంధించియు నెవ్వడైన నెనవుం(డు) శిష్యుల నునిచిరా
యప్పుడు నశక్యుయు యరాంగప్పుడు ననునామంబుల
౨౦౨ యేదగుః తక్కిన వుప్పరు శిష్యులంగనుంగొని తన యాత్మ మ
రణావస్థాంతం బత్యంతదుఃఖాక్రాంతంబగునని వారలం
దోడ్కొని తోలి కొండ దాక ప్రదేశంబు జూపి మీరు స
ర్వేశ్వరు జపియింపుచు జాగరూకులై నిందు వసింపుడ
నివారలక నతిదూరంబగు నెక్క వివిక్తస్థలంబున చ్రు
వ్వేసించి తన కొరకాసన్నంబగు విపత్పరంపరాభారంబె
౨౦౩ తలనతము చిత్తంబున్న నప్పుడే యంతగు ననిశాశ్వతుండనా
దియగు సర్వేశ్వరుప్రార్థించి ప్రార్థనం జేసి తిరిగి నిద్రా
సక్తులగు శిష్యుల మేలుకొలిపి పిశాచ శోధనలు బారియ
కుండ వారల జపనిష్ఠాగరిష్ఠులంజేసి మనోగత శోక
బలంబున దనమేన రక్తస్వేదకణంబులు బొడమ పుడమి
యిడ మగుడ బరాత్పరుం బ్రార్థింపు మున్న యవసరంబు
న దజ్జనెక్క సన్నసన్నుండ రుదించియు తనినాశ్వాసిం
చియుంత ధ్యానంబునొందిన రెంసునాథుండు శిష్యులం
౨౦౪ గలసి సువుయంబుండెనంత॥ చ॥ వరగుణాశాలి నేసుగురు
వారవులునాటి నిశీథ వుం డు దుగునరునికరాంధివా

సవుం నకుర్గొని శోవుటంయన్ను బెగ్గరంబరు దుగ జెల్లివా
తనియు బయుల్వు రతుర్ఖినుమయ్యభూరిని జెనరవుణానొప్పె
౨౦౫ యేమి శిష్యుజన సంగతి నవ్వనసీమ నుండ గని॥ క॥ వయి ననుస్వామిబ(
ట్టియిచ్చుటకనియంతు డొక శిష్యుదతిరయుంబున గుతుడు
జనులకడకరిగననిష్ఠనైయారాతడు తత్త్వదిష్టకార్యోద
౨౦౬ యుక్తు॥ క॥ గురుదుజనులసికుంతులూరకాష్ఠ శిలాయు
ధియుకారు బనుపనప్పురిగొని నందనవనవు నకరుదెంచెనతం
౨౦౭ డు భూసురాగ్రణి వెంటు॥ క॥ అరుదెంచు నప్పుడలకావురు
షుడువారలకు గురుతు బోధనలిపెనే నరిగివుు నుముద్దు
౨౦౮ వెట్టినన రుబట్టుడటంచు మంతనంబు నంత॥ క॥ వచ్చు(
టగని మరియాసుతు(డ్వెరుపడి శిష్యజనులకను నిదెమా
డుం(డవైన వెనన్నవరాతునరి కచ్చుటకరుదెంచె బలసహా
౨౦౯ యుడ్రైకినుకన॥ క॥ ఖోదలకభీతినందరము బోదవు రండటు
వచ్చువారికత్తుదురనెకింత దవ్వునుచునేసనునంతకవున్న
వాడువేగదియగవచ్చి సద్గురుని కైవడి మోగురు వక్త్రమం
గళం(బొడవునటంచుముద్దిడుటయుయుర్ధనువానికినా
౨౧౦ తడిట్లనగ॥ క॥ నెయ్యుడనితలచినవని(యయ్యెనె వుు ద్రోసగి
నను దురాచారుల కుర్(జయ్యనబూపితెలుసంగుతు(
ట

౨౧౧ కింర్త్రి గాని ముదాప్తి నిచటికే తెంచితి వేం॥౫॥ అనియు
గ్గురుతుగాంచితను బట్టి దివ్యరుణ్య త్వాల బూచి వారలా
యుధ్రములూని। రెలవావ్వ నిరోయు నింర్త్యదకు నేత్రైరవచ్చి
తిరనుడు నివ్వని మరింయు కాదు కు। గలదమ్మ పాత్మ నిగదగి
పట్టింకానుటు కరుదెంచితిమ సంగనతదనేను। పట్టుడనా
మూర్ఛగ ట్రాప్తి వారలు వెంటి తెలసిన మాశిష్యు కులము
౨౧౨ జెనంయు॥తే॥ కంతటికి నేననన్న జేయం గదగన। శ్రేష్ఠ యుక్తిం
రెలుదానినశే ంయుడనుచు। నతడు శ్రుతికర్మ బద్ధినంయుద
౨౧౩ రిపడి॥ మురాగ్రహ క్షితి వికటాత్మ వాసుల గుచు॥తే॥ వా
రసేసుబట్టి వచ్చిన జూచి రాయుపము హాగ్రకోపు దగుం
చు। సురియు గాని కరము నదుష్టగురుసేవకుని చె వ్రిదరగి
౨౧౪ పట్టి కుధిరధారలాలుక॥ఉ॥ ఆగ్రహామింత సేయుద
గునర్త్యరుభాషు ధువులఠ బరాత్మ రానుగ్రహా సంగ
తంబులు మనుష్య మనెరా నిరతో జ్వలతన్ను కాత్మగ్ర ఛ
యుప్రదంబుల వియురారకప్పోవను భ్రాంతిగా నిహాస్త్ర గ్ర
నిశాతహాంతి నెరయుంచు ఘుటింపుము తాత్మ పెంపు నన॥ఉ॥
౨౧౫ నాయత ఘక్తి పెంపు ననంతర విప్రుతి మాన భృత్యతే జోయు
తు నప్పురాత్పరు విశుద్ధ చరిత్రు నినాతనరక్ష జోపాయు

84

నివేదమాత దుర్వపదబనువండ్రాకానన్న నస్థులదిః ది
యుతులదబలాత్మ్రలమదియు మనోరధములఠ ఘుటింప
౨౧౬ గద॥క॥ అనిసెడని తాత్మ మరింయా। తనయుం డునయుం వాక్య
సరణితనుబద్ధిన హాన్య నకోపము డిగిచేసురి। యునెరం
౨౧౭ ఘుటియించెరాయుపావ్యుండంతద॥మ॥ ఘునదర్త్య
సను వారికిప్పుడు పరాస్పందివ డిఁ బట్టుచా। త్వనినే
తెంచి దరప్పరాత్పరు గుడిఁ జాలొప్పించ మారత గను
గొనకే నన్నని శంబునే ఝికమిత క్రోధంబు మారుణ జనిం
చెన వెూదంమ నదుష్టకాలము రు కెంచెఁ దైవంబు
౨౧౮ త్తం బున్నద॥మ॥ అనియు ననంత వారలు బలాత్మ్రి మయి
ంచిడి పట్టి కట్టి కాని గురు సన్నిధాన మును కుఁ దెసదాకిం
ద్రానిత్తోయించు బృగిం। చిన నల జూడు లంద రు నజే
కానిక్కేరు ను జోయినిల్పిన। య్యానముని శాంతవతను
౨౧౯ నినాత్మగురుర్వ్య శురాంతి కంబునన॥తే॥ అతనిగనినా
డునీచ వాక్యములె దిగడ్డియుం వనిగురుం యుక్తిం దనగ
నాయుల్లుడము కు। నతని మెూత్రలకుగా నిచను ఢితని
౨౨౦ నాగా। వారల బుజేయునంత నవ్వుంచ కుండు॥క॥ఆ

దల్చిచునెవ్వరుగాప్టి కంచు ధుమానసులం గూడికె శరదపుఖా
౨౩౩ టులు బల్చుచు నిట్టులుండగ ॥క॥ నందనవనిషులను దుజనాస
రదాశహాషు తానికదు వెసకి షురిందరాసూ౹నుండా దరిపల్చి
౨౩౪ రతికి౹జింది దిసలబరచు నతని శిష్యులలోనన్ ॥ ఉ॥ రాంపదీర
తకనిలిచి ప్రస్తుతపు ణ్యోసంపాత్త్రముకశమి౹స్యొయుని నేసు
బల్టికొని మెగడివారల వెన్న దప్పల౦౹ జోయుందురయామ
హాత్మనకు బాండె విపద్దశనేటి కంచు ద్రక్తోయు రుపాదవ
౨౩౫ యంగశితదు దనమశోకపంయుః కనా ద్రుద్రై ॥క॥ గురు నింటి
మొాలనివిచిన౹బరివారికరెలా తున జూచిపట్టు బడినము
ప్రరు శిష్యుదుగాందగు నీ౹నరుండను మక గెవల ప్రజవినవా
౨౩౬ పారియొక ॥క॥ వాశివబశికె రాంయుప౹నె పెరవానిసినిమె
సునెనెరుంగని జంబా పురుష్యునా నరుని వా౹చాపమె తక
౨౩౭ వమునాదు వాలనచరిప్రజ తోడక ॥క॥ అత్తురిజలగెన శాస్త్రీ
దాత్త్రరవం జెల్లదిశల దనపుంఖకమలం౹ జెత్తి రెపుదేసు
జూచిన౹ జిత్తమునంరాయు ఫునుడుసిగ్గు దాలంక ॥క॥
౨౩౮ తలవాంచి నెవ్వమి మునురా౹గల వృత్తాంతం జెరుంగగా
నామదికె౹దెలిపెననిశోక భరమున౹జలజలగన్నీరు దాం
౨౩౯ రంగజనరెమె వహా తాన్ ॥చ॥ అటభ్రగువాసరోదంయుము

నందమవుహాసంర జూదు వెల్లనట౹ శృతింరుయిత్రాన్లపే
దిగింరుగష్టి వపావుపాయిగాం ద్రదైర్యవి౹స్థితె వ్వార్దంయుక
బిలాత నెదిజూదంరుదేశపురాజుప్రాలకు౹త్తతుగతినీ
౨౪౦ ద్రిరొాంచు సవు దగ్రరు రాగ్రహావృత్తి జెచునవుక ॥క॥ అ
రి గిస్తుకియ్యుగృహాబ్రిం౹తరగతుడగు నప్పులాతునకు జూ
దులుదా౹కరు దెంచినపనితత్త్రం౹కరునకు బోధించిపను
౨౪౧ గపగావాడు వెసక ॥క॥ వనిసమంరు వెరింగిపిలా౹తునక
త్తెరగెరుంకపరప దోడనతనకొ౹ల్చునకరుదెంచి ప్రియం
౨౪౨ బున౹గనివారలకిట్టులనియెగారవము సగక ॥క॥ ఇచ్చటి
కివారలందరు౹వచ్చిన కార్యంబు తెరగవస్యము బూనకె
గుప్తినటుల జెపుడనది౹విచ్చెనటి మనస్యు జూడుమద్ధ
౨౪౩ చరిత్రా ॥క॥ వినెడు నారగానిగానముల౹వాగిడికలివి
నీకు బన్నబందిలాసగని నివేగద ప్రజదలచు తలపుల౹వెరొ
౨౪౪ గవులదగించి తనదు బోధకు మరపుక ॥క॥ అనిసారా
చకరుంర్యు౹ఫును నిప్పై కల్పించి జూడకులు లన్యతములా
దినపెక్కుదెరంగుల౹శ్రెపు౹లను వినివినిరొంసునకు బిలాతుం
౨౪౫ దనిరెరెక ॥ ఉ॥ సింధుతరంగసంఘములజెల్చిన వెక్కురా

నినేరవయితే (బంధురవాక్య విస్ఫురణాబల్లగనేపంయి
వీరురజ్జునిబంధితదేహాపల్లవదిరాయంపుగాదనిం
యొక్కమాతుగర్వాంధవయిదాత్మనైనామదికటించని
౧౮౬॥ యెంతంరయిగారులాడగ॥క॥ ఎసాకమాంతుయిబల్క
కభాసురసర్వేశమంత్రపతనస్ఫురితోల్లాసమునసూ
రకుండెవపుహాసురవరంరుతనిశాంతమెంతనిపొగడన॥
౧౮౭॥క॥ అత్తరినిజభాషల (బు) తృత్తరవయ్యాసువలనను
దయింపమిదుర్వృత్తులజూడులుగనితనచిత్తంబదుర్వ
౧౮౮ తథరంబుజెంతగబళికె॥క॥ విచారవిందాకసెప్పనకే
రములందరాకటియూతనిపయిన్ద్రోయంగారాదిత
డునిరుత్తరుడైరపావిలసిల్లుకతననరయుడుమదిలో
౧౮౯॥వ॥ అనిపిలాకుండబళికినవినిబూడులువీడుగ
విశేయరాజ్యపుభూతియుష్మదీయరాజ్యపర్యంతం
బుప్రజలకుడుబాధగావింపుచుండిరుగుచునుం
డుననిమరియుబెక్కుదెరంగులనమ్మహాత్మునిపైనేనినే
రంబులంగల్పించిరుతనిచెవినాటుంజెప్పినవినియుత
ండువీడుగవిశేయరాజ్యంబువాడెనితద్దేశాధీశు
రుండగుపాపాత్ముడేసుకదరువీనిగానిపొందనినయో

గించినవారల్లెగిరుతనిగనియెంతవృత్తాంతంబుసెప్పుడు
యునతండుస్వామిజేసినయుక్తకార్యంబులప్పుడప్పుడు
కివినితత్సందర్శనాపేక్షనలరుచుండుకతంబుననప్పుడ
మ్మహానుభావునిజూచికొండొకవార్తావిశేషంబుల
డుగుటయునతండుసర్వేశ్వరధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠుండైపలు
కకూరకుండిననితండుబుద్ధిజాడ్యుండనియొక్కవెరివట్టి
దొడగించిరప్పురంబుత్తరజూడులతనిదోడ్కొనిపిలా
౧౯౦ ంతునికడకరుదెంచినా॥క॥ అతడనుహోరోదేసుండితని
పయిన్నేరమొకటిరేపుశ్రవగవేకతినిందితిబనిపెగ్రమ్మ
౧౯౧ రనితనిదియుపరాధమెంద్రియేసేత్రింపన్॥సీ॥ సర్వేశ్వరునిమ
హాత్మవనిచిత్తంబునకారాగృహాస్థితసర్వులలోన
నెక్కనివిడుచుటయుచితంబుగావునదొల్లనవీనివదల్చ
వలెనవలదనియూజూడకులుబలుకుయుక్తులజోధిం
పనతడుడుబున్ధిదవివిబరబాసనెడుదొంగబంటుబో
౧౯౨ దోషించిరతనిభృత్యులకప్పగింపతే॥వా॥ రలరెవ్వసుమే
నివల్లెయుసడప్పిబిమిగలత్రాక్షరాతిగంబవునగట్టిక
డిమిత్రేశిరిపటుకశాగ్రములత్రేటుత్రేటునకుదాత్రి
నెత్తురువెళ్లిగురంతు॥వ॥ మరియుబరిహాసకరూపంబు

గాంపారుసడచిన చెయ్వుల తెఱంగెఱుంగించెదా॥ఉ॥
౫౩ రికంటకపాళి వుండనవుగాం దలదాఁకి చిప్రాతపట్టుడా
తాకింపెవుమవేన గప్పింతెలు కకేచర దండవు చేతికిచ్చి దింగ
ంపిమిరాజు నీకారకుగాని దె ప్రిుక్కెట్టుఁ బంచు క్రొమ్ముకట్ల
చాళ్వెంటనెమోవఁ గునందు మిసివేమకు బెంపలు ప్రేతు
౫౪ రకుదృతిన్॥క॥ వెండియు నాతని చేగల। దండవు దారూ
నివడిన దల్లుచు నిదిగో। దండవు గాను మని ప్రేతుర।ఖం
౫౫ డక్రోధమున వివుర దువులుగ ట్టిన్॥క॥ ఇవ్వుల ఘుమువెల్ల
ఘువసోం।త్తుచరితుఁ బాధ ఞెప్పుగా బలుమకున।ప్పుడ
జూదులలో నెక్కడు।గతు కటువంన దచ్చెనంతగతినా
౫౬ లిత్మకులోఁ॥క॥ తడయుంగవల దుమారి।చెడుగుణ గాని పో
యిన్నివచేరిచి మామా।కడిమి మెరయు జీవమున రంద్రె
౫౭ బడబాపుడటంచు వారు బ్రత్కుల బలుకన్॥ఉ॥ నెన్ హావిర
క్తిజూదకులల చిత్తగతాగ్రహవుంత కంతకాం।చ్చెవాం
తి గాన్నపాతవకులియున్ని గుడదగని యుప్పిలాంతు డం।తోని
హామువూనిరిచ్చపడితానుస భాష్పవిసుంద తద్వరా।
రోహాసునీతి బంపనెకరుండకుదించె ఘటుండు ప్రా
౫౮ రలకున్॥ఉ॥ వచ్చి సునీతి బల్కునన వశ్యచరిత్రుడతండు సజ్జ
నులోమెచ్చె డకార్యము తానెరవు మెటిమహాఫవహుండ దక్షి

పాంనికె విచ్చు దలంపకాంతిన్ బారయింతు తెజూదులబోధ
వినలన్ గ్రుచ్చి సుధర్మ తత్పరుల కుండగునట్టి కడింది నైన
౫౯ వుతో॥క॥ అనితనవంతులుగా ప్రేమ।లనిచినితో నిలంకు
లంగలసుజనుత। విన బలుకువంటించు భవ।ప్వనితాం మునోసె
౬౦ ప్పిపనుపవచ్చితిననఘా॥చ॥ అనుడు బిలాతుచేగడగి రయం
బునఁ బులన్ గొరమాని సత్వయి।యిచ్చును చితకార్యమున్ సలుపనా
త్మనెడంబడమాకె సెల్లిగా।కనినయు తప్పురుండగుచున
తిపురంబునకేగి ధాత్రి సజ్జనులవునొఘ్నిముతో గదియం
౬౧ జాలవు పాపపు చింతలారయున్॥వ॥ తదనంతరంబునడు
వూర్గణ ప్రవర్తకులగు జూదులాక్రబ్బాఱంబగు స్వీవం
ప్రాకు సాస్వమిభుజ పీఠంబునందిడి మోపించి కొని చో
రద్వయంబుతోనె మువ్వురశిక్షించుటకు కపాలపర్వతంబు
నకరుగుసమయంబున జీవమాత యగు మరియాదేవి
స్వామియుం దత్పుంతభక్తిగరిష్ఠంబైన మనంబు గలయది
౬౨ యును నై పుత్రమోహంబున శోకంబు జెందె। దోడన తత్స
హచర్యలగు నాంచరిందివ రాత్తుల వృత్తంబున రోదనం
బు జేయుచు వెంబడిం దిరుగ మ్మహానుభావుండు మా రుబెరు
సలెంబను పురంబు నంగల వధూజనంబుల కోరకు మా

బిడ్డలకారకు శోకింపుండని యరానతిష్ఠునని జ్ఞానబోధ
మునీంద్రుండు మల్లరసాఖ్యునకుంజెప్పెనని పర్వతాఖ్యు
ండదు జ్ఞానఘనాసుకునకుంజెప్పినయతం డప్పలిప్రత్తాం
౬౩ తంజెప్పెసెల్లైననింరుడుగుటుంరయుసు॥ము॥ సతతోత్సా
హాథురీణామానసకళాసర్వజ్ఞగాంభీర్యని। జితరత్నా
కరవారిశ్రీతుస్సరగవిశ్రీతప్రతీకాశభా॥ సితవిస్తాణాసవా
రివర్ధితవిపశ్చిల్లోకచూడామణి। శ్రితిజానీకసమష్టి
౬౪ రత్నానవరతాశ్రీనిత్యసత్యోదయా॥క॥ భూమాద్రిధైర్య
స్ఫూర్తస। త్త్వమునపరాత్పరకథాసుధారసలహరీ। నిమగ్న
హృదయవిశ్వ। స్ఫుర్తశభువనైకసకలసంపద్భరణా॥ స్రగ్వి
౬౫ ణి॥ అంగనానూనబాణాసనాసేముష్టి। సంగసంగీత
శాస్త్రప్రసంగాదరా। వింగితస్వాంతహింవిప్రతీకాశ
౬౬ శో। భాంగవిద్యుత్సమేతాలయప్రాంగణా॥ గద్య॥ ఇది శ్రీ
మత్సర్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససాహితీధా
రీయుణయాత్రేయగోత్రపవిత్రవంగశ్వగిరితిప్పయా
మాత్యపుత్రసుజనవిధేయయానందాభిధేయప్రణీత
ంబైనవేదాంతరసాయనంబనుమహాప్రబంధంబునం
దు తృతీయాశ్వాసము తత్తత్త

89

౧ శ్రీనిలయభవనదనిజభర। ధీనుప్రసాధునకళానిధిప్రతిమానా
మానవితరణాసువాల్లభ్య। మానితచిరపుణ్యోదాసమంత్రి
౨ పరీణా॥ తే॥ అవధరింపుముమల్లిరసాహ్వయునకు। జ్ఞా
నబోధాఖ్యమునికులసార్వభౌము। డిట్లనియెనంచు జ్ఞాన
మహాసుకునకు। బర్వతాఖ్యుండు సంప్రీతిబలికెనంతా॥
3 ॥చ॥ అనఘజనావతంసవినుమాసచరాచరలోకశత్రు
గాం। బునకువసుంధరం జొడముప్రఖ్యాతమయునమరింయాసు
తునకుమనం। బునదంయుమారిచుగుర్రరుసమయాహామున్నేవ
కుదాంచిబాధచే। చినంయదియాంచిగానచటుజెల్లినవా
౪ తనెరుంగజెప్పెదన్॥ ఈ॥ అంతకపాలభామిభ్యదుపా
ంతసమున్నత్త్తైలారకాననా। భ్యంతరసీమకేగిమరియా
ప్రముదాత్మభవోన్నతస్వదా। రంతరసంస్థితంబయినయిప్పె
నుభారప్రస్లేవడించియు। క్రింతదలంపకట్టియుక్రత్యముటు
౫ ంచనిజూడులందరుశ॥ మ॥ కుటిలభుజ్యాకుటిభీమస్థాలతా

లుమైత్రీక్రోధాప్తితేజకిపరీ|స్ఫుటగాం త్రుర్నగకులనోక్షమాగు
ణాగరిష్ఠుర్ణస్లేవకుర్ణదాంచిరియు|క్రతువాంస్తాంప్రులశా
తకంటకవయుంఃఖండాళిసంధించియు|త్రుటప్రైహాషంబు
౬ ననిల్వనాటిరదిగోత్రాంనిజగ్రామనీ॥తే॥అతనికిరు
చక్రిచోరద్వయంబునవ్వి|ధమునజెనుభారవుగుల్లేవదా
చిరదల|కుండగరపాదములనయుఃఖండములునిశా
౭ తములునాటిరాత్రిచేసంచరింపా॥చ॥పగతురచాత
స్లేవబడిభారపునెప్పిసహించియూభృశం|బగుదురవ
స్థబూడకులులజ్జతనర్బారయించినారలో|వగడ
గునయ్యతత్తదపరాధమువెన్నకాకింతభక్తిగ|ల్మాగిచీ
భజింతునీచరితములెవుదిమజ్జనకాపరాత్పరా॥ము॥
౮ అనిలోకోత్భవసంస్థితిప్రళయకర్త్యాభాంగ్యశత్రిత్రమా|
ఘనశార్స్వన్నతుభక్తమండలమునఃకంజాతసంజాత
నూ|తనమాంర్వకరుణిరనిమగ్నగళనాధాశేయుస్వే
శ్వరుం|దనతంత్రిన్మరింయాసుతుండునియుతిన్ప్రార్థనం
౯ చెనీచాప్పునన్॥క॥అనిసర్వేశ్వరుగరుణా|వననిధిప్రార్థిం
చునేసువచనంబులూకుర్|గనిసెమునంబునగురుచు|జగ
౧౦ నులాతనిదెగడిక్రోధసంరంభమునన్॥చ॥స్ఫురదనుర

90

క్రితోబరులక్రోచుబరాత్పురుడవ్వయుండుడు|స్త్రరవిపదా
త్రిజేష్పడినదన్నవిజాభయువాంశ్యగాత్రతో|స్వరుయుగళంబు
బ్రోచుటకుజాలదాక్షోయనిబూందువెల్లబోఫ్రిరిమరింయాత
౧౧ నూంఘుదిలకించిపరస్పరముణోరెయాక్తలన్॥తే॥అంతదా
చక్రిగలతస్వరాధమండు|జగముబ్రోవంగవచ్చినస్వామివే
నినసునిముర్వేగరక్షించికొనగదగున|టుంచుబరిహాసకం
౧౨ బుగానతనికనియె॥శా॥ఆదుభాషలుసూచికాయిత
ముశ్రైయాత్రశ్రుతిదాపరము|ప్రోదింపన్వలచక్రితస్వరుడు|
బల్కెన్వానికోరిదురాం|త్మాదిష్వప్రతిభావిభాసిశ్రీతహ్వా
ప్రుదాన్నాంతరధ్వియుక్తనాం|నాధినాథనునిట్టులాండుదురి
౧౩ సన్మానింపకిష్టున్॥ఉ॥దుష్టగురుప్రజంబులుకతో బె
నుభారపున్లేవజెపన్ను|త్ర్యష్టవిపక్షవర్గబాంగులునిష్ఠిదయా
నిధిభక్తమానసాం|భీష్టఫలప్రదాతభాంగరెక్రివివేకమెుకిం
తేకరియో|కష్టనరుండరియుట్లుబలుకన్దగునేపరిహాసకం
౧౪ బుగన్॥క॥రంపుణ్యచరితుభూంరిక్ష్య|పాంపరమానసునిగూ
చిపరిహాసముగాం|నేపగిదిబలుకునాలంక|రూపరకలం
౧౫ డుటకునప్పారుపునాకాదవెన్॥ఉ॥రూపరిసత్రిభక్తుల

సరుఁ బ్రతికింపఁడే చేకువానికిఁ జూపునె సంగడి రాలుకుకచా
ప్పునగూఁపఁడే సుస్థిరానుకంపా పరబుద్ధి శిష్యులకు పారబ
లుండితడే మిసేంరుగా నోపడు దైవ రోగములను గ్రవిప
౧౬ ద్దశకుండె గాకిలఁ॥ ఉ॥ వికవెంయుఁ గడంగి పృథివిఁ వుంసు
శేంరులనపుంపు చిప్పు పెఁ గాకల బృగ్గపేఁ దారగు కాలము
డాంరులుటగాంచి నెమ్మదిఁ బ్రేకపు శోకమూని పలవించు
చుసర్వ జనైకపూజ్యుఁడిఁ బేకుల నిత్తులాడదగునే వివరించ
౧౭ పకాకింత దుర్మతీ॥ క॥ అనివాని దగడి మరింయూ తనయు
నిశ్చదతరరంయూసు భావనరాశిఁ గను గొని దక్షిణాపార్శ్వ
౧౮ ంబున గలత స్వరుడు నియమము నిష్ఠని యెఁ॥ క॥ వినిపరిహా
సకోక్తులఁ గోనిమర్మల వ్యాదంయుకి నుకనూనక కరుణా
నూనాంతరికరణాంబున గానందగు నితని నివ ఖండళ్ళా
౧౯ ంతిఁ॥ ఉ॥ పుష్టితుయూడిగా సలుప బూనితి గానిదురంత
పాతకం బెట్టి దాపుగ్ర్వేం నెరుగనింతకు వ్యత్యపుసేరన
క్రటూ యిట్టి దురాత్మునం దలపు పెంతయు నింయదిరాజ్య
మేగియుపృష్టునని స్పవేడెదర్ప్యపానిధియుం భనిరీక్షణాప్రదా॥
౨౦ తే॥ అనిపరాస్తంది వినయువాక్యములనిట్లు దస్యు బ్రార్థిం
ంపగను నాసుధారసంబు చిత్తమున బాంగిజారలనిడ్డి

ంచివానికని తెంమరియూసుతుండు సాహాదఁ మెసగ॥
౨౧ ॥క॥ వన్న పికిక్షేటువేనిసమున్నత నిర్వేణారాజ్యములను సా
తోడఁ జెన్నెసగి దప్పురాత్ము రుపన్నన గనినెగులు వూను
౨౨ వూమదిలోనఁ॥ క॥ అనిమ ధురప్రణాయూలాపనింరు
తిసతతత నిద్వేచెఁ భావుకముతు పేం దునుదమంరూప
దకు నెగులెగా నకాంతాఁ జనావనంబె కోరుదురన
౨౩ ఘూ॥ తదనంతరంబున॥ ఉ॥ కొకుటిల స్వభావులు సమ
ర్థ బలాఢ్యుని భృత్యులోకరత్నాకుశలుఁ మదాత్మభవు
గష్టదశం బౌరయుం చిరకర్తూ నాకారు వెవ్వారాప్పదులి
నాధన టుంచు దురంత శోకబాష్పికులనే త్రుస్మ్రనే
౨౪ మరియుఁ గని తెంసనుగాంరవంబునఁ॥ క॥ పొంయమ్మ
నాకారకుడు ఃఖ్యాంయూస ధరంబు బూనుటు పాఁషె
సైం ర్యింరుత్త పుకాల ముగడ ద్రోయగడె ప్పుర మగుఁ
౨౫ నరులకెప్పరికిఁ॥ క॥ పాంయు నియులజడి జూదుల రోయ
గవల దప్పురాత్మునకిది యిష్టం బైయులరిన కార్యము
౨౬ తల్లింయూరదు మింక ధృతి కతి మనని పలుకఁ॥ మ॥ క
తునాం బజ్ఞాన వివేకశాంతముల వర్ణాణింపగాలో
కము స్పరణీవింపె సలారకాంతు కధరవ్యాప్తిద్రుమస్థ

స్వసోంబురుహాంబిష్టుడుస్త్రీవజెందిన భువనస్థాత్రిం ని
ర్వత్రింపదు।స్తుర శోకాంధతమంబునం బడిరెనాతండ్రి
౨౭ బసుపాత్రుత్రుకాయ॥క॥సుతునుత్రవుబడసితివసు।మతి
నాశ్భాగ్య మదింరుంతమాన్యమని వసెూ।గతిదాల్చక
తుకలతయు।ద్ధతజూదక్రోధదాత్రుద్వారనడంగెన॥ఉ॥
౨౮ భూరిసువర్ణత్ర్భాస్వలమవుజాందిరసజ్ఞతనీతిశాస్త్ర
విస్తారకథాప్రసంగములుసల్పుచునుండెడు మేరువిష్టి
పైన।భూరపుస్లీవప్రాసునవిపక్షశగెల్పైన జూచివరా
ననాం।భోకహాప్రల్పులొచునన భూశునకన్నుల నీరు
౨౯ నించినన॥ఉ॥సకలభువనకర్తసర్వేశ్వరుండవప్పు।హరిత్మ్యాద్రి
తలచునదియువన్య।వగుధరిత్రిచిని కలంగబనేదు।శో
౩౦ కముడుగువమ్మనుభగచరిత॥క॥శోకంబతులజ్ఞానవి
వేకశ్రుతిశ్రులపాడువెడలనడచుసో।లోకోత్తరగుణా
శానినికదితగదుడుగువనుడునెలతుక బలికెన॥మ॥
౩౧ వినియుజ్ఞానవివేకశాంతములభూవిఖ్యాతికైకొన్ననం
దను।డాక్షిండయివాడకారణానితాంతక్రూరుడు రావ
ణడు।శనసంభ్రాంతకృతాంతిగెల్పైని కృశించన్ దల్లినెత్త
ంబులన్ గనిరుంతె విలపింపకుండునెంరురొకంనీరు
౩౨ చున్నీరుగన॥తే॥సుఖముదుఃఖంబుసమముగాజూ

చికానుచు।కారమువుదలోక్ష మోహాదికముల బాసి।జగతి
త్రోవంగవచ్చినస్వామివగుట।రాన తిచ్చితి శోకంబు మానుము
౩౩ నంచు॥ఆ॥నీదుపలుకులు వినంటనితిరెంకాని మహానుభావను
తుడవైననీవు।దలపరానికీడుదవిలిననినుగన్న।కడుపుగాన
౩౪ శోకముడుగదయ్య॥అనిమరియును॥ఉ॥వన్యఫలాశనవ్ర
తునవాక్యకృపాత్తుభితార్తలోకవర్యద్వైన్యనిరూపలత్ము
నానిధానునివెూహవిరాకరుసాజన్యనిధిసవస్త్ర
నంపున్నాప్రగతార్థవిధిజ్ఞనిజగన్మాన్య చరిత్రు నుత్రుము
౩౫ గుణాఢ్యుని జూదులుజంపిరక్కటా॥మ॥అనివిజ్ఞానవివే
కశాంతయుతచిత్తంబోజమ్మకీర్తిగాంచినకన్యాతిల
కంబుబెట్టువిలపించెన్ బుత్రశోకాతిరెయుండునుదుర్వా
రముదాననిగెల్చిసమర్థుల్ గల్లకెచ్చోటసర్వనరాంతఃకర
౩౬ ణాటువిస్తరికిపైరంబైనకాంచిన్ ఫులన॥క॥ఎనెంతయు
రదించిన।మానదుశోకంబారింతమజ్జనని రుటుంచా
నిమనలవ్యాదయుండవాశనినిక్కల్లనిరెమధురమంజు
౩౭ లభాషన॥ఉ॥మత్పదుశుండశేషజనమానితసద్గుణరత్న
రాశినా।మనత్సురమానసాంబ్జఉపరాత్పరభవ్యకథా
సుచింతనాత్మ్యప్రవహానుండపారకరుణోదయుండయ్యె

రశప్పుయాతనికి।వత్సలతకగు వారుగను గొనం చగున
౩౬ లా మ్మమదీయమాతృకా॥ శ్రీ॥ శోకభరంబు దక్కనను జూచి
నయుల్లురశప్పజూడుమా।శ్రీకరమూర్తినిహితము జేయు
చునిన్నెడబాయకుండు లోకైకగుణాఢ్యయంచు మరి
యూంబికకాపునునప్పగించి సుశ్లోకుడతండు లోబ్రు
౩౭ యుము జొప్పడ భూసురవంశవర్ధనా॥ తే॥ అంతదుర
వస్థ బాంధుచునవ్వమహాత్ము డపగతాధారుడని జనులా
డికొనగ।తన్ను సర్వేశ్వరుని గూర్చి నన్ను నీవ।దేలచేవదలి
రంతని వెంకైత్రిపలికె॥ క॥ దెప్పరపువనటునాలుక।దప్పిగొని
డెంననుచు నాద్భుతమతికలకులకై।జొప్పడు వారి బలి
శలకెననిసెప్పిన వినికెలు మూర్చిచెందినభక్తిన్॥ క॥ వల్లరసా
ఖ్యేండనుముని।వల్లభునకునతడు శ్రుష్లూష వాసారహి
తుం।డెల్లప్పుడప్పి మహాత్ముని।యుల్లమును డప్పిగొనెనేనః
౩౮ రెయాదాత్రమతి॥ చ॥ అనుటయు జ్ఞానబోధుడనం
నాతనికా జగదేకపుణ్యవర్తనుడు మనుప్రభాతి
దురితంబునన్కైదురవస్థ బాంధుచుకే।మనముని శ్రే
ష్ఠుకైకొనుటుమానకయుంకను బెట్టిదంపుటార్తిను

రయుగోరినాడనని తెల్పుటగాకది డప్పిచెందమె॥ అయ్యవ
౪౩ సరంబున॥ చ॥ పలుపురుగూడి జూడకులపాంసులు డుష్క
షయుక్త గోస్తనీఫలరసమొక్క పాత్రమున బట్టి వసన్ గొనితె
చ్చియు మ్మహో।జవలగు నాశ్రాంతియును దకాసంగి నగ్రోలెనతం
డు దుర్విషం।బలపుసుధారసంబాకదిరక్తులు చియించు
౪౪ తదిన్య్రజిహ్వకున్॥ తే॥ ప్రబలవిషయుక్త గోస్తనీ ఫలరసం
బు।త్రావి జనికర్తయగు పరాత్పరునకపుడు।ప్రార్ధనా
భాషణాయాత్మ బరమభక్తి।నెనసి మ్రొక్కి చెయిపట్టి మునః
౪౫ సుచుబలికె॥ చ॥ విలికసుపర్ణి జ్జనావన కృపానిధి యమ్మ రియా
సుతుండుని వర్గలుని బరాత్పరున్ భువనకర్తృకు శాశ్వతు
నెమ్మనంబునన్।దలచుచు మోహమువాంచి సుజనప్రభవ
కులపాటు ఛెందమెన్ దాలిగగదంత్య్రపంకజవిహాతుండప
౪౬ రాంబుధి గృంకుచాధ్వునన్॥ తె॥ అమ్మహానియమమూర
ర్తి మరణావసరంబున జోయరనితె జమ్ము దాలంగి జేర
టి దెసత శాదివేన్ మఖింబ్య చ్చిలానికాయ మ్మగవేన్ బరా
త్పరకృపాస్థిత వెతాడెరచిరకెండు భాగమ్ములుగా జినింగె
౪౭ జనకాండము గూరి విషాదవేదనన్॥ ఉ॥ అంతటు జూ

౫౯ ఱకరిగెన్॥క॥ ఇచ్చినరూకలఁ గ్రమ్మర। బుచ్చుకొనగనంతము
ందబుద్ధులమెయిటుల్। విచ్చుపడి వెచ్చుసూచనక। వచ్చినదెసక
౬౦ రుగుమనినవాడు మహాత్ముడు॥సీ॥ ఎసునకమ్మహాపాత్రము
నకె గ్గానరించినదస్సు సద్గుణ్ణో। దబ్బు సితులాదరింపరుగ
దాంయునిగుందిదురంతదుఃఖ్ఖపుర్। వేసటచే బరాత్పరుని
దేశమునందనకాంగంశాప్పపుర్। గాసులు బాలప్రైచిన
౬౧ యునమ్ముల బాష్పజలంబుగ్రమ్మగన్॥క॥ బరముబ్రిరిత్రా
డునగు। తత్త్వకకంరిచెనిచికొనితామృతుండరల్లివహా
గ్రకలుషమెవ్వరికనుభూ। తికిదోడనవచ్చుల బోసుభీజ
౬౨ నమంచ్చా॥సీ॥ న్నీవవచ్చియూతనికెశిబరమాంశ్రుతు
లంతసంతికగ్రావసమాభిజ్జే చునటసుగంధసమేత
ముగాం దధాత్మతే। బోవృతంత్మైయుధోభువనహారిపి
తృత్రుజమోత్తుదానదీక్షావహాత్మైవెసంచనుతుయు
౬౩ చ్చుటికిన్ వినుపింతలనెల్లనన్॥తే॥ డెబ్బదియిర్పురందో
కడుదెప్పురమ్మైతగుశోకమాత్మలో। గుబ్బిఱిలంగరా
జుకడకుంజనితాసమంతుంఛెరింగినే। వచ్చితంపుస్త్రీవ
బడినట్టిమహాత్మునికైనమే నికన్। గాబ్బునసాంజ్ఞనిష్ఠ

౬౪ న్నీదిగుల్గొనకాడినసాంతరంతటన్॥ఆ॥ బిలగమునగొనిచియు
న్నట్టి శ్రీత్వ్యనివలననేను బోలియువార్తనెరిగి। యుంచినాడనేను
౬౫ బుచ్చికొనుమతనిఁమెనటంచుబలికెవానితో డు॥చ॥ అనుడున
తండునూత్నవసనాదికభూరిసుగంధవస్తువుతగొనిగునాయు
క్తవేరాకనిగూఢికపాలవసుంధరాధరం। బునకుశయంబున
సంజనిసమున్జ్వలమెసుశరీరమునొయ్యనొయ్యసనల్లీవడించిమరి
౬౬ యూంచికమ్రోలకుదెచ్చినిల్పినన్॥క॥ మునుదుష్టభటుడంకు
ంతంబునదొడిచినపెడదగాయములనాత్మతనరాం। బునిప్ర
కృగాంచియక్కట। జనిభానసహృదయజనితసంతాపమునన్॥
౬౭ ॥తే॥ హాయునిరత్రితాంతన్నివహాయనిభూంచులుపొంపచిత్త
తాం। రాంయునిధైర్యనిర్జితధరాయునియంధనిర్థనాప్రదా
నాయునిపుణ్యకర్మసదనాయనిభానుసమానభూరితే। జా
యునిమామకీనతనుజాయనిరొమ్మువగరంబుబోరుసన్॥ అంతా॥
౬౮ ॥తే॥ ఆయమునూరడించిధవశాంతుకొముక్రెట్టగప్పియుమ్మ
హాకాంయుమునన్ మనోహరసుగంధములందితదివ్యశిష్య
లత్వ్యయతశక్తనెత్తికొనియుంచితనూత్నశిలాసమాధికిన్।
బోయితదంతరాశమునబాండుగనిల్పియునంతరంబునన్॥ఆ॥
౬౯ దానివాతచెట్టిదంబారకశిలదాంచినేవారలేగిరాత్మవాసము
లకు। దొలగఱ్రోయరానిదుఃఖంబుకాంచిచ్చు। హృదయవిపి

౨౦ నవాణి నెఱనానంగా॥ఉ॥ అత్తెఱఁగెల్లవారికిని యుండకుఁ ద్రోవ
యి బూడులాగ్రహో। ద్వోత్తితచింరుదేశము పత్తిన్ దరిరంచుర్
జనిపశ్చిరోసరెూ।దాత్తచరిత్రస్లేవపంయి దాచిననవూనిసి
ద్దైనదేహమా।వి తత్త్రేరమా కుశ్వేప్పుకయె కించుకనీరగుప్రా
౨౧ భువంబున॥చ॥ అనసతడిత్తులాడు మృతుడైనమనుష్యునిమే
నుస్లేవయుం।డునబడెనే విగ్రావంరయు తనాత్తసదూఢివి
సించెనే మిరాననతలజంతుజాతిక శనంబయి రూపరనే
మివానసెం।డెసెలరసేనే మిదానివలన్ మనకెయ్యదికార్యె
౨౨ మారంయన్॥చ॥ అనవినిజూదువిద్యులనిరాకుంటిలాత్మ
డుశిష్యకోటికిన్ దనుప్రదారంగి మూడవదినంబున ప్రవ్వర
లేతునంచు బన్ఫైనది రెుఱింగిస్లేవధాలగింపగరాదని మేము
సందిరయం।బునబాధలంగనీవైసగబోలునె శిష్యసరాశరి
౨౩ రవమున్॥క॥ అనుటంరయు నీగురువరులా।తనిషైయూసిష్పటి
కివదలరువునవమునన్। గనుగానని దృశరతిసులనని వదిదల
౨౪ పోసివారికాంతండనిరెున్॥చ॥ వృతుడగు మత్స్యుడెంతఁ
ఘనుడెనిరయు నెచ్చుటధాత్రి శ్రమ్మరన్। బ్రతికిన మాటమా
రుశ్రవణాంబుల వింటిరే శంకయెులదు ప్రఖ్యతములనానరా
రణావలు జంపితిరా తనినింకనైనవస్త్రశతమగు మాడురా

౨౫ గ్రహామున్ గ్రైకానచెంరయదుశ్శాంతభావమున్॥ఆ॥ అనిన
వారలెట్టులనిరవారివలన। తప్పుంబూచిమేము తగినశిక్ష
చేయుకెవెఱుంగ వెంరయాడెదిపుడిట్టులాడవలసిపుడమిశే
౨౬ డవగుటు॥క॥ శేయినతనిశిష్యులు। చోరతనకష్ణానిపము
ంటుచోటుమరంపునన్। చెరచిపేచెనతంతని। బోరునజాటుడు
౨౭ రులోకమునప్రజవినగన్॥క॥ చాటిననరులాతనిపైనాటి
నవిశ్వాసమున దినదినంబతనిన్। బాటించితలంపుమరేః
౨౮ నాటికిమమముభ్రత్తిగస్లెనకంరయటుగాదన్॥క॥ చేవంరయుడా
త్మియుగలుగుభు।టావశిశ్చబవలునవృహాతనుమిశితగ్రా
వసమూఢనికటుమున।గావలినిడుమనుచు బల్లగానతడ
౨౯ నిరెున్॥క॥ నిశితాసికుంతచక్రప।రశుముఖనానాయు
ధోత్తరస్ఫురితమువ్యత్యశతము మాకెసగునహా।నిన్నశము
౩౦ చ్చుటదానికాపునిలుపగరాదే॥క॥ అనుటయువారలత
నివీద్ర్యానింరయుపలసమాధిచెంతకున్। బోయితదా।ననము
నవుదునిడిపదా।తినిరాయముగాంచుబెట్టిభ్రాతిజనిరం
౩౧ తన్॥చ॥ పగతురుగూడిపట్టిపెనుభారపుస్లేవకందాచినోపే
డచె।యుగనెడలూన్చినాఖ్యమింపుదియూత్మంరయ ధోభువ

నష్టలంబుదా।యంగ జనిపెద్దగాలము నిజాంగమునం బరగారి
యుచ్చుతన్।దగుపితృమండలంబునకు దంచితమార్గమై సంగ
౬౨ సంచరన్॥ ౭౪॥ మహాతపశ్శక్తియుక్తమహ్లారసాయ్యాండు జ్ఞానబో
ధమానిసాధ్యభామునీతిస్వాబిజుంచిపంతాశమునన్నిద్ధ।
౬౩ పితృలనంగనైపూర్వతులకీతిన్॥ క॥ ఇదియు సవిస్తరముగ నా।మ
దికిన్ తెలియంగ జెప్పువరాఘునకరు హా।స్పదయునికేతనవ
౬౪ మొగ్గిన।సదమలమతినాం తదనిరెంసారతరోక్తిన్॥ ౭౫॥ వి
ప్రకులలలామ వెలయుజతుస్థల।మంలంధరత్రినంధుమె
దటదినర।యుమనసెప్పునెప్పుడచ్చేటచెప్పిడి।యుసుచు
౬౫ నడిగెదనివినుమునీవు॥ చ॥ ప్రకటపిశాచజాతికిబరాత్మ
లుధవునరుంగనప్పివం।చకులకెరింగితప్పియుముసల్పు
పనుతగదద్రోయువారికుగ్రకలుషరాజ్యశీలురకుగా
దమంతాశశిక్షాపరంపరా।దికబహంశాతిన్ జేయు
౬౬ చుసుధీవరంయుల్లపుడున్నప్పుగున్॥ నా॥ జ్ఞానస్నానము
బొందియుజ్జగతిప్రైస్పలప్పుఘుముతవెదకెం।తెనిత్యంమ
దిలోనెరింగియుపృతిన్ గల్గాన్నవారల ధృతి।యూనూ
నష్టలవాసుపైనిశకృతాలప్పఘుప్రదంబూత్రిసం।

ద్రానందాప్తిపపింపగారుదురుదిప్యస్మక్తిసాంపత్రాజర్యం
౬౭ మున్॥ క॥ జ్ఞానస్నానాదికవిధు।లూనిప్రధమపిత్రిదిలబ్ధిముగ్ర
దురితమున్।బోనడపకస్త్రైశవచి।ప్పానరతిన్ బారియుశిశువిసర
౬౮ మునకిరత్రై॥ క॥ పాలుపొందునదిత్యతీయు।స్థలసాజ్ఞానఖండమా
త్రుసంపన్నరకం।బులచెంతలజనరచ్చి।గలవారలుదలపనెంత
౬౯ గాలంబునకున్॥ మ॥ ప్రకటజ్ఞానబలాప్తిమానవశరీరంబెత్తి
సర్వేశ్వరుం।దకలంకుండుప్రజాకృతాఘుతతిద్రోయన్ స్త్రీవ
లోజప్పునం।తకుచత్సంమతకార్యనిర్వహణాదితఃపద్మస్థైయు
ండువా।రికినిల్లైపాలుపొందునాలవదిధాత్రినిశరగ్రామణీ॥
౭౦ క॥ వారుపితృసమాఖ్యలబాలు।వారుదురిత్రుశులకమ్మవా
త్మదుముక్తిన్।గూరిచివురాడుదినంబులు।గారవమునసచ
౭౧ టనుండగాంభీర్యనిధీ॥ క॥ భూనితనరెయుడలుత్రమ్మర।భూను
తచరితుండుమరియుపుత్రుడుశ్రోత్రజ్ఞా।నిధిచేసినచందం।బెనీ
౭౨ కెరిగింతుజిత్తవృత్తికిదెలియన్॥ చ॥ స్థిరమతినర్థ్యధర్మపన
దీక్షితుమహాపిత్రిజాతికిన్విభా।స్వరకరుణాప్తిమార్గముగను
సంగినమూడవసాత్రిభాసువా।సరమునసూతసోపలవిశా
లసమాధిగతాత్మతత్వసం।దరతనుపూనియాతడుగసందగ

౯౩ ధ్యానసమానతేజుడై॥ఉ॥ అంతటిరంతశోకతిమిరాంతకస్వీ
కృతవాల్మజోరుమహా। ధ్వాంతరమ్యనతద్దరియన్ జనియామము
చూడ్కికింద్రియా। మాంతటనింద్రమండలమహాద్యుతివచ్చ
భలక్షణాంగుడై ముంతయు గానుపించె జగదేకచరిత్రుడతం
౯౪ డు ధ్యానురా॥క॥ తనయెడుర గోచరించిన। తనయుని శుభల
క్షణాన్వితశరీరముగన్గొని మరియాంబికనెలబాడు। పునవారి
౯౫ ధిజొతెమోదమున నుప్పొంగెన్॥క॥ మృతుడైన సుతుడు వ్రమ్మర
బ్రతికిన తజ్జననికాదవు పరితోషంబే। బ్రతినాల్గు చెరగుపేరెడ।
౯౬ పతకిన్ గలదయ్యె యొక్క పరిపరికింపన్॥క॥ శరమాధ్విసంతసిరి
యా। కోమరిసుతు గ్రోగిలించి కొని నిజనయనాంబ్జామం
దానందాశ్రుజాలాప్లుతధారాభిషేచనాంబుధి దేల్చెన్॥క॥
౯౭ తేలిచి సువాృదభినంద్యగు। నాలింగితవాృదయుసత్ప్రియారా
కరునిన్। భూలోకమునను గుడనిం। నాలోకించి తిమదీయ
౯౮ మగుపుణ్యమునన్॥మ॥ అని మరియు పుత్రు సగ్గించె నంతసన్నా। న
స్తులు దయాబ్జమిత్రమండలసమానా। మహాతేజః పరి
భ్రాజమానులరుగు। దెంచిరి శిలాసమాధికద్వ్యోగులగు చు॥
౯౯॥క॥ అరుదెంచి తదీయముఖస్ఫురితోపలమువలద్రోయన్ఞ్జో
జ్ఞి ధరాసా। గరకానసంయుతముగని। ధైరరుమ్మరసారెపగ

౧౦౦ బిదద్దంరుదిరసెన్॥క॥ ఆయతున్నాతమంగనిత్రాసాయుత్త
మనస్కులై తదంతికగతఘ్యా। రాయుధ్యానాయులునలుగడ
౧౦౧ జోయురాకరికొరరు భాసిధ్యానురము భావ॥చ॥సురి
యులంశాతకుంతములుశూలములున్ విదనాదిదివ్య
లన్। బరుగడయుల్లు దాల్చి బగబత్తి ఘయుత మగుడన్ శిలా
పరి। స్ఫురితసమాధిచెరియుటు జూప్పుడు తత్పుమనఃప్రభా
తభాస్కరరుచిగాంచి మూర్ఛనగాని వచ్చిన వారలయట్లు
౧౦౨ వెండియున్॥క॥ వేచియుల రాత్రియుర లో। బూచిమరియ
కాడురలతనువు జాప్పడమింపట్న్। బ్రోచిమది తాల్మి
తొమియు। దోచకయుప్పటులు వెరగుతోగొంతవడిన్॥
౧౦౩॥చ॥ కలగి మనమ్ములన్ మొగమొగమ్ములు సూచుచు దారు
దారు చెత్తులమన నిత్రుగూరమనవుందరమద్దమరోయి
వచ్చిరిపృలు శిలనోర బ్రోచిధుయముగాన ప్రాగచలా
ంతికారనమం। డలరుచి బోల్చు నిప్పుడి యెదటగానిపో
౧౦౪ తుగదారయుంబునన్॥చ॥ పలుపురమాయుధీయు
లమపారబలాఢ్యులమించుబాగశూ। కులమయిరా
చియుండమదిగాంకనియుమ్మరియాతనూజుమేన్। బో
లిచిన శక్తినెత్తి కాని పోయిరివారలుభక్తిరీ దారుణో।

స్త్రీపుత్రమిత్రద్రవ్యాలురకసాధ్యమె యెంతటికార్యమాచరయ॥
౧౦౫॥క॥ బతిరయుకవుని యుచ్చుటగా। వరిబెట్టికవునల బూదవంశా
ద్య్రులువా॥రలపనిం యాంగతజేసితిమిలలోమునవంతుశూరు
౧౦౬ తెచ్చుటగలకే॥చ॥ అనితలపోయుచుండుతరిసందునగాం
తరుబట్టి రయ్యశో॥ పునుడిలపై యొడల్‌వదలి త్రమ్మరవూడ
వగాఁడుచేతునం॥ చనిమునుశిష్యకోటికిభయల్లిడజెప్పినవా
క్యములెనిజం॥ బైనయుగవేవభోలునవిత్తప్రతిమాఁనవిభా
౧౦౭ విభాసితమై॥తే॥ అనివిచారింపదగుగాఁకయర్థరాత్రి॥
మునవతనిశిష్యులరుతెంచితనుపుముష్టు। తనమునగ్రహిం
చికొనితోయికనితలంపనగునెయొరుగమినతడు మహా
౧౦౮ త్ముడగుటు॥క॥ అనివారుబల్లవైనితుక్తినభ్రమువిడనిజమువిడ
నికెన్ సందేహం॥ బెనయుపనిపేదనితటా॥ లునగంతులుమొ
౧౦౯ దలుగాఁగలుగునాఁయుకవుతే॥క॥ నాయుండదరబయ
నంబై॥ వనిదుగుగరుసంపుమునకచటితకగెరిగిం॥ చినయు
వాస్త్రతులు సాఁదుల। మొనలుగ్ బెవెవాఁరికనాఁవులనా
౧౧౦ తుకానక్॥ఉ॥ ఆగురుపుత్రబదాత్తినిచయుంబునకర్థము
లంచమిచ్చియు॥ చ్చోగనుగూఁకన్మొమదనబూఁచినిశంబ
నుతెంచిశిష్యులుప్పోగమెలపన్వాఁనియుదిదేహాముక్రకా
నిపోయిరంచునీ॥ లాగునచెప్పుతెల్లరడలన్గలమాఁనవు

౧౧౧ లాలకింపగన్॥క॥ ఈ చొప్పువదలితనుదాఁ। వేచెనతండని
ధరాస్థలిన్ బ్రతికినసూఁ రాఁచకసెప్పుగవలదని। యిటువినవ
౧౧౨ గబోధసల్పి రయింతయుబనుపన్॥క॥ వారలుగురువుల వా
క్యము। మేరదవిలియిల్లక దలచిందృవ్యప్తధ్యాఁ। హారచనా
౧౧౩ చణులై చెం। నాఁరిరనపుపశ్యకాంచదరందవిభృత్యుత॥క॥ తన
పలుకునిజమయుపోఁగ। ద్రవెంకయునప్పరియుకాడుకుత
నుదాఁసేచెన్। సమధికమప్పుంచినసూఁ। క్యమండలగభస్తి
౧౧౪ దాఁఖ్యంచునుపమితుండై॥క॥ అనిపుటభేదనమునగల।
జనసంఘంబెల్ల వినగజాఁటిరిమిగులన్। ధనమిచ్చినప్రార్థిం
ంచిన। పుసులన్యతపువాఁటనాలుకకుజేపన్‌రిలన్॥చ॥
౧౧౫ నియతిలతాఁంగువిద్ధరువినిమన్‌లమాఁనసలకన్వాఁసరాశి
దయుమునజందనప్రసవదాఁమకముల్‌వెయదలైనసాఁ
తభాఁ। శ్రయుముల వస్తువునిగాని ప్రసన్నదళీలసమస్త
సజ్జన। ప్రియుడగునప్పహాత్ముని శరీరమదర్శయునచన్
౧౧౬ సల్పుగన్॥క॥ పోవుచునమాఁధిపదన। గ్రాఁవముగేల్‌దోయి
త్రోయుగడకాత్తిగలన్। జేవగలదెవునకిప్పుని। గాఁవింపగ
౧౧౭ దగినవాఁరిగనుగానమచటన్॥క॥ అనియుంటులాఁడికొను

౧౨౯ జి|యామరంయా తనయులు దత్త్వీగా కృతి బలికెన్॥క॥ భూరి
వివేకశాంతగుణాభ్యూషితులై తగువారు బోవెనుస్వార
రంరంగఖారిపు డనాహాత శోకని షణ్ణామానసాం|భో
రువాంతపై పథంబుగాని పోరెరె దరివ్వలవంత మీరకునే|
కారణాజాతముర్మైననగా వినివారలు బల్కిరాతనిన్॥
౧౩౦॥ఉ॥ మరియు యునగనెంతున్ తరుణీమతల్లికి|గలదుత
స్వనెంజ్ఞగర్భజలధి|ప్రాణాన్ పోరెము దనగబాడ మెను
౧౩౧ కృదుపుణ్యమూర్తి సకలధర్మవర్తనుండు॥తే॥ అతడు|
సాంఖ్యాభ్యాతృరు దనగనిరత|మురలుషశాస్త్రానశమ
దమాది గుణాములు|బాలిచితను భక్తిగాలుచు శిష్య్
౧౩౨ లవివేక|ధనులమెంక్షమాగన్ ప్రవతనరులజేసె॥క॥ ఈ
రరణి నతడు ధాత్రి|లో రావన భూరి కరుణాలోగాని భ
క్తా|నీకాంచితని జపదనాశ్రికుండై మెంరయు నొఫ్వే
౧౩౩ రమనమునన్॥సా॥ దుష్టతపొంశత రాఘవతనులు
బూడుతి దప్పు హ్యాన్మానసా|భీష్టార్థన్ ప్రదునిన్ మహా
నయురశా|భిచిహ్నాంవిదారిశృత్వా|వష్టంభున్ బగబట్టి|
చెప్పి దపుస్సేవన్ దాంచిన్ యుప్పులత్తిసు వ్యష్టార్థిన్ బార
౧౩౪ యింంచి చంపిరి దయాహీనాంతరంగంబు నన్॥క॥ అం
తకము నమాతో దేహాంత మెంరసి రెండదినత్రయు|

మునకు విారత|సంతసిల ముగుత బ్రుతుకుదు|నింతయు
౧౩౫ నిజమునమునాంతడెరుగన్ బలికెన్॥తే॥ అతడు మృతిబొంది
దివసత్రయంబు గడచె నే డుదంరుమున నిరువురు చేడియలు
శిలాసమాధికి జనియుంట యెసుగాన|కలఘుంతేజుల స
౧౩౬ న్మనస్సులను బూడా॥క॥ వారుమరియాసుతుతులబాలా
రుణారుచ్ఛభాసమానుడై వెచె నిజంబోర మణులారనే ప్పుడి
౧౩౭ మారలుసందియమునగా నవ్ మెంత్సుకతన్॥క॥ అశిగిపు
రమునకు శిష్యత్తరముననవాంర్త దెల్పగాంధగు నని చెప్పెర
బనుపవారలంగన్వలరు దెంచి మెరుంగ జెప్పరందరతో దన్॥
౧౩౮॥క॥ ఎరుగింపఁబ్రు మెంకుల బల్మ రుగ్రక్మనాశిలాసమాధిక
రిగియుద్ధరమూలో శిష్యులుక్రమ్మరవచ్చిసమస్త శిష్యమండలి
౧౩౯ వినగన్॥క॥ సతులార్దినమ్మి బల్కి|మతిరుష్ట మెుదవ ధువన|
మాన్యుని మరియా|సుతుగన వెంైతి మతుం|నతిశయుచిం
తన్ గ్రుశింతుమంత్మ మహాత్మా॥అనిపలికెం యుతండిట్లనియె॥
౧౪౦॥చ॥ అతిశయమృత్యుపాపనివహంబునకమ్మ హితుండ్సై
వలోమృతుడయి మెంక్షరాజ్యమునకెగునటుంచనుసత్యవే
ద సంయుతములు వారు మితశ్రవణాయుతమునన్ వినవె
డిమారలజ్ఞాతమదిలోన దుర్భరవిషాదము నన్నం దూరుము
౧౪౧ గల్గెనె యటకన్॥క॥ ఆగుణారత్నాంబుధిమరు|న్నాగామిపభా|

శుభ్రంబులను దినము మనీషాగరిమ దెలుపవనశేషాగురి
౧౭౩ యుడిరియుచట మారుదద్దంరయుదెలివిడ్॥ క॥ అనిపల్కి సరియుష్మం
హంనీరియు నిప్రియభాషలకు వారసనానొత్పికంబు నభా
దలిరియుతని దాశ్యానిచని రాయల్పుననిండ్లకత్పిసమరియముసం
౧౭౪ దుగ్॥ సీ॥ తమిజన్న పల్పినిద వివిన కాలకునాశ్రవిబింబము పరా
ంబురాశిగ్రంకె తప్పుతసూన్నమప్పుడబానల శిఖాషరంప
రనాసాంధ్యరాగమమశితజ్వాతధూమకందళశే
ఖిలననెల్లకడలకుగడికిచీకటులుగవెసె తత్త్రము స్రవిత్తిజాం
౧౭౫ తరలుతప్పుపరీకులంబనాతారాప్రజంబు దనశికమలినే
సంఘువినవిరియాగప్రభూతాఘునతరవిషాదవేదనగనల
జూన్నె కుముదనికురంబములు వికాసమున జాదవెశీత
౧౭౬ కరమండలము పూర్వశిఖరి దోచె॥ ఆ॥ అంత శిష్యులమ్మహో
త్మునకతిభక్తి వలరియు వృష్ణ్యభోజ్యములిడప్రేమ నారగించు
నప్పుడాత్మరూపము సూపియుతదభ్యశ్వ్యదరియ్యవననఘు
౧౭౭ చరిత॥ క॥ పిమ్మటనిష్మహానీరియుం దప్మురియావరకువరా
నుదనుచుమనము డెందపుల్లిననెరింగి పృదువాక్యమ్ములగొ
౧౭౮ నిరియాడెమ్ముక్కమ్మెతిమిభక్తిగ్॥ క॥ మనలగలసియువచ్చెగణ
మునను తదు బల్కువాక్యములకనురాగం బెనసిన చిత్తం
బిపుడయ్యునఘు డఖ్యశ్వితవహింపనలమటు బెనగెగ్॥ క॥
౧౭౯ అనియొండొరులు దలంచుచు దినకరమండలము పూ

ర్వదిశదోచిన దిగ్గనలేచి వారలిరువురు జనిరాయ్యనశిష్య్ర
౧౮౦ లున్నజనపదమున కంగ్॥ చ॥ చని యొకదామసీమ నంరయనా
ప్రగతార్థవిచారశీలురై తనకుచు నుండు శిష్యులహింత
ంబుమెయిగ్గని యిప్పుడంబు సెప్పినవిని వారలు సంతసముల్పే
క్షిపహించుతరింజగజ్జైనావనుడగునెసునాథుడనవచ్చు
౧౮౧ ండు వుంగల గోచరించిన॥ చ॥ ఇది యొకగారియోయనను
చునెంతయు శంకమెయిగ్గవాటవుంగ గదియగడ్రోంయ
నప్పురమకారుణికుండదునెవ్వులంగమేయుదనునగాలి
కిగ్గలదెయుండిగనుంగొనుడయ్యలారన న్నిదెపెనుప్రక్క
౧౮౨ శోడివిరిలేయెత్రెరనాటినచేతిగాయముతియే॥ అనుచు
శిష్యులముదిసంధియుంబుబాపి కృతసుకృతరాశిఖవన
శిగియుమానుడాదరంబున నిష్ప్రసాదమొసగి సంత
౧౮౩ సముగూచిన తానసభ్య్రుతవహించె॥ క॥ తమకగ్రగణ్యు
డైపెంపమరెడుతోమానుడనుమవాత్ముడు శిష్యో ఘు
వు తాజనియొకపనికై సముచితగతినతడుమరలజనుదె
౧౮౪ రంగ॥ వ॥ కనితోమానుని సత్ప్రియానిపుణుభక్తశ్రేష్ఠ
నిగ్గూచిన సజ్జనకల్పాపరదసునాథుడనతెచి సూత్రితే
షైలెచిపెం చ్చినకారుణ్యరసాప్తి మాకుగను పించెగనే

త్రపర్వంబుగా । నని శిష్యుల వచింయింపగా నతడు శంకా
౧౪౪ రయుత్ప్రచిత్తు బ్జుద్బై ॥ ఎంతవుసుక్తేనియు సుశరీరాంత
వెలుంచి । వుగుడ బ్రతుకునె మీరాడు వూంటవెల్లి । కల్ల
లు నిజంబులన వ్వాలగలుగు చున్నయది మనోగతిసం
౧౪౫ గ్రదియు వనుసరించి ॥ త్రి ॥ నా విని వారవిళ్లు నిరనంత శుభా
స్పదుడా ధ్భ్యదాత్మ లోకావన శీలుడాతడు నిజాంగ
ముగ్రైకానిశేచి భవ్య శోధ్యాప్రుతుడా మశిష్యు నివహంబు
నకుఁజూడ సూపెనయ్య మి । ధ్యావచనంబుగాదదియుదా
౧౪౬ ర్థనవుంనమ్ము వుభవానసంబునఁ ॥ తే ॥ అనుడుతోవూసు
డిష్లును సమ్మహోత్సు । ప్రక్షాపోతుసతత్వునైపత్తుయుగళిగ
నలవడిన గాంయువులవుచింరూంగుశంబు । పిడికనకయు
౧౪౭ త్నసంతియువెుత్తుఁ బీరు ॥ క ॥ అని వారలవేత్తా నియూత్మని
వాసంబున కుజనియుతండినవారం । బునశిష్యులతోనె
తత్పుహా । మునవారి కివియూసికాని సవుయూ జీత నిష్ఠ ॥
౧౪౮ ॥ క ॥ సృష్టిస్థితిలయకారణ్యో । త్పృష్ణ నిపునాతాఘుశినుం
పృతకృత్యజనా । ద్భిష్ఠుడు సర్వేశుడునో । వృష్టిగనుంగొను
౧౪౯ చు భక్తినెననిచెలంగఁ ॥ త్రి ॥ నారని జప్రసన్నముఖచంద్రు
నిష్పైదరహాసచంద్రికా । పూరముసొంపు నింపజిగిబో
ల్లు విలోచనము తరయూ వృతా । నారముశేసదేహం

శుచి సంపదదిక్కుల గ్రమ్మగా । జగత్కారణాందేసు నాథుడుఁ
౧౫౦ యింపితంబు మెయిఁజూడ సూపె వానికిని ॥ క ॥ పాదసూపిని
కుశలభవుయ్యోడు వుంయని సమస్త జగదధీశుడు కరుణాం
జడనిధి యువ్వరింపుూతను । జుడు తో వూసునకులబలికెను
౧౫౧ గ్రక్కలకవివిఁ ॥ త్రి ॥ నాయరచేత ప్రకృపంయినాపినగాంయు
ములందు నీదుకేత । దోయి ఘటించి చూచిమదిలోగలశం
కద్రాలంగవుంచనాం ధీయుతుడప్పహోత్సుడు తదీయపదం
బుల మీద ప్రాలి భద్రాయితమూర్తి భక్తజనతాఘురి
౧౫౨ తాంధతమః ప్రభాకరా ॥ ఆ ॥ జగవులంబూపబెంపసవు
యింపకతనేవనాదివప్పంయుండవనుపమానా । సద్గుణాంబు
౧౫౩ నిధివి సర్వేశ్వరుండవు । నీవకావె నిత్యనిర్మలాత్మ ॥ ము ॥ అని
తోవూసుడు నప్పుడ్రైసవినయవ్యాహారవిలఁ నుతింప । బిన
తన్నిట్టులతండనుంనయునభృష్టించు చూచినీమానసంబున
సందేహము బాసి నమ్మితివిగా భూరిత్ర మూవాప్తినెం ।
దునవగా నకనమ్ము వారలు కృతార్థుల్ గాకెయూ
౧౫౪ రోహింపగఁ ॥ క ॥ అనిపలికియె సుగృహవుంబో నరగనిష్టప్ర
సాదము సగింయుడ్రోవూసునకుఁ జక్రైన శిష్యులకును
౧౫౫ జ్ఞానము బోధసప్పు గుణారత్ననిధి ॥ ము ॥ అతడెవ్వరికిని
చరింపకంయుప్పశబంబాండెనవశిష్టయూత్రితరహ్మాకరు

శాంధుర్కినా పరుడా జీవధ్యంతరాభిస్తవా మృతోసవాప
శవాల్పష్టమానసుడై యుంవొందెదేనిన్। సమూచిరతని
శ్వాసనాసుఖంబు జెందెదుజు నాన్చెటాండకేనాటికిన్॥౧॥

౧౯౬ ఇవ్విధంబున నలుబది దినంబులు వెక్కుమాలుర్ శాంతశమ
దమాదిగుణాగరిష్ఠులగు తోమాసు ప్రభృతి భక్తశ్రేష్ఠ
లకు జాడసూపియుష్మహాసుభా వుండు వారలసకలన్ని
తిశాస్త్రార్థవిధిజిజ్ఞలంజేసి మాకునేగరవినతెరంగున
నీప్రపంచంబునం గలభువంతంబగు జనసంతానంబున
కుజ్ఞానస్నానంబిచ్చి చోక్షింపుడెవ్వరేని యుమాజ్ఞో
నోపదేశవిధానంబునకు సుముఖులగుదురు వారలు
వ్వనిర్వాణసాఖ్యంబు జెందుదురు కవాపుల్ తదితరులపా
రదువారెరని రంయు దుఃఖంబునం జాగులందురు। మీరెవ్వ
రిపాపంబులోచిరిన వారలవిదాలంగుదురు మారజ్ఞా
డబడిరిని వారవిముక్తకల్మషులై ప్రవర్తిల్లుచుండుదుర

౧౯౭ నియానతిచ్చి మరియును॥సీ॥ అనఘాత్మ నల్బదిదినములో
గిన వెన్నసక్తలలోకావనోత్సాహనుడేసు। పరమండలం
బునకరిగినపడిరెండవదినంబునందు భూవలయముననవ
స్తిరితిసాంకత్తు వేరు చిప్పిరకానేతెంచుట। పిడప శిష్యులు

మత్యబృందములనకు। స్థిరతరజ్ఞానోపదేశంబొసంగు

౧౯౮ ఈతుమరియు మోక్షసుఖంబు నొరయజనుటు॥తే॥ తెటపరచెద
మృదువచఃపాటవమున। సావధానుండవై వినుమని మునీ
ంద్రు। దాత్మగతమున నాదిమ ద్రవ్యసాన। రహంతు సర్వేశుని

౧౯౯ భజించి ప్రార్థిబలికె॥క॥ మున్నొకదినమున శిష్యులకన్నులకగ
పడియుతండు ప్రునతర శిఖరా। భ్యున్నతిసెకగిరికనదగ॥౧

౨౦౦ యున్నది నికటమున లోచనోత్సవదంబై॥క॥ మజ్జనని మరి౨
యదో జ్ఞాని సజ్జనవరులార వారరచలశిఖరాగ్రో। త్కృజ్జ
లజసరిత్రాజము పజ్జకుజని నిలుపుడ చటప్రమదంబెస

౨౦౧ గ॥క॥ అని యానతిచ్చి యంత డరిగిన వారలు మరియుతో
డగిరి కూటాంచ। ద్వనజసరిత్తీరమునకు। జనియుచటవ

౨౦౨ సించియుండుసమయమునం దున్॥క॥ నలుబదియవదినము
ననయప్పలఘుండ చన్చుట వారికగపడినానబున్। బలుకుల దేవ

౨౦౩ నవిడినిష్కల రవిశోభావిభాసమానుండగుచున్॥చ॥ జన
నియు నాత్మశిష్యజనసంఘము గన్గొనుచుండ భూమిం
ద్భుజ్జనితశిలాంతరాశమున జారుపదాంబుజంబయు
గ్నమూని। తద్ఘనతరము ద్రవేరుపడగా బరలోకసుఖా
నుభూతి కాయమ్యనన టిడగి తూపున మొగమ్మై దరనో

౧౮౩ న్న నసుస్థిరభంగిన్ ॥తే॥ నిలిపి యొకరయుత్తమ జ్ఞాని నిశ్చలాత్ము
నచటివారికి సత్యవేదార్థ సరణి। దెలుపువని పల్కి పన్నిద్దరలఘు
౧౮౪ ప్రభావంతులు। జ్ఞానరత్న జ్ఞానసంపదవనిసుపత్రుజల॥శా॥తారకా
ఖ్యునన్నెల్లవారలనిత్యాంతప్రాధ్యమున్ సత్యవే।దార్థార్థవి
చారశీలురు గజేయున్ దక్షినుత ప్రాగద్యి। తోరుప్రాకృతశాస్త్ర
ములౌ।గతవద్ధైవోపాసనలౌ మాని వి।స్ఫూర జ్ఞానములనంబరా
౧౮౫ ఉత్పురసము చాల్ నిష్ఠించిపోరు చున్ ॥తే॥ విపులగను పట్లునెల్ల
వెలుపుల గుళ్లు।గోపురద్వారమంటపకుడ్యసాల।స మితిబ
ద్ధరోచిరొయుక్తదైయుమరునప్పు।రాత్పురుని పూజితగిరనా
౧౮౬ రాశితము జగతి॥క॥ ఆ గురుముఖ్యులు ధరణీభాగమ్మున నెర
పిరిల్లి వారమగుమునీ। ప్రాగరిమ సత్యవేదము।లాగలయ
౧౮౭ ధర్మంబు తెరగులున్ నానాటన్॥తే॥ అంత మరియాంబమో
క్షతాజ్ఞమునదనకు।మారకుని గూడియుండనెమ్మనము
నందు।దలచి కానుపు లోకసంత్రాణ చణుడు।దాత్ర
౧౮౮ ంతెజుండతండు తద్భావమెరిగి॥క॥ ఆయమ చిత్రము సంతో
షాయత్తముగాగ దినకరాభమహో తే।జోయంతులి సన్న
౧౮౯ గనస్థులన్నధీరులైకృతులశిష్యులన్ దదీయానుమతిన్॥క॥ క్రొమ్మరు
చునెప్పుడు బరివా।రమ్మెత్తనరారగాగరమ మర్ధగనా

రయ్యమిగుల శిష్యసమూ।హమ్మున కలన్ బుద్ధిగరపియు
౧౯౦ తిశయనిష్ఠన్॥క॥ తెగులున వలందు సలితనములన। పశవశయ
మ్మరియుత నుపవశలిధరిత్రిన్। జగదేకవంద్యముత్తమ।మగు
౧౯౧ సుమనస్సమితిగూడి యరుగిరిన్ దివికిన్॥క॥ అరిగి పరలోకము
న।స్ఫూరగునానాలిని జగద్వివశైకతతే జ।పరిపూర్ణుడా
త్మసుతునకు। జరమునకర్పించెనాత్మపరితోషమునన్॥
౧౯౨ ॥ఉ॥ అంతటనచ్చనిష్ఠమరియాంబికపుణ్యశరీరమాద
రా।స్వాంతులుస్వామిశిష్యులనవద్యచరిత్రులు గ్రక్క
నన్ శిలా।క్రాంతసమాధిజేసిరి యొకగ్రావములత న్న
ఖసీమదాంచిరి। త్యంతము భక్తిగంధకుసుమాదిక వస్తు
౧౯౩ సమన్వితంబుగన్॥క॥ వలసన్నివదానమున్ స్వదవినమూథ
వనాడులుగుత వేచినకరణిన్। జననియుదియాత్మతత్త్రను
౧౯౪ పునగూరిచిలెనుసమానములువెరగుపడన్॥క॥ విన్నటికి
జటువేనిస।వలన్నతమోక్షమునని లిపి యొక్క ద్రిచాలున్
సన్నుతగునాని ధృతప్లికి।నెన్నదగని కొండుకల వెందరెనియునేలా॥
౧౯౫ ॥క॥ కాని జ్ఞానస్నానం బిల।వినియుత మైసత్యవేదవిదిత
విధి శరి। చినన కసభయిసుకరుణా। జనసుత యందియరచన్
౧౯౬ నిష్టసభయనబరగున్॥చ॥ అనవిని జ్ఞానబోధనసునా

తడుబల్కు మహాత్మసజ్జనా । వనచణుడేసునాధ్రువుడు దివంబు
నకేగిన వెండియున్ ధరి । త్రినియతి సత్యవేదముపదేశమొనర్చు
టకున్ గురుత్వమే । మనుజునకబ్బు చెల్వుమున మల్లర సాఖ్యవ
౯౯ రాతడిల్లనున్ ॥క॥ మరియు శౌడు కుపరలోకము । దరియగ
జనుదప్పుడా ధ్రవతము బ్రియుశిష్యుం । దరగుణాని ధిరాయ
౧౦౦ పనిజ (పు)రినిలిపెన్ గురుతు తబూని జొప్పుసలారన్ ॥క॥ అతడ
రిగిన పిమ్మట । శాశ్వతంబగు స్ఫురితి సాంద్ర ఘనతర మహామ్
భూతలమున జ్ఞానము జన । జాతమునకు నసర్చనిష్ఠ సభిబో
౧౦౧ ధించెన్ ॥చ॥ అనఘవశేషగ్రంయింకవిను మయ్యా యనంతుడభే
ద్యుడప్పుడయుం । డనుపమపుణ్యశాలి కరుణాబ్ధిపరాత్పరుడి
జ్జగంబు ద్రుం । గిన తుదినేతివృత్తి జరిగించినలాగు దశ్శైకకల్ప
నా । ఘనవివిధార్ధ నరీతులు వికస్వరబుద్ధినెకింత దెల్పెదన్ ॥
౧౦౨ ॥క॥ పరలోకనివాసుండవ్వరియాతను జన్మ దనుపమా
నుడు మనుజోత్తరమునకు నాడుధీపనగ । ధరకరుడెంచున్ ॥
౧౦౩ బ్రసన్నతామహామహిమున్ ॥ అది రెంతర్బవంతేని ॥వ॥ సకల
స్థావరజంగమప్రభృతి విశ్వంబెమియున్నలేక యొం । డాకరా
లంబున నప్పరాత్పరుని కోరికతోద్భుక జాతానల ప్రకటా
భీలశిఖాపరంపరలబూనాంచ్రై చనున్ దన్మహా । దిరశక్తిన్
౧౦౪ బాడసూపు తాండిగతి ధాత్రిదేవ చూడామణీ ॥చ॥ తమ

తమదేహము తామగుడదాత్మకరంబు జెలంగు దాంటిచ
ందములనశేషమానవకదంబములమ్మరియాసుతుండు
శాం । తమునమదిబూనిసర్వసుమనః ప్రకరంబిరువక్కగాల్పి
న । శ్రవణస్సిసమానకాంతిపరిభ్రాసితుడై చనుదెంచుధాం
౧౦౫ త్రికిన్ ॥క॥ చనుదెంచిస్తవము స్నిరు । కాని రానియమించి చె
ంతకున్ సజ్జనడు । జనులవలనక్కిడాం । క్కైనిలువగప్పడయె
౧౦౬ నచినకేవలనియంతిన్ ॥తే॥ భూనుతపుణ్యవర్తనుల భూత
దయాధ్రుణమనస్సులన్ శుద్ధ జ్ఞానుల మమ్ముత్రైజే పనగబ్రసన్న
మతిన్ గానిశోవ సత్క్రియా । పాసుల బంధుమిత్రగురుబ్రే
ంద విశోధులనారకానలా । నూనశిఖప్రధాభర నియు
౧౦౭ క్తుల జేసియనేకకాలములు తా ॥చ॥ అనుపమపుణ్యపాతక
సమాచరణుల్ దప్రితుమ్మైవసుంధరన్ । దనువులు దాల్చి తత్త
దుచితంబులు బంధురనాకసంపదు । గ్రనరకబాధలం
బారసి క్రమ్మర వారలు క్రొత్తమేనులన్ । జననముగాం
౧౦౮ తురంబునయుశాస్త్రవిదుల్ వచియింతు రెల్లెడన్ ॥క॥ ఇ
మహాత్మలెల్లను మనమున । సమ్మందగు నాత్మతనువు నన్
జేసినక । ర్మమ్ము సుఖవించునననా । యమ్ముగాఁ గాంచును
౧౦౯ దమున దగదుర్భిన్ ॥చ॥ అనియిటులాడు మాటువెటులా

ధరణీసౌఖ్యములాత్మభ్రాంతినే। తనువుపహించిరెట్టిది
పదంపడి చేయుం జెకత్మభుంజి మన్మత్తనుపునతత్వులంబు నిం
రతంబు ఖ్యుజింపుచు నుండు నిక్కమం। చను పలుకులఁ బ్రస్తా
౧౦ ంచితమయ్యైతగునుండదనసూరదజ్ఞితన్॥క॥ జ్ఞానంబాత్మ
కునలవడుగాని శరీరమునకు జాసగదదియొంకరికిన్ నే
నికతనతాలుంబుట్టువుగానరునకులనుచు బల్లగాద
౧౧ గుమనకున్॥క॥ జ్ఞానస్నానము బాందియు। సూనునిస
ద్భూశునెరిగియుచితపథమునన్। మానవుడు నడవతధ
ముం భానుద్యుతి తమము భంగిఁబాయు మహాత్మా॥క॥
౧౨ ంకరదశకల్పనావిధానంబు శంకించెదా॥చ॥ అనియతన
స్వాద్వైతభజనార్చనలవెంగలిగాక రెంపుడున్। జనరుపరా
త్పరుఁ గనఁ జనంతగునా ధ్రువ విధి ప్రయుక్త పూ। జనములఁ
మెచ్చుచేసి తనజన్మము తల్లియుదండ్రియున్ హితుల్। జ
నితధప్రయంపుపనులన్ మను జుండు దాలంగగావలెన్॥
౧౩ ॥క॥ దారగాని పనులసత్యము। శరపరనిజమన్మతమునఁ జే
సినదానం। చెరుకపడనీక రొయురులకు। వరలంధగునరుడు
౧౪ సుజనవర్ణితబుద్ధిన్॥మ॥ నిరుతంజాప్పబరాత్పరాత్మ వ

మునన్ నివిన్ భస్మపూంజాస్త్ర వప్రియ సంసక్తివిముక్తభుక్తి ని
జవాల్పత్విదాక్షుకు గ్రామ యుగ్మియు చింతారతి కల్మష ప్రజ వం
ననాత్మపస్థితిన్ నిశ్చవేంద్రియవృత్తిన్ మనసు బుండెసంగదగు నిన్న్
౧౫ ద్రష్టభావంబునన్॥చ॥ ప్రకటపరాత్పరాప్రియకరంబగున
ష్టిదిదక్షనీ ప్రపంచకముననాత్మకియ్యపిత్య సజ్జనజాలకే జో
ధితాన్యకా। శ్వకరణాకాశలంబునసమంచితశాంతవివేక
సద్గుణా। ధికత బ్రజలగరంబధినుతింపనరుండు దనచగా
౧౬ బరెన్॥క॥ కలహింపజనక పరుషో। క్తులనుడువక కపటవృ
త్తిగానక పరులవెగ్గలపుకినుక సంపద। పొల్పలరందగు నరుడు
౧౭ భూసురాన్వయతిలకా॥క॥ కోరిక నిజాంగన మోహావికార
ముసంగవయుగూడుగాని రొంకతరికిన్ జేరుపదగదన్యపుర
౧౮ శ్రీరతిసాంఖ్యముననరుడు వ్రాదయమునందున్॥క॥ అన్యో
యవృత్తి సంగ్రహితాన్యపదాంభుండుగాకయు తిశయ
త్రిష్ఠా। హ్లాదమునసకలసజ్జన। మాన్యుండై యుండవల
౧౯ యుమనుజుండనఘా॥క॥ అకలుషచిత్తులఘనపాతక
హేతుకకార్యతరణాతత్పరులు గజే। యరకగురువులకెం
గానాదర। సుకృతియునన్నరుడు పుడమి జొప్పడవలయున్

౨౦ ॥క॥ నిందయతి జనులబలుకక | దుష్ప్రియములని తెలియక
తిరిరహ స్వకృతపాపములక | బందులంబు చూకసుగుణ॥
౨౧ ॥గ॥ శ్రాంతుడైపురుషుండు దనరజను బరికింపఁ బెతె॥ అతి
శరియక్రోధకామమోహాదికములు | దవివర్తింపకా
త్మపాతకచయంబు | దాలగుటకు నప్పరాత్పరాచక
లదనపఁ | దగునశుద్ధనారంబు శాంతమునఁ జూదగా॥
౨౨ ॥క॥ ఏమనుండు నంతకిల | నిమగ్నానితధర్మక్రియా
సమన్వితుడై యే | మానవుడు దనరు వానికనానస్థి
౨౩ రముక్తి సాక్షాదెయు సగుడు నమను ॥క॥ ముసుబశేకే
సర్వేశుడు | ఏనియతినా సత్యవేదవిధి ధ్యాఙ్ఞనముచా
పునసడచి పెంత్రస్సాక్షాదము | గనుమన ఘమతీతదే
౨౪ యుకరుణా స్వాత్మర్థ॥క॥ ఎనింకనేరు జ్ఞాన | స్నానవిధం
జెరుకపరతు సర్వేశుని పూర్ణానుగ్రహంమున
నీదగు | వీనులకింపాదవవినుము విమలవిచారా॥క॥
౨౫ శ్రీపగురుడు పరాత్పరము | త్రపవిత్రాంబుపులశిర

ము దడపుట జ్ఞాన | స్నపనంబన జనునతడ | యుష్పకృతిపా
౨౬ త్రము నజైయు నూపింపమ దిఙ॥తె॥ శరీశ్రు శజ్ఞానసంస్థ
పన్నైకసిద్ధి | సత్యవేదార్ధము గాననుసరణ వృత్తి | నుర్విఫతిని
ంచునే యుత్తమోత్తముండు | భవనిర్వాణభూతికి బా
త్రమతడు॥ అనిన జ్ఞానశోధునకు వల్లరసాఖ్యం డిట్లని
౨౭ తెలు॥క॥ జ్ఞానస్నానంబునకే | మానవుడగు బాత్రమత
నిమానసమే చం | దానదనరదగు తత్త్వార్థ | మానతినిమ్మ
నఘువీనులానందింపఁ॥ అనిన జ్ఞానబోధుండిట్లనితెలు॥
౨౮ ॥క॥ జనసంబాధిగనేషే | సినకలుష ప్రజము పెక్కసెయుగద
శమే | ప్పనిక దిజగదేకచరి | త్రమనకా సర్వేశ్వరుని కద్రోహ
౨౯ బరిత్యేళ॥క॥ తను పెడలుట కొప్పదగా | కనియుతినికనిట్టి
దుర్భరాఘంబులుచ్చే | యునని నిజాంతఃకరణాం | బున
౩౦ ప్రతినవహించి యెల్లప్పుడు శాంతమునఁ॥తె॥ యీదురి
తప్రజంబున కనేకదినంబులు పక్వ్రలోకరక్షాదరుడప్ప
రాత్పరుడనాపాతనారకవంపిన్నెత్రోయునం | నీదు
రవస్థ కోపననివెంతంయుభీతిలిసత్యవేదసం | బోధితధర్మ

యోగనిరతి జొప్పడి నయాత్మ విమోగతంబునన్॥
౨౩౧॥ తే॥ పాపనిచయంబునకు బరితాపమొందు। సజ్జ
నుండు శ్రీజ్ఞానసంస్థాపనమునకు। బాత్రమై తత్ప్రియా
పరత్వమున దగని కుజనున కొసంగడది యూర్మిగురు
౨౩౨ వరుండు॥ క॥ సలిలావగాహమున మై।గలపంక
ము బోవునాత్మ గప్పిన కృష్ణా। తృల్లుషము డలునకునకు
భూ। స్థలి భూసురవర్య జ్ఞానసంస్థాపనమునన్॥ తే॥
౨౩౩ సజ్జనుడు భక్తి గురుకటాక్షమున బొందు। నీ శ్రీజ్ఞా
నసంస్థాపనైక శక్తి। ప్రభవ పిత్త్వాంభము ప్రీత భక్త్యా
౨౩౪ ర్తి। గురుతరకవాటు విభృతికి కలంచు కోల॥ చ॥ అపరిమి
తాఘకార్య కరణాదరభావము మాని జ్ఞానసం।
స్థాపనము నీవు బొందియులనాడు పరాత్పరుడేసు
నాడు ఉగ్రపు విపదాప్తిగూర్చిన నిరంతర భవ్య
ఫలానుభూతి ని।స్తపలుడ్వైత దచనలనే సంగుము
భూసుర వంశదీపకా॥ ఇంక పూజాప్రసాద విధానం

౨౩౫ బరుంగించె దు॥ చ॥ పున జనకల్మషంబునకు గాంచెను భా
రపుస్తేవపేరిన। య్యను పవుపుణ్యశాలి మరియాత్మ భవ్యం
డునిజప్రభాతనూ। శ్రీనిభ శరీరమాత్మ గురుద్వైతగుస్వా
మికఖండభక్తి పెంపొనసిన చిత్తవృత్తి బలిమి యొంచు పూజయ
౨౩౬ నంగ చెల్లి గుర్॥ తే॥ తాను పరలోకమునకేగి మానవపూ।
తకచయంబునకుం బరాత్పరుని గూర్చి। యుక్తరీతి
పూజగావింప నాత్మ శిష్యావండలికి శక్తిగలిగించెను
౨౩౭ రియు గాడు కం॥ క॥ ఆగుణశాలురు వారల కేగురు
పట్టంబుం గాన్న సిష్ఠ జనులు శ్రీదద్వైత గరిమ బరాత్పరు
భూ। భాగమునం బూజ జేసి ప్రబలుదురన పూ॥
౨౩౮॥ క॥ సకల ప్రపంచ రక్షా। ప్రకటబలుండేసు శిష్య పదవు
లుశుద్ధా। దకమున ముద్దడిగె నటం। బాకమునిసిప్పితిగడా
౨౩౯ నయోందాత్రమతీ॥ అంత్యావసరంబున॥ తే॥ అమలబాల
ముల వారి పాదములు గడిగి। తోడనగ్రపంచి కేలగో
డుము పుటప్పు। వలరు పరకెలగోస్తని ఫలరసాన్వితము

౧౮౦ కపాత్రంబు బూని మోదమున బలికె ॥క॥ శరకం
దైన్యము దీంప్సిత । సూక్తంబులుసు ప్రైష్ణమోవా
రములు విప్రాతతి భుజింపుడి వివు । దుర్భారము వాళ్ళ
౧౮౧ ప్రసాదములు బుండఠంయుర్ ॥క॥ అనియొసు నాధు
డాసగిన । వినియుత మగు శిష్యజనము విలసద్భక్తిన్
గొని తత్ప్రసాదములు వెం । టనమెస వి క్రృతార్థనవు
౧౮౨ మ్మైనయతత్త్వనిధి ॥క॥ కావునధరగుంఠపట్టి । శ్రీవి
లసితు వేసు బూఠి చెంయు చురుసు వ్యా । దాభివిత
మావస్తుయుగమ్య గ్రైవలని డ కొనితదుక్త్రకతు
౧౮౩ లమగుల్ ॥ శ్రు ॥ నీపురుభక్తినేసు నతి నిమ్నలమా
తిన్మ వాత్మనీ దుపాం । పావళి క్రైనిరంతరము
బ్రార్థన చేయుచుతత్పాదాంబుజా । చార్విధి
గాలమున్ గడపి నాశ్వత వేదాంత్రసుఖంబుచెం
దుచుండె । శివకువారయంచుము నిజీవనవిస్తైము
౧౮౪ సోవారోక్తుల్ ॥ వ ॥ అనింరాంసతి పుణ్యజ్ఞానబో
ధమునిం ద్రు నకువంల్లరసాయ్యంథసాష్టంగదం

డప్రణామం బాచరించి తదియస్థానగ్రహంబున
జ్ఞానస్నానంబాంది సర్వేశ్వరమంత్రానుష్ఠానతత్ప
రుండై సుఖంబుండె నని పర్వతాఖ్యుండు జ్ఞానఘోసు
డునకెరుంగించి యుతండతనిఁ వేద్రానిసగౌరవంబు
౧౮౫ గానిజనివాసంబునకరుగుటయు నంతా ॥ వం ॥ గురు
భాధిః కృతసూర్యసూర్యభిసుతాంత్రుతా స్త్రైకవిత్రా
రాసాం దురితాం ద్విత్యకువరారవారవిలసతా సింద
వృ దత్య గుజా । త్సుర బాపర గణ శ్వసారసారసభవ
స్తోత్ర తత్వ దివ్య ద్విపో । కరవాసితచిత్రచిత్రజరిపు
౧౮౬ ప్రా భృత్యాం బంధురా ॥ క ॥ భావాది శేషమూంషి
తాశేష భుజంగము శగద్భిసిద్ధచరశ్రీ । పోషిత విశ్వే జ్ఞ
నవిశేషమతిగ భీరతావిదూరితశఠధీ ॥ పంచా
౧౮౭ మరం ॥ పరాత్పరస్తవాభిరామ బంధురత్నోర
తాత్పరాధరాధరోపమానధైర్యధుర్యకార్యసు ।
స్థిరాధరామహాద్భుతార్థసిద్ధి కృష్ణహారదా ।

సురాధిరాజిరాంఘ్ర్యబ్జాఙ్ఘ్ర్యశ్రీభూతాత్మమందిరా॥గద్య॥
ఇది శ్రీమత్సర్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససా
హిత్యధౌరేయయాత్రేయగోత్రపవిత్రమంగళగిరి
తిమ్మయామాత్యపుత్రసుజనవిధేయయానందాభి
ధేయప్రణీతంబైన వేదాంతరసాయనంబను మహా
ప్రబంధంబునందు సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము॥

The Vedanta Rasayanam

Or

Summary of the Gospels

Contents of this Poem

Preface

Verse

1 Prayer for the prosperity of Dásámatya the poets patron.

2 Prayer for the blessing of the Lord Jesus, son of Mary, on Dasa Mantri

3-5 That he may be blessed by Saint Mary daughter of Elizabeth, and by St John and other (purva Rishi) primeval Saints – 6 And may I obtain a blessing from

from them 7 To sing themes so noble is beyond the mean abilities of poetasters.

Having thus lauded the excellent and rebuked the mean, I proceed to state that 8 The noble patron called upon me to undertake this task, to the glory of (Sarvesa) the Almighty.

He called upon me, by my name Ananda, son of Mangalagiri Timmaya 11 Laud of poetry as an immortal boon 12 Therefore the Patron called on me to write the Vedanta Rasayan, or Essence of Divinity 13 And, said the Patron, There was in old times a muni named Harita 14 who was illustrious in the family who read the Rig Vedam 15 And from him descended Mallarasam 16 who was

a

a noble (mantri) Kings minister 18 and was most potent 19 his wife was Muddamba, a most holy woman 20 who was born in the Mamilla family 21 She wedded Mallarasa mantri, and her son was Parvata 22 who was highly distinguished 23–24 and was widely celebrated and the King bestowed on him the title Dhani Parvata 26 His wife was a charming woman named Mukhambica 27 And her son was Rayapa 28–9 his virtues 30–31 the same 33 His wife was Sringar Ambica — Her virtues equalled those of Parvati and her husband was as blest as Siva 34 She bore sons to Rayapah Mantri 35 who were named Rajapa who lived at Condavidu 38 And his patron was

Mah

Mohammad Ali khan who afterwards sent him on duty to (Pulicheri) Pondichery 39 Rajapas wife Accamba rivalled Parvati in virtue 40 and beauty. She bore him four sons noble as the four faces of Bramha 41 who were named Ennaya, Rayadu, Devaraya; and Ananda Raya 44 Of whom Innaia the eldest was mighty as mount Meru. 46 Their mother Annambica was lovely as the goddess Laxmi and her son Rayapa enjoyed the favour of Mohammad Ali Khan 47 And his younger brother was Dasapa 48 who went to the town named Bandar (Masulipatam).

49. This excellent person has requested me to set forth in verse the History of Jesus. 50 On

On the virtues of Dasapa. More praises of him 53 Quite in the Hindu mythological style 54. Praise of his wife Annambica 56. and of Rayapa Mantri and of Devaraya. 57 Praise of Dasaya's two sons Rayapa and Devaraya. the poet compares Rayapa to Abrahm, to David, to Solomon and to Tobias [I suppose this is the meaning of తరిష్షి] 59 And his minister was Sri Nivasaya of the Madhavala family and the Vasishtha gotra. 61 Here follow the usual dedicatory stanzas (called షష్ఠ్యంతములు) on Dasapa and his spouse Anna.

End of the Preface.

INTRODUCTION.

There was a bramin named Jnanappa
well versed in the Vedas and Sastras who was
visited by Parvataya, a bramin versed in the Vedas
(Rig, Yaja and Sama &c). Jnanappa after the
usual compliments proposed the following question.
5 To gain final happiness being the highest object
of man I desire to know how this is to be attained,
and to which (velpu) deity we should offer our
prayers. 6

In reply Parvati expressed the difficulty
of describing the Infinite and Almighty God - 8
He alone is the (Sarvesa) supreme Lord, the
bestower of Salvation - For visible deities can
bestow

bestow no such boon - 9 (Also the usual expres-
sions regarding the deity) 11

11 And therefore to save men from sin the
Lord was born as man under the name Jesus.

[At this place, though the manuscripts all
agree, the story seems to be broken]

12 There is a town named Jina Bhallapur
జినభల్లాపురం 13 Description of that town 14 with
walls built of rubies and diamonds 17 Here the
author in the Hindu style declares the king of this
town to be equal to Bramha to Parasu Rama
Cubera and Balrama - He now proceeds 19 to
describe the Bramins the Xatrias the Vaisyas
and the Sudras who reside there 20. The horses
and

and their ridres – the Vesias 23 The prince of this town was Havati Baiça 24 This was a most virtuous man 25 Laud of this Havati Baiça [illegible] 26 who was King there – He was very learned in divinity –

29 One day a messenger came into his presence and declared that an eclipse would take place on the third day 30 – Diversity of opinions regarding this event – 31 – 34 But there was a (bhusura) christian named Mallarusu who was full of wisdom and knowledge and he said 34 The statement made by this (parudu) sage regarding the eclipse is not correct – After a discussion regarding the eclipse they agreed to refer their

their doubts to one (Jnana Bodha Yati) The Christian Hermit 40 who decided that there would be no eclipse Hereupon Mallarusu was pleased to find his assertion confirmed 43 and thenceforth daily visited the astronomer 44 whom likewise he instructed in the (niti Sastram) Truth.

One day the astronomer enquired of him Tell me who is the Creator of All 46. Mallarusu replied The Immortal and Invisible God is the Creator 47 The Vedas indeed declare the same and they speak of the ~~birth~~ Rajo gunam &c as the cause of the birth of Deities – that Bramha Siva and Vishnu – Then the creation of demigods, goddesses &c In this part the poet assuming the guise

guise of a Bramin expressly acknowledges the Hindu theogony 52 and pursues the creed called Advaita wherein the entire creation is looked upon as an emanation of the Divinity 58 Further details.

Hereupon Jnana Bodha replied by asking how it was possible, if there were so many gods, to really be servant to one Master 61. On the impossibility of representing the Invisible God by images of gold or stone 63 Therefore, said the sage, listen to me and I will teach thee a better way which shall free thee from sin and conduct thee to heaven 65 by faith hope and love 69. This shall release thee from earth 74 while fools rush on sin as fish rush on the bait

bait 75. On the excellencies of heavenly wisdom 80 as compared to the ties of human flesh 84 Surely the eye was made for seeing and the tongue for tasting — then let us not misapply or misuse the Gifts of God — nor let devotion be misapplied to lower objects — 88 As the house which a man builds has no eyes to perceive its builder, so man created by God has no eyes to behold his maker unless a divine revelation be made to him. And therefore is the (Satwica namam) or appropriate name of Sarveswara (Supreme Lord) assumed by the Creator 92 Like as a city is under one King and the heaven has one sun, so is there but one sole deity who rules the skies. 95

95 Then Mallarusu replied by asking instruction regarding prayer to be addressed to the Lord of All 97

The Teacher answered that he would now give a brief summary of the Truth

98 There is One Sole God the Lord and Creator of all things who 99 has worked through the means of creatures - He is devoid of Cause

Like as fire in a vessel communicates its heat to water but derives nothing, no cold, from the water, thus the deity influences all things but is influenced by none 102 This is the first mark of divinity The second is that He is equally devoid of Origin and End The third

third is that he is Invisible, being Eternal Light yet the human mind represents the deity as (saguna) or visible, and having hands and feet 105.

And now we will proceed to other truths 107

Let us meditate on God as Just and True - For every good gift is perfect in God, all being bestowed by him 109 When time ends every virtue returns to the Deity and when he resumes creation the virtues are again displayed - 111 And just as various metals derive their comparative weight and value from the Creator, thus also do men (This argument is obscure and I am not certain that I have caught the sense) (the next verses 113, 114 continue similar arguments)

117

117 Then as all worship is due to God alone those who worship idols commit great sin 119 The Supreme Lord has two specific marks, one, sole immortality and the other, appearance in Creation.

120 Then consider that Vishnu and the other Hindu Gods and goddesses are declared by the Sactas to Originate from Sacti or (Maia) Illusion.

121 Further consider the vices and excesses attributed to each of the Hindu gods 124 and the sins of Bramha and Vishnu - how can such sinful beings release men from sin. 127 Further arguments regarding the crimes attributed to the Hindu gods - and the ridiculous ignorance and blindness of Rama and other supernatural personages 128 Then the terrors of

of the gods lest, as the fables assert the giants should vanquish them 130 More stories extracted from the Hindu mythology - particularly regarding the Saint Rama 136 Consider how much enslaved Rama and Krishna were to their lusts 137 which shews how unworthy they are of the name of deities 139 Were we to see respectable men sporting like children in the streets how could we reverence them? Surely the acts of these gods are worse than childish. 140 The hearts of the wise reject other deities and adore God alone.

141 Then what can be the origin of these false gods?

142 The fifth mark of Divinity is that the deity pervades all nature. For God is supreme king

King of all 145 Then 148 pray to Him and thou shalt receive all wisdom and knowledge.

The sixth mark of Deity (the fourth seems to be omitted) 148 is creating matter out of nothing. He alone who is supreme Lord of all can do this

152 Mallarasu now asked what might be the reason of Gods having created the world. His teacher replied thus.

153 God created all things for his good pleasure. 154 Rational beings were created to serve God and to be received to him. But if you ask who Bramha and other gods are.

157 To explain this, I will relate a parable— A King made a royal feast to his servants and received their praise But if that King

King was subject to a supreme ruler, can the praise which his servants offer him, reach that supreme power?

[This passage looks as if the author believed in the existence and beneficent power of the Hindu gods!]

159 The world is the house built by God for the worship to be offered to him: and if we worship the Sun or moon which he has placed as lights this is worship diverted from its due object.

160 That Supreme Lord can convert thee to a knowledge of him.

161 If you first pay homage to your horse, and then mount and punish him it would not be more

more absurd than is their creed who first declare Vishnu to be a god and then attribute vile and scandalous sins to him.

162 If a potter mixes and tramples earth, and then adores it he does not act more idly than you do.

163 Then believe that the immortal God, the creator of all, and avoid all homage of lower creatures.

164 Now will I undertake to narrate the blessed history of our Lord.

165 In the beginning of all things God created immaterial beings 168 who were supremely blessed, and were heirs of immortal life 170 Some were proud and were ruined 171 but being angels were potent. God appointed some to protect men. And some became (pisachi) devils 174 as will be now

explained

explained. They were rebellious and came down to earth calling themselves gods (velpulu) and tempted men to sin 179 For as the fisherman baits a hook for fish so God gave the devil power as a bait on which he rushed and was destroyed.

182 And one snare set by the devil is, to persuade them that repeating thrice the name of Siva will remove sin 183 Another is, to make them believe that the use of a (rudraca) rosary will do away sin 184 Let us then desist from regarding Siva unless in the light of a foe, and let us lay aside all the emblems of such false gods.

185 Such were the arguments used by Parvata

to

to Jnana Bhusura.

186-189 Conclusion of this book.

BOOK II.

1 Salutation in the name of Christ to Mamilla Dasaiia.

Then Parvataya continued his narration thus.

I have now explained the creation of celestial beings. In the beginning of the world God created one man and one woman 4. Here the poet gives a description of Eves loveliness quite in the Hindu style of exuberant painting. 9 Description, in the Hindu style, of Paradise 10 The divine command against eating the forbidden fruit. 12 God bestowed four gifts on them.

13 Description of spring and all its beauties 14 but (in the Hindu style) every particular beauty was eclipsed by the charms of Eve. 20 And in this garden the happy pair lived in bliss [The poet does not mention their being naked] 22 The (pisachi) devil came (the serpent form is not mentioned) and said to Eve, Surely you have nothing to eat here. 23 She replied that excepting one tree none was forbidden. The devil replied that this tree was forbidden because it gave wisdom 27 Eve took and ate the fruit 28 and gave to her husband. 29 Thus they were ruined and forfeited "the four gifts" 30 which gifts were freedom from Death, Age and Pride and Thirst 31. Till this time all

all creatures had obeyed them 32 And began to suffer Thirst, anger, mortal disease and Death 33 Then the Lord expelled them from the paradise, (not a word regarding the curse, or the shame of nakedness) 35 Their lamentations 36 They had offspring — a daughter and sons followed by innumerable offspring 38 who filled the earth, of whom some were godly 41 but some were wicked. (The author omits the story of Cain and Abel) 42 Thus at the temptation of the Devil men forfeited salvation 44 Hence the fell into ignorance and weakness 45 And then He ([illegible], the same word that is used in verse 33) planned Salvation for them.

47 If we ask why God permitted sin — it was that his (niti cripa) Goodness and Grace might be

be manifested. (Observe that the noun is singular and the verb is plural). He determined to be born as man on earth 49 and to bear the sins of men 50 Therefore the Immortal Lord took mortal form, and bore the sins of men as will now be told.

52 If one man have many wives their sons will wrangle but 53 if one man have one wife her sons will not differ.

Then it is absurd to believe as some do that Bramha writes the fates of men in their foreheads (similar arguments against predestination 58)

59 At this place the poem properly begins ✓

59 There was a holy man named Abram who 63 declared the day and hour when the Lord should be born.

66 And after many ages there was born in his race a holy woman named Anna ([illegible]) but until old age she and her husband had no offspring 69 and then was born to them a daughter named Mary (Mariambeca) 72 who in her youth 73 renounced marriage 74 But when her parents attempted to give her in marriage the Lord did as follows

(Here the author makes a remark Mallarusu asked Inanabodha what it was that Mary was taught by God)

She was taught that without being other than a virgin she should bear a son

77 In the town of Nazareth dwelt Mary in

in all purity and she looked upon her husband as her brother.

78 Description of John (JVamaes) the Baptist (Inapacudu) 79 Elizabeth 80 and her husband Zecharia 81 were living in the hill country They had no offspring 85 And while Zacharias was in the temple he prayed 86 The prayer for offspring, 87 a man appeared to him and his wife at the side of the temple 89 The angels message 92 Description of Zacharias decrepitude – His astonishment (The poet calls the angel Gabriel by the name Saumanasca 93 The dumbness 96 he came out of the temple and went home – 97 Elizabeth became with child

child.

99 O noblest of Bramins who am I that I should narrate the holy tale describing how 101 The Lord became incarnate.

102 The Angel was sent to Mary (here he is named Sumanasea) 105 The prophecy. 107 Marys reply. 114 She went to the house of Elizabeth. 123 Elizabeth bore a son who received the name John. 127 which was written on the sand by Zacharias 130.

134 The decree that all the world should be taxed. Mary came to Bethlehem 137 where, in the stable the Lord was born "in the month of Margasira" (i e December.) – A hymn of Praise to the Saviour, sung by angels (Sumanasenlu) who

who witnessed the fact. 145 The angels appeared to the shepherds.

---

147 Now Mallarusu asked his Teacher why the Lord was born not in a palace but in a stable 148 And receives for answer that in the sight of God all places are alike.

---

151 The coming of the wise men ("Kings") and their enquiry regarding the star. 156 The Kings came to worship the Lord.

161 Herods alarm: the wise men were summoned to him 167 Their statement regarding the star. 173 his words to them 174 They again were guided by the star 178 Mary offered her first born, as was the law, to the Lord. and offered two

two pigeons 179.

And at Jerusalem 180 She found saint Simeon 184 The infant was brought to him 187 he received Him The incident of Anna 189–191

193 The fury Herod – the flight to Egypt 197 – the slaughter of the innocents is ordered 200 and executed 201 – The Virgin remained in Egypt until the Lord was twelve years old – And until he was thirty two years old he remained with his parents — 207 (Matt 11 – 22) but hearing that Herods son reigned in his stead &c 210 And they went up to Jerusalem to the feast (Luke 2 – 41) The child is found in the temple disputing with the doctors 217 he returned home with them 221

Book

Book III

I will now describe the Baptism of Our Lord (The commencement of this book is difficult from the abstruse ideas introduced regarding the Trinity)

A highly ornamented description of the river Jordon and the forests in its neighbourhood.

11 Here lived Saint John the Baptist. 16 Mary were baptized by John 17 who said There cometh one after me whose shoes latched I am not worthy to unloose.

22 The Lord the son of Mary came there to be baptized 30 The baptism 39 – The Descent of the Holy Ghost 44.

Mallarusu now asks regarding the Persons in the Godhead - The answer is, that Mind, Soul and heart are one and in like manner

51 The Temptation in the Wilderness 64 The Devil set him on the pinnacle of the temple, 73 and on his desiring the Lord to worship him 74 The Lords reply -

75 Here Mallarusu enquires of his Instructor how it was possible for such a Tempter to depart unpunished.

78 The reply made to the Devil 79 who now retired. 80 Hereupon the angels Saumanasu and Immortal came and ministered to the Lord -

81

81 - 2 Their hymn of praise -

85 The Lord now selected his apostles and disciples 87 And many gained salvation 88 He freed many from disease.

90 And now let us venture to relate some of the miracles - 93 The miracle of blind Bartimeus - this story is very poetically expanded -

108 observe the slesha in this verse.

111 The Lord then went to Jericho. The story of Lazarus.

117 An enquiry by Mallarusu 127 The death of Lazarus and the weeping of the women 133 The Lord came there 144 The raising of Lazarus

148

148 The Lords washing the feet of his disciples.

153 The Lords triumphal entrance into Jerusalem (The poet as usual declines mentioning that our Lord rode on an ass.)

156 The counsel held by Caiaphas and others 157 It is better for one to die for the people 159 Judas was employed to betray his master for thirty (vendi casu) pieces of silver 161

163 Mallarusu requests further explanation how it was possible for his disciples to betray the Lord.

169 The feast of Pascha was now at hand. 170 Judas laid the plot 173 The house was fixed

fixed on for celebrating the paschal feast

181 The Lord then washed the feet of the disciples

The Lord departed to the Mount of Olives which the poet calls Nandanavanam.

200 Peters declaration that he would not desert his Lord. 203 Angels were seen comforting Jesus 207 Judas brought the soldiers and betrayed his Master.

219 Jesus was brought before Caiaphas Peter denied his master thrice 237 And the Lord turned and looked upon Peter (Rayapa)

245 Pilate asked the Lord who he was And then sent him to Herod 249 who released Barabbas 252 The Lord was scourged and crowned

with thorns 253 256 and crucified 259 and reviled by the thief (Golgotha) is called Capala Parvatam the Hill of Sculls) The Lord spoke to his Mother (The cross IV 6 is called Sleeva)

Book IV

11 The words used by the thieves are given at great length 21 The Lord's words to the penitent thief 24 words addressed to his Mother 33 Her reply 37 He committed her to the care of John (whom the poet calls Arulappa)

41 Mallarusu asked how the Lord who knew not hunger could fell thirst – The poet answers that this has a mystic sense, denoting

denoting that the Lord thirsted to destroy or swallow our sins.

48 Mallarusu again asked how it was possible that the Almighty Lord should suffer death – How he could be seized by his enemies the teacher smiled and replied – All that he suffered was suffered voluntarily 50 – He soldier pierced his side 51 Juda's lamentations and repentance are described and his death 61 The burial of the saviour 62 69 The lamentations uttered by his Mother 67 – The speeches of the Jews regarding the body 71 The guard was set over the grave 81 –

82 The pupil now asked: what Hell or Purgatory

Purgatory was – And this is described "He released all who were there."

92 The Resurrection – He first appeared to his Mother, who embraced Him –

100 The stone was removed by the Angels 102 The guards fled – The priests bribed them to silence –

The Maries came to the tomb 115 The Angel (Saumanasen) told them the Lord had arisen –

Peter and John (Rayapa and Arulappa) came to the tomb 122 The two disciples 127 who were going to (Hemavasu) Emmaus – At supper the Lord vanished – 145 The

The appearing among his disciples and the unbelief of Thomas 153 – 156 His appearing among them when the doors were closed, and his address to Thomas – 163 Thus for forty days he appeared to his disciples 166 after which

169 He desired his disciples to bring his Mother to the Mountain near the River – Then turning eastward he ascended to heaven – 174 The angels (Sumanasculu) appeared and desired them to return to the city –

177 The descent of the Holy Spirit –

180 Rayapa (Peter) preaches against idolatry –

189 Mary now wished to gain immortality

immortality (moxam) and this her son knowing bore her to Heaven - As he died and was buried, so she also arose the third day and ascended to heaven - 195

197 Then the authority on earth was vested in Peter.

The Author now proceeds to sum up the doctrines - and describes the Last Judgment 203 -

210 On Regeneration (punarjanmam) by baptism (jnanasnanam)

The Poet now proceeds to the Ten Commandments (dasa calpanam) - The first and Second are given as one - - - - 223

Description

Description of Baptism 225

Then 226 the pupil asks what virtues are required in those who are baptized - - 233

On the mode of worshipping - Let prayer be offered before the crucifix and the image of Mary -

239 On the Lords Supper -

---

244 The disciples thanked his Teacher and was baptized -

The Poet concludes in the usual mode with benedictions on the reader.

The End
